

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 மார்ச் 24]

நெருக்கடியைச் சமாளிக்க, வழிவகை முன்பணமாக பல்வேறு தவணைகளில் மொத்தம் ரூ. 2.60 கோடியை அரசு வழங்கி உள்ளது. தன்விறைவுத் திட்டத்தின் நான்காம் கட்டத்தின் கீழ் மேற்கொண்ட பணிகளை முடிக்க 25 நகராட்சிகளுக்கு ரூ. 1.25 கோடி அனுமதிக்கப்பட்டது. துணை மதிப்பீட்டில் இத்தொகையும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. 1986-87 ஆம் ஆண்டில் ஆதிதிராவிடர்களுக்கு 8,222 வீடுகள் கட்ட ரூ. 4.95 கோடி செலவிடவும் அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது.

1986-87 ஆம் ஆண்டு இறுதித் துணை மதிப்பீட்டில் கேட்கப் பட்டுள்ள நிதி ஒதுக்கங்களுக்கு ஒப்புதல் அளித்து, இந்த வளர்ச்சிப் பணிகளை அரசு மேற்கொள்ளத் தேவைபான நிதி ஒதுக்கத்தை வழங்கி அனுமதி அளிக்குமாறு அவையை வேண்டி அமர்கிறேன்.

வணக்கம்.

7. அறிவிப்பு.

இறுதித் துணை நிதி அறிக்கை 1986-87 வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்தல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. 1986-87 ஆம் ஆண்டுக்கான செலவு குறித்த இறுதித் துணை நிதி அறிக்கையில் கண்டுள்ள மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுக்க விரும்பும் உறுப்பினர்கள் அவற்றைப் பேரவையின் 190-வது விதிக்கிணங்க 25—3—1987 புதன்கிழமை பிற்பகல் 3.00 மணிக்குள்ளாக பேரவைச் செயலகத்திடம் சேர்ப்பிக்க வேண்டும்.

[முற்பகல் 11.20]

8. வரவு-செலவுத் திட்டம் 1987-88 பொது விவாதம் (தொடர்ச்சி)

* திரு. எஸ். வேணுகோபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1987-88 ஆம் ஆண்டின் நிதிநிலை அறிக்கை மீது என்னுடைய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக சில விளக்கங்களை அளிக்க விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்த பொது 45-வது பக்கத்தில் 'இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது

1987 மார்ச் 24] [திரு. எஸ். வேணுகோபால்]

நடைபெற இருக்கும் விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு உரையாற்ற இருக்கின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நல்ல எண்ணத்தோடும், தூய நோக்கத்தோடும் எடுத்துச் சொல்லும் கருத்துக்கள் அரசுக்குப் பெரிதும் உதவியாக அமைய வேண்டும் என்றும், நியாய முறையில் சுட்டிக்காட்டப்படும் குறைகளும் அழுக்காறில்லாமல் நீதியின் அடிப்படையில் எடுத்துக் காட்டப்படும் குற்றங்களும் உரிய முறையில் களையப்பட அரசுக்கு உதவிகரமாக அமைய வேண்டும் என்றும் விரும்புகிறேன்' என்று சொன்னார்கள்.

அந்த நிலையிலேதான் நான் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில், தோழமை கட்சியாக இருந்தாலும் கூட, தோழர்களுக்கு நல்ல எண்ணத்தோடு சில கருத்துக்களை சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சென்னை நகரத்திலே நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருப்பதால், சென்னையைப் பற்றி மிக நன்றாகத் தெரியும். சென்னை நகரம், மாநகராட்சியாகவும், குடிசை மாற்று வாரியப் பகுதியாகவும், வடிகால் வாரியம் என்றும் மூன்று பிரிவுகளாக பிரிந்திருக்கின்றது. சென்னை நகரத்தின் பணிகளே இந்த மூன்றில்தான் உள்ளது. இந்த 3 பிரிவுகள்தான் சென்னை நகரத்தின் முத்தாய்ப்பான வழி முறைகளாக இருக்கின்றன. சென்னை மாநகரத்திலே விளக்குகளே சரியாக எரிவதில்லை. உள்ளாட்சி சம்பந்தமான அமைச்சர்கள் 3 பேர்கள் மாறிவிட்டார்கள். முதலாவதாக அமைச்சராக இருந்த ப. உ. ச. அவர்களிடம் இது பற்றி கேட்டபோது ஒரு காலக் கட்டத்தில் சொன்னார்கள். வட சென்னையிலே விளக்குகளே எரிவதில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நகரம் பண்டைய காலத்து அமைப்பில் அமைந்த ஒரு நகரம். அதனால் விளக்குகள் எரிய சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கிறதா என்று ஆராய்ந்து பார்த்தால் நிறைய செலவுகள் ஆகும் என்று சொன்னார்கள். இந்த ஆக்கப் பணிக்கு இந்த அரசு உதவி அளிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிலும் அங்கே இருக்கின்ற முதன்மையான தெருவான சூரிய நாராயண செட்டி தெருவிலே விளக்குகள் முழுமையாக எரிவதே இல்லை.

அடுத்து சாலைகள். கடந்த ஆண்டு நகராட்சி மன்றம் பல சாலைகளை போட்டிருந்தாலும் இன்னும் பல சாலைகள் போடப்படவில்லை. அதுபோல கழிப்பிடங்கள் கட்டுகிறார்கள். கழிப்பிடங்களை கட்டும்போது, அது பார்ப்பதற்கு மிக அழகாக இருக்கிறது. ஆனால் கட்டியதற்குப் பிறகு அந்த அழகு

[திரு. எஸ். வேணுகோபால்] [1987 மார்ச் 24]

சீர்குலைந்து செம்மையாக இல்லாமல் போகிறது. ஆகவே அதற்கைய கழிப்பிடங்களில் முறையாக தண்ணீர் வசதியும் பராமரிப்பு வசதியும் செய்து தர வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சென்னை நகரத்திலே கூவம் இருப்பதால் கொசுத் தொல்லை அதிகமாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்லிச் சொல்லி அலுத்துவிட்டேன். நேற்றைய முன்தினம் நான் இங்கே பேசுவதற்கு குறிப்பு தயார் செய்யும்போது திருக்கோயில் ஒன்றிய செயலாளர் வடிவேல் அவர்கள் வந்தார்கள். என்ன தயாரிக்கிறீர்கள் கொசு என்று கேட்டார்கள். என்னையே ஏன் கொசு என்று கேட்டார்கள் என்றால் கொசுவைத் தவிர நீங்கள் வேறு எதையும் அதிகமாகப் பேசுவதில்லையே என்றார்கள். அப்படி நான் சொல்வதற்குக் காரணம் சென்னை நகரத்திலே கொசுக்கள் அவ்வளவு அதிகமாகிவிட்டன. சென்னையிலே இருக்கும் கொசுக்கள் ஜாதி இல்லாமல் மதம் இல்லாமல் சந்தர்ப்பம் இல்லாமல் எல்லோரையும் கடிக்கிறது. கொசு மருந்து சரிவர அடிப்பதில்லை என்று பலமுறை சொல்லியும்கூட அது தீர்ந்தபாடில்லை.

அடுத்து 1985 ஆம் ஆண்டு அடித்த புயலிலே என்னுடைய தொகுதியிலே 19-வது வட்டம் சௌகார் தெருவிலே ஒரு பள்ளம் விழுந்து அதிலே பல பேர் விழுந்து இறந்தும் விட்டார்கள். அந்தப் பள்ளத்தை மூட வேண்டும் என்று பலமுறை சொல்லியும் கோப்புகள் மேலே போகிறது, கீழே போகிறது என்று மாறி மாறி நிர்வாகப் பிரச்சனைகள் காரணமாக நடைமுறைப்படுத்தப் படாமல் இருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற அதிகாரி அஸாரணி என்பவர். அவர்தான் அங்கே இருக்கிற அந்தப் பிரச்சனைகளைப் பார்ப்பவர். கமிஷனரிடத்தும் பலமுறை சொல்லியாகிவிட்டது, ஸ்பெஷல் ஆபிரிடமும் சொல்லியாகிவிட்டது. ஆனால் ஒன்றும் பயனில்லை. அதைக் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து சென்னை நகரத்திற்கு மேம்பாட்டுக் குழு என்று ஒன்று ஆரம்பித்தார்கள். சென்னை சிங்காரச் சென்னையாக அழகாக இருக்க வேண்டும் என்று முதலமைச்சர் ஒரு குழு போட்டார்கள். நான் இரண்டு ஆண்டுகளாக சொல்லியிருக்கிறேன். 3-வது ஆண்டும் சொல்லுகிறேன். அந்தக் குழு அதிகமாக கூட்டப்படவே இல்லை. 2 தடவை கூடிற்று. சென்னை சிங்காரத் தோட்டமாக, அழகுத் தோட்டமாக மாறிவிடும் என்று எண்ணினோம். ஆனால் அது நடைபெறவில்லை. ஏன்

1987 மார்ச் 24] [திரு. எஸ். வேணுகோபால்]

நடைபெறவில்லை? எதற்காக நடைபெறவில்லை? இப்படி ஒரு கருத்தே கேட்கப்படவில்லை. அதற்குப் பின்னால் கடந்த ஆண்டில் மாண்புமிகு முன்னாள் அமைச்சர் கே. ஏ. கே. அவர்கள் சொன்னார்கள். அட்வைசரி போர்டு ஒன்று போடப் பட்டிருக்கிறது. அந்த போர்டிலே நகரத்தின் வளர்ச்சி பற்றி ஆய்வு உடனடியாகச் செய்யப்படும். ஜி.ஓ. போடப்பட்டு விட்டது என்று சொன்னார்கள். அந்த ஜி.ஓ. போடப்பட்டு விட்டதா என்றால் இதுவரையில் போடப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அது நடைமுறைக்கே வரவில்லை. சென்னை நகரத்தில் இருப்பவர்கள் என்ன பாவம் செய்தார்கள்? சென்னையில் நிறைய மாடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன, சாக்கடைகள் அடைத்திருக்கின்றன என்றும், மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றும் சொன்னோம். சென்னை நகரத்தை விட்டு மாடுகளை வெளி இடங்களுக்கு மாற்றுங்கள் என்று கேட்டோம். பரிசீலிக்கிறோம், சிந்திக்கிறோம், ஆவன செய்கிறோம், ஆக்கப் பணியில் ஈடுபடுகிறோம் என்று கோர்வையான வார்த்தைகள், சொல் அழுத்தங்கள் இருக்கிறதே தவிர, அதற்கேற்ற செயல்பாடுகள் இல்லைபென்று சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தது வடிகால் வாரியம். சென்னையிலே தண்ணீர் தட்டுப்பாடு மிக அதிகம். எங்கே பார்த்தாலும் தண்ணீர் இல்லையென்று பெண்கள் குடங்களைத் தூக்கிக் கொண்டு போகிறார்கள்; படித்தவர்கள் பக்கெட்டுகளைத் தூக்கிக் கொண்டு ஒரு பக்கெட் கிடைத்தால் போதும் என்று அலைகிற நிலைமை இருக்கிறது. குடிதண்ணீர் தட்டுப்பாட்டைப் போக்க சென்னையில் குடிநீர் வடிகால் வாரியத் தலைவர் மரியாதைக்குரிய ஜேப்பியார் அவர்கள் எல்லோரையும் அழைத்துப் பேசுகிறார்கள். இப்படி பேசி பணிகளை மேற்கொண்டாலும் இன்னும் துரிதமான நடவடிக்கை தேவைப் படுகிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சென்னையில் இன்றைக்கு 40 லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். அதற்கேற்ற அளவிற்கு இன்றைக்கு திட்டங்கள் போடப்படவில்லை. இன்றைக்கு 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையில் தண்ணீர் வழங்குவதற்காக ஆறு கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று நிதியமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். நான் அவரிடம் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் தண்ணீருக்கு இந்த ஆறு கோடி ரூபாய் என்பது போதுமானதாக

[திரு. எஸ். வேணுகோபால்] [1987 மார்ச் 24]

இருக்காது. இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டும். அப்போது தான் அனைத்துப் பிரிவினருக்கும் தண்ணீர் வழங்க முடியும். சென்னையில் மக்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் பல இடங்களில் மக்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் துயரப்படுகிறார்கள். நேதாஜி நகர், சஞ்சய் காந்தி நகர், நெடுஞ்செழியன் நகர், இந்திரா காந்தி நகர், அண்ணா நகர், கோலிந்தசாமி நகர், மூப்பனார் நகர், ஜீவா நகர், காமராஜர் நகர், சாஸ்திரி நகர், பாரதி நகர், திருவள்ளுவர் நகர், கண்ணகி நகர், வ.உ.சி. நகர், போஜராஜ நகர், ரெயில்வே காலனி இப்படி பல்வேறு இடங்களில் என்னுடைய தொகுதியில் தண்ணீர் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு துரிதமான நடவடிக்கையெடுத்து தண்ணீர் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டும். அங்கே தண்ணீர் வழங்குவதற்கு இருக்கிற லாரிகள் குறைவாக இருக்கின்றன. அவைகளும் ரிப்பேராக இருக்கிறதென்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே அவைகளை சரிசெய்து இன்னும் அதிகமான லாரிகளை வைத்து தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆங்காங்கு இருக்கிற சாக்கடைகள் அடைத்துக் கொண்டு தூர்நாற்றம் வீசிக் கொண்டிருக்கின்றன. அன்றைய மக்கள் தொகைக்கு ஏற்றாற்போல் பைப்புகளை சிறியதாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு மக்கள் தொகை வளர்ந்து விட்ட நிலையில் பெரிய பைப்புகளை மாற்ற வேண்டுமென்றால் போதுமான பணம் இல்லை. திட்டங்கள் தீட்டினாலும் அவைகள் நடைமுறைக்கு வருகின்றபோது காலம் கடந்து விடுகின்றது. ஆகவே சென்னை நகரம் நாற்றமெடுத்து, சீரழிந்து கொண்டிருக்கிறது. தமிழகத்தின் தலைநகரமான சென்னை நகருக்கே இப்படி ஒரு நிலைமையென்றால் மற்ற மாவட்டங்கள் எப்படியிருக்கும் என்று பார்க்கிறபோது மிகவும் ஐயப்பாடாக இருக்கிறது. ஆகவே அரசு இதிலே தனிக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியிலே கே.என்.எஸ். டெப்போ அருகில் குடிநீர் தொட்டி கட்டியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொட்டிக்கு சீக்கிரம் தண்ணீர் விட வேண்டும். மேல்நிலைக் கொட்டிக் கொடுத்த ஆண்டு 35 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் அதற்கு இன்னும் நிலம் கையகப்படுத்த வேண்டுமென்ற நிலையில் இருந்து வருகிறது. ஆகவே அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை யெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 மார்ச் 24] [திரு. எஸ். வேணுகோபால்]

(முற்பகல் 11-30)

அடுத்து குடிசை மாற்று வாரியம். நகரத்தில் நாள்தோறும் குடிசைகள் பெருகிக் கொண்டே போகின்றன. முன்பு இருந்த குடிசைகளுக்கு இடம் கொடுக்க முடியவில்லை. என்னுடைய தொகுதியில் நான்காவது வட்டத்தில் அண்ணா நகர், புதுவண்ணை நகர், பூங்காவனம் நகர், சீனிவாசா நகர் ஆகிய பகுதிகளில் முன்னாள் குடிசை மாற்று வாரியத் தலைவராக இருந்த திருமதி சுலோசனா சம்பத் அவர்கள் அட்டைகளை கொடுத்து அவர்களுக்கு வீடுகள் கொடுப்போம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இதுவரையில் அவர்களுக்கு வீடுகள் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் புது புதிதாக குடிசைகள் போடப்படுகின்றன. குடிசை மாற்று வாரியத்தால் கொடுக்கப்படுகிற வீடுகளுக்கு சரியான பராமரிப்பு கிடையாது. அங்கே இருக்கிற வீடுகளில் மாடியிலிருந்து கழிவு நீர் கீழே குடியிருப்பவர்களின் தலையில் விழுகின்றது. என் இப்படியென்றால் வாடகை கட்டவில்லை என்கிறார்கள். என் வாடகை வசூலிக்கவில்லையென்றால் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள் என்கிறார்கள். என் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள் என்றால், கொடுத்தால் அவர்கள் எதுவும் சரியாகச் செய்வதில்லை என்கிறார்கள். அந்த வீடுகளில் ததவகள் விடுகின்றன. பழகட்டுகள் சரியாக இல்லை. கழிவு நீர் கீழே விழுகிறது. சாலைகள் போட முடியவில்லை. தண்ணீர் கொடுக்க முடியவில்லை என்று இப்படி நிலைமை இருக்கிறது. நான் கேள்வி நேரத்தின்போது ஒன்றைக் கேட்டேன். குடிசை மாற்று வாரிய குடியிருப்புகளில் இருப்பவர்களுக்கு அந்த வீடுகளை அவரவர்களுக்கே சொந்தமாக கொடுக்கும்படியாக ஒரு கிட்டத்தை உருவாக்குங்கள். எனவே குடிசை மாற்று வாரிய வீடுகளை அவர்களுக்கே சொந்தமாக்குகிற ஒரு கிட்டத்தைக் கொண்டுவந்தால், அதில் வாழ்பவர்கள் இது கங்களுடைய வீடு என்று நினைத்து, அதை சீராக வைத்துக் கொள்வார்கள். அதில் வசிப்பவர்கள் பணத்தைச் கொடுத்து வாங்கினிட்டால், சரியாக பராமரித்து வைத்துக் கொள்வார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் குடிசை மாற்று வாரியத்திற்கும் பணம் வந்து சேர்ந்து விடும் என்பதை நான் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. எஸ். வேணுகோபால்] [1987 மார்ச் 24]

குடிசை மாற்று வாரியப் பராமரிப்பிலே உள்ள வீடுகளில் தண்ணீர் பஞ்சம் என்பது மட்டுமல்ல, அங்கே குப்பைகளை எடுப்பதேயில்லை. அந்த வேலையைச் செய்வதற்கு என்று உள்ள கான்ட்ராக்ட்காரர்கள் முறையாக வேலையைச் செய்வதில்லை. வ.உ.சி. நகர் என்று ஒரு நகர் இருக்கிறது. அங்கே பெரிய தண்ணீர்த் தொட்டி கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தண்ணீர் தொட்டியிலே இருக்கிற பம்பு சரியாக வேலை செய்வதில்லை. அங்கே தண்ணீர்ப் பஞ்சம் அதிகம். கழிவு நீர் சரியாகப் போவதில்லை. இப்படி பல பகுதிகளைப் பார்க்கும் போது இன்னொன்றையும் சொல்கிறார்கள். நகர மன்றத்திற்குச் சென்று சொன்னால், குடிசை மாற்று வாரியத்திற்குச் சென்று பாருங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். குடிசை மாற்று வாரியத்தில் உள்ளவர்கள், மாநகராட்சி மன்றத்தைப் பாருங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படி அவர்கள் கண்ணாழச்சி விளையாட்டு விளையாடுவதைப் போல் ஆடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே அதிகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஏழை எளியவர்கள், வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே இருப்பவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த இடம் சுத்தமாக்கப்படவில்லை. கழிப்பிடங்கள் சரியாக இல்லை. ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலைமையைப் பற்றிச் சொல்கிறபோது, மாநகராட்சி மன்றத்திலே இருப்பவர்கள் சொல்கிறார்கள், குடிசை மாற்று வாரியம் தான் செய்ய வேண்டும் என்று. அவர்களைக் கேட்டால் மாநகராட்சி மன்றத்திற்குக் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலை இருந்தால் சென்னை நகரம் எப்படி சீராகும் என்பதை நீங்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அடுத்து புதிய பகுதிகள். புதிய பகுதிகளில் குடிசைகளைப் போட்டவர்களை அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு இட மாற்றம் கொடுக்காமல் எப்படி மாற்ற முடியும். அப்படியே தேங்கியிருக்கிறது. குடிசை மாற்று வாரியத்திலே உள்ள ஆலோசனைக் குழுவிலே கட்சிக்காரர்களை மட்டும் போட்டிருக்கிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கூட அதிலே இடமில்லை. இப்படி இருந்தால் எப்படி ஆலோசனை சொல்ல முடியும்.

அதைப்போல குடிசை மாற்று வாரியத்திலே பட்டா கொடுக்க வேண்டிய இடங்கள், அம்பேத்கார் நகர், தியாகப்பச் செட்டி தெரு, ஜோசியக் குடிசை, அனந்தநாயகி நகர், டிரைவர் காலனி,

1987 மார்ச் 24] [திரு. எஸ். வேணுகோபால்]

மூப்பனார் நகர் என்று இப்படி பல இடங்கள் இருக்கின்றன. எனவே இந்தச் சென்னை நகரத்தைச் சீராக வைக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், சென்னை மாநகராட்சி, வடிகால் வாரியம், குடிசை மாற்று வாரியம் ஆகிய இந்த மூன்று துறைகளையும் ஒருங்கிணைத்து திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். அப்படி உருவாக்கினால்தான் இந்தச் சென்னை நகரம் சீராகும். தேங்கிக் கிடக்கும் கழிவு நீர் அகற்றப்பட்டு நல்ல நிலைமையை உருவாக்க முடியும் என்று சொல்லி, அடுத்து தண்டையார்பேட்டையில் ரயில்வே மேம்பாலம் ஒன்றை மத்திய சர்க்கார் கட்டி, இரண்டு ஆண்டுக் காலம் ஆகிவிட்டது. ஆனால் மாநில சர்க்கார் அதைக் கட்டாமல் இருப்பதற்கான காரணம் என்ன என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அங்கே 50 ஆயிரத்திற்கு அதிகமான மக்கள் தொகை இருக்கிறது.

அடுத்து இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே மீனவர்களுக்கு என்று அதிகமாக ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. மீனவர்களுக்கு என்று ஒரு ஆலோசனைக் குழு போடப்பட்டது, அந்த ஆலோசனைக் குழு சரியாகக் கூடவில்லை. ஒரே ஒரு தடவை தான் கூடியது. எனவே மீனவர்களுக்கு வீட்டு வசதியும், சாலை வசதியும், இன்னும் பல்வேறு வசதிகளையும் செய்தாக வேண்டும். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே புதிய திட்டங்கள் எதுவும் சொல்லவில்லை.

அடுத்து 1967 ஆம் ஆண்டு தேர்தலுக்கு முன்னாலே காங்கிரசை எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட திராவிட இயக்கத்தின் தலைவர் தம்முடைய தேர்தல் அறிக்கையிலே, நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் ரூபாய்க்கு 3 படி அரிசி போடுவோம் என்றார். ஆட்சிக்கு வந்த பின்னாலே அப்படி ரூபாய்க்கு 3 படி அரிசி போட்டார்களா என்றால், இல்லை. நாங்கள் 3 படி அரிசி போடவில்லை என்றால், எங்களை முச்சந்தியில் வைத்து சவுக்கால் அடியுங்கள் என்றெல்லாம் சொல்லிவிட்டு, ஆட்சிக்கு வந்த பின்னாலே, ஏன் 3 படி அரிசி போடவில்லை என்று கேட்டபோது என்ன சொன்னார்கள் தெரியுமா? “3 படி எங்கள் லட்சியம், 1 படி நிச்சயம்” என்றார்கள். சரி அப்படி தமிழகம் முழுவதும் ரூபாய்க்கு 1 படி அரிசி போட்டார்களா என்றால் இல்லை, சென்னைக்கும் கோவைக்கும் மட்டும் போட்டார்கள். இதை எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் அந்தப் பாரம்பரியத்தின் தொடர்ச்சியான இந்த ஆட்சியிலே கூட கடந்த ஆளுநர்

[திரு. எஸ். வேணுகோபால்] [1987 மார்ச் 24]

உரையின்போது மக்களுக்கு ஒரு அற்புதமான உறுதிமொழி அளிக்கப்பட்டது. அதை நான் இங்கே அப்படியே படிக்க விரும்புகிறேன்.

“வீடில்லாதோருக்கு வீட்டு வசதிக்கு வகை செய்யும் பெரியதொரு திட்டமொன்றை அடுத்த நிதி ஆண்டில் செயல்படுத்த அரசு கருதுகிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். போதிய வீட்டு வசதியின்றி அல்லலுறும் ஆதி திராவிடர்கள், பழங்குடி மக்கள், நரிக்குறவர் ஆகியோர்களுக்காக 5 லட்சம் வீடுகள் கட்டப்படும். அதேபோன்று வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே அவதியுறும் ஏனைய குடும்பங்களுக்கும் 5 லட்சம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படும். இந்நிலிந்த பிரிவினர்களுக்கு வீட்டு வசதியை அளிக்க வேண்டுமென்ற பாராட்டத்தக்க நோக்கத்தை மூன்றாண்டுகளில் முப்பது லட்சம் மக்களுக்குக் குடியிருப்புகள் கட்டி முடித்துவிட வேண்டுமென்பதுதான் இத்திட்டத்தின் உறுதியான நோக்கமாகும்” என்று சொன்னார்கள். இது 1986 ஆம் ஆண்டு ஆளுநர் உரையிலே சொல்லப்பட்ட வாசகம். சென்ற ஆண்டு இங்கே அவையிலே பேசியவர்கள் பலரும் இந்தத் திட்டத்தினை உண்மையிலேயே நிறைவேற்ற இயலுமா என்றெல்லாம் தங்களுடைய அச்சத்தைத் தெரிவித்தார்கள். இதற்கு ஆண்டுக்கு ஆயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகுமே, அரசு என்ன செய்யப் போகிறது என்று கேட்டார்கள். ஆனால் போன ஆண்டு இதற்காக மத்திய அரசின் நேரடி உதவியாக ரூ. 14 கோடி நிதி ஒதுக்கமும், வரவு செலவு திட்டத்திலே ரூ. 26 கோடியும் ஒதுக்கப்பட்டது. சரி, இந்த ஆண்டு அதற்கான திட்டத்தை நிறைவு செய்கிற வகையில் நிறைய நிதியை ஒதுக்குவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன்.

ஆனால் இந்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டத்திலே என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால், ‘பெரும் வீட்டு வசதி திட்டம்’ என்ற தலைப்பின் கீழ், ‘30 லட்சம் குடும்பத்தினருக்கு வீட்டு வசதி அளிக்க வேண்டுமென்ற நம்முடைய குறிக்கோளை எய்த, வட்ட அளவிலும் வட்டார அளவிலும் தனித்தியங்கக் கூடிய நிலையில் செங்கல், ஓடு முதலிய கட்டுமானப் பொருட்கள் உற்பத்திச் சங்கங்களை அமைக்க திட்டம் ஒன்றை அரசு வகுத்துள்ளது’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது 30 லட்சம் வீடுகளைக் கட்டித் தர திட்டமிடப்படவில்லை.

1987 மார்ச் 24] [திரு. எஸ். வேணுகோபால்]

30 லட்சம் வீடுகளைப் பொதுமக்கள் கட்டிக் கொள்ளத் தேவையான செங்கல், ஓடு, ஆஸ்பெஸ்டாஸ் சீட், தயாரிக்க தனித்தியங்கக்கூடிய கட்டுமானப் பொருட்கள் உற்பத்திச் சங்கங்களை அமைக்க திட்டம் ஒன்றை அரசு வகுத்துள்ளது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இது எப்படி இருக்கிறது என்றால் கடந்த ஆண்டு 1967-க்கு பின்னாலே 3 படி லட்சியம் 1 படி நிச்சயம் என்பதைப் போல் “30 லட்சம் வீடுகள் எங்கள் லட்சியம், அதற்குத் தேவையான செங்கல், ஓடு போன்ற கட்டுமானப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்து தரும் சங்கங்கள் நிச்சயம்” என்பதைப் போல இருக்கிறது.

திரு. மா. மணிமாறன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்றபோது 3 படி லட்சியம், 1 படி நிச்சயம் என்று எல்லாம் விவரித்தார்கள். அதை மாண்புமிகு அமைச்சர்களும் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் உயிரோடு இருந்த காலத்தில் அந்தக் கொள்கையைச் சொல்லி அதை பின்னாலே வாபஸ் வாங்குகின்ற நேரத்திலே அதற்கான விளக்கங்களை எல்லாம் சொன்னார்கள். அப்போது மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் எல்லாம் ஒன்றாகத் தான் இருந்தார்கள். இன்றைக்கு அந்தக் கொள்கையை விமர்சிக்கின்ற நேரத்தில் மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் வானா இருப்பதற்கு என்ன மர்மம் என்று அறிய விரும்புகிறேன்?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இதில் வானா இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. பேசுகிற ஒவ்வொரு கருத்துக்கும் பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இது பல்முறை பேசி முடித்து ஆகிவிட்டது. ஆக எவ்வளவோ சொல்லலாம். இந்தியா சுதந்திரம் பெற்று 15 ஆண்டு காலத்தில் எல்லோருக்கும் கல்வி கொடுக்கப்படும் என்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. முடிந்ததா? வறுமையை அடியோடு போக்குவோம் என்று சொன்னார்கள், முடிந்ததா? நான் என்னுடைய உசையில் அடுக்க வேண்டும் என்றால் 50-ஐ அடுக்க முடியும். அதனால் தான் பேசாமல் உட்கார்ந்து இருக்கிறேன்.

[1987 மார்ச் 24]

திரு. எஸ். வேணுகோபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நாட்டிலே எத்தனைப் பழங்குடி மக்கள், எத்தனை நரிக்குறவர்கள், எத்தனை ஆதி திராவிடர்கள் விட்டு வசதியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? அவர்கள் எங்கெங்கே இருக்கிறார்கள்? வட்டார அளவில் எவ்வளவு பேர்? மாவட்ட அளவில் எவ்வளவு பேர்? மாநில அளவில் எவ்வளவு பேர்? இவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க மனைகள் எங்கே? அவற்றை எப்போது எப்படி ஆர்ஜிதம் செய்யப் போகிறோம்? இதற்கு நிதி வசதி என்ன? ஒரு புள்ளிவிவரமும் இல்லை. 3 படி லட்சியம் என்பதைப் போல் 36 லட்சம் வீடுகள் லட்சியம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வளவு தான். இந்தத் திட்டத்திற்குத் தேவையான நிதியாதாரம் எங்கே? இவைகள் ஏதும் விளக்கப்படவேயில்லை.

மாநில அரசு ஒதுக்கியுள்ள நிதியும் தேசிய கிராமப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் கீழும், கிராமப்புற நிலமற்றோர் வேலைவாய்ப்பு உத்தரவாதத் திட்டத்தின் கீழும் விட்டு வசதிக்காக ஒதுக்கப்பட்ட நிதியும் இச்சங்கங்களுக்கு அடிப்படை மூலதனமாக அமையும். இவ்வாறு அளிக்கப்படுகிற மூலதனத்தைக் கொண்டு அவை வெளியில் கடன் வாங்க முடியும் என்று தான் வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர இந்த அளவு தொகை இதற்காக ஒதுக்குகிறோம் என்று எங்கேயும் சொல்லப்படவில்லை.

திரு. கே. சுப்பராயன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் எழுதி வைத்துக் கொண்டு படித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்படி படிக்கலாமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அப்படிப் படிக்கக்கூடாது. கன்னிப் பேச்சுக்கு மட்டும் தான் விதி விலக்கு.

திரு. எஸ். வேணுகோபால் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த 2, 3 கூட்டங்களில் இப்படி பேசப்பட்டதே தவிர, இப்போது நான் குறிப்புகளைத் தான் வைத்து இருக்கிறேனே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. வார்த்தைகள் தடுமாறி விடக்கூடாது என்பதற்காகவும், யாருடைய உள்ளத்தையும் புண்படுத்தக்கூடாது என்பதற்காகவும் குறிப்புகளை வைத்து பேசிக் கொண்டு இருக்கிறேன். என் என்றால் நானாகவே பேசினால் வார்த்தைகள் வேறு எங்கோ போய்விடும். அதற்காகத் தான் பார்க்கிறேன்.

1987 மார்ச் 24] [திரு. எஸ். வேணுகோபால்]

அது மட்டுமல்ல. “இந்திரா ஆவாஸ் யோஜனா” திட்டத்தின் கீழ் கட்டப்படும் வீடுகளுக்கு அடிப்படை மூலதன நிதியுதவி அளிக்கும் கொள்கையை மத்திய அரசு ஏற்கெனவே அறிவித்துள்ளதால் நாம் தெரிவித்திருக்கும் இப்புதிய அணுகு முறையை மத்திய அரசு ஏற்று மைய அரசின் நிதி உதவிகளை அடிப்படை மூலதனமாக அளித்தும், குறைந்த வட்டி வீதத்தில் கடன் தொகைகளை நிதியுதவி நிறுவனங்களிலிருந்தும் வங்கிகளிலிருந்தும் பெற்றுத்தந்தும் நமக்கு ஆதரவு அளிக்கும் என்று நாம் நம்புகிறோம்” என்று நம்பிக்கையாகச் சொல்லி முடித்திருக்கிறீர்களே ஒழிய, இந்த ஆண்டு 10 லட்சம் வீடுகளும் கட்டப்படும் என்று சொல்லப்படவில்லை. இதெல்லாம் பொதுமக்களை மயக்குவதற்காகச் சொல்லப்படுகிற திட்டங்களே அல்லாமல் வேறல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மாண்புமிகு பாரதப் பிரதமர் மாநிலங்களுக்கு எழுதியுள்ள இன்னொரு கடிதம் ஆங்காங்குள்ள மின்வாரியங்களின் செயல்பாடு குறித்ததாகும். தமிழகத்தில் உள்ள மின்வாரியம் தொடர்ந்து பல ஆண்டுகளாக நடத்தில் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. மின்வெட்டு என்பது அண்டுதோறும் சந்திக்கும் ஒரு நிகழ்ச்சியாக இருக்கிறது. தற்போது உயர் அழுத்த மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரையில் 40 சதவீதம் வெட்டு இருந்து வருகிறது. குறைந்த அழுத்த மின்சாரத்தைப் பொறுத்தவரை ஓரளவுக்கு தமிழகத்தில் நிலைமை சீராக இருப்பதற்குக் காரணம் அண்டையிலிருக்கும் ரெய்வேலி அனல் மின்திலையமும் கல்பாக்கம் அணுவின் திலையமும் ஆகும்.

இவை இரண்டுமே மத்திய அரசின் நிறுவனங்கள். இவைகள் சப்ளையை நிறுத்தினால் தமிழகம் இருளில் மூழ்கும் நிலை இருக்கிறது. 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்பாக ‘தமிழகத்தில் தட்டினால் தங்கம், இடித்தால் இரும்பு, வெட்டினால் வெள்ளி, என்று அடுக்குமொழி பேசி காங்கிரஸ் ஆட்சி மீது வெறுப்பை ஏற்படுத்தினார்கள். இவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் இங்கே எல்லாமே சரியாகப் போய்விடும் என்றும், எந்தப் பஞ்சமும் இருக்காது என்றும் ஒரு பிரமை உருவாக்கப் பட்டது. (குறுக்கீடு).

[முற்பகல் 11.40]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இன்னும் 15 பேர் பேச இருக்கிறார்கள். சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

[1987 மார்ச் 24]

திரு. எஸ். வேணுகோபால்: ஆனால் ஆட்சிக்கு வந்து, 20 ஆண்டுகள் ஆகியும், இன்னும் தீர்க்கப்படவில்லை. (குறுக்கீடு).

திரு. வி. பி. சிந்தன்: தலைவர் அவர்களே, 1947-ல் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு, பொறுப்பிலுள்ளவர்களால் வறுமை நீங்கிவிட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அறிஞர் அண்ணா சொன்ன சில வாக்கியங்களைச் சொன்னதற்கு நான் வருந்துகிறேன். நான் கொஞ்சம் தடிப்பான வார்த்தைகளைப் போட வேண்டாம் என்றுதான் கொஞ்சம் தாட்சண்யத்தோடு போடுகிறேன். இடித்தால் இரும்பு கடைக்கிறது, அதைப் படித்தால் புரிய வேண்டும், புரியவில்லையென்றால், நாங்கள் செய்த குற்றமில்லை.

திரு. எஸ். வேணுகோபால்: ஆக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்த்தால்—சென்னையைப் பொறுத்தவரையிலும் எப்படியாவது ஒருங்கிணைத்து, பிரச்சினைகளை தீர்க்க வேண்டும். சென்னையிலே மாநகராட்சி தேர்தலை நடத்தியே ஆக வேண்டும். அப்படி நடத்தவில்லையென்றால் இங்கே இருக்கின்ற மக்கள் ஜனநாயகத்தின் மீதே நம்பிக்கை இழந்துவிடுவார்கள். பக்கத்திலே இருக்கின்ற ஆந்திர மாநிலத்திலே கடந்த ஆண்டு சொன்னதைப் போல படங்களை ஒட்டி, ஐடெண்டிபிட்டி கார்டு கொடுங்கள். சென்னை நகரத்திலே தேர்தலை நடத்துங்கள். பக்கத்திலே அண்டை மாநிலமான ஆந்திராவிலே ஐடெண்டிபிட்டி கார்டு கொடுக்கப்பட்டு, நகராட்சி, ஊராட்சிகள் தேர்தல் நடத்தப்பட்டிருக்கிறது.

இங்கே நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், பேசுவதற்காகச் சொல்லவில்லை, உடனடியாகத் தேர்தலை நடத்துங்கள். தேர்தலை நடத்தவில்லையென்றால், எங்களால் சென்னை நகரத்திலே இருக்கின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர், 11, 12 வட்டங்களைச் சுற்றிப் பார்க்கிற நேரத்திலே, காலையிலே யிருந்து இரவு வரைக்கும் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே இந்த அரசு நல்ல எண்ணம் கொண்டு, நமது தோழமைக் கட்சிக்கு ஒரு கெட்ட பெயர் சென்னையிலே வரக் கூடாது என்பதற்காக, சென்னையிலே தேர்தல் நடத்தி, நல்லதொரு நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று இந்தப் பேரவையிலே கேட்டு, முடிக்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

1987 மார்ச் 24]

திரு. ஆ. பிரேம்குமார்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நடமாடும் பல்கலைக் கழகம் டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் அளித்திருக்கும் 1987-88 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்று, வாழ்த்தி, சில கருத்துக்களைக் கூற விழைகின்றேன்.

“முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன்
மக்கட்கு இறையென்று வைக்கப்படும்”

என்று சொல்வார்கள். அந்த அளவிற்கு இன்றைக்கு எங்களுடைய இதய தெய்வமாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கக் கூடிய புரட்சித் தலைவர், பொன்மனச் செம்மலாக இருக்கக்கூடிய தமிழக முதல்வர் அவர்களுடைய புகழுக்கு புகழ் சேர்க்கும் வண்ணம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையானது ஏழைகளுக்கு ஒளிவிளக்காய் இருக்கிறது என்று சொன்னால், சந்தேகத்திற்கு இடமற்ற உண்மை என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, தட்டினால் தங்கம், வெட்டினால் வெள்ளி, இடித்தால் இரும்பு என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் எந்த இடத்தில் தட்ட வேண்டுமோ, அந்த இடத்தில் தட்டி, எந்த இடத்தில் வெட்ட முடியுமோ, அந்த இடத்தில் வெட்டி, எந்தெந்த அளவிற்கு நல்ல பல திட்டங்களை செய்ய முடியுமோ, அதை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அருளால் செய்து முடித்து, இன்றைக்கு ஏழைகளுக்கு ஒளிவிளக்காய் நல்ல பல தொண்டுகளை செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதை நாடு அறியும், நகரம் அறியும், அனைவரும் அறிவார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஏழைகளின் சிரிப்பிலே இறைவனைக் காண்போம் என்று சொல்வதற்கினாங்க, ஏழைகளினுடைய சிரிப்புக்கு, இன்றைக்கு சத்துணவுத் திட்டமானாலும் சரி, இலவசச் சீருடை திட்டமானாலும் சரி, பல்பொடி கொடுக்கக் கூடிய திட்டமானாலும் சரி, மேலும் அதற்கு எல்லாம் மேலாக இன்றைக்கு காலனி கொடுக்கக் கூடிய திட்டமானாலும் சரி, அந்தத் திட்டங்களின் வாயிலாக ஏழைகளுடைய சிரிப்பில் கண்டு கொண்டிருக்கக்கூடிய இறைவனாக புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே அவரை வாழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறோம்.

[திரு. ஆ. பிரேம்குமார்] [1987 மார்ச் 24]

இலவச காலணி திட்டத்திற்காக ஏறத்தாழ 20 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி கேலி பேசுவோர் ஒரு பக்கம் இருக்க, கிண்டல் செய்வோர் ஒரு பக்கம் இருக்க, இந்த இலவச காலணி திட்டத்தைப் பற்றி மருத்துவர்கள், அறிஞர்கள் எந்த அளவுக்கு இந்தத் திட்டத்தை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று பார்ப்போமானால் சென்ற ஆண்டு—இந்த ஆண்டு கூட இல்லை, சென்ற ஆண்டு—டிசம்பரிலே நடந்த மருத்துவர்களுடைய கான்ஃபரன்சிலே இந்த காலணிகள் அணிவதுடைய முக்கியத்துவத்தை எந்த அளவுக்கு வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன்.

‘The Hindu’ dated December 13, 1986. “Importance of wearing footwear stressed” — Inaugurating a conference of the Indian Association of Dermatologists, Venereologists and Leprologists, Mr. R. Shanmugham said today that a health education strategy should be evolved before launching programmes to curb various diseases by establishing a link between the target group and the doctors, people should be told about the diseases and what was proposed to be done.

He said that 65 lakh school children in Tamil Nadu were screened during 1985-86, particularly for leprosy and this helped in identifying 20,000 potential cases.

Doctor who inaugurated the scientific session and released a souvenir on the occasion, stressed the need to educate children on the importance of wearing footwear. Walking barefoot would expose people to various diseases.”

என்று அழகாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆகவே மருத்துவர்கள் பாராட்டக் கூடிய அளவிற்கு, அதனுடைய முக்கியத்துவத்தை எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு, அந்த அருமையான திட்டத்தை இன்றைக்கு பொன்மனச் செம்மலாக இருக்கக்கூடிய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதை நடைமுறைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, கிண்டல் பேசுபவர்களைப் பற்றியும், கேலி பேசுபவர்களைப் பற்றியும் கவலை இல்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்வதிலே பெருமை அடைகிறேன். தமிழ் நாட்டில் இன்றைக்கு காலணிகள் செய்வதற்கு பயன்படுத்தக்கூடிய கச்சா மற்றும் பதப்படுத்தப்பட்ட தோல்களுக்கு 2 சதவிகிதம் வரி விதிக்கப்படும் என்ற சலுகையும், இந்த தொழிலிலே ஈடுபட்டு இருப்பவர்களுக்கு ஒரு நன்மை அளிக்கக்கூடிய அளவுக்கு இருக்கிறது என்பதைக்

1987 மார்ச் 24] [திரு. ஆ. பிரேம்குமார்]

கூறிக்கொள்கிறேன். அதிகமாக தோல் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய இடமாக திண்டுக்கல் இருக்கிறது. அதற்கடுத்து வாணியம்பாடி இருக்கிறது. திண்டுக்கல்லில் அதிகமாக அந்த தொழிலிலே ஈடுபட்டு இருக்கக்கூடியவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படி பார்க்கின்ற சமயத்திலே அதிகமான கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அங்கு அமைத்து அதன் மூலமாக இந்த காலனிகளை திண்டுக்கல் வாயிலாகப் பெற்றுவர வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்திலே அன்புக் கட்டளையாக வைக்க விரும்புகிறேன்.

அரித்து, பெரும் வீட்டு வசதித் திட்டத்தைப் பற்றி இங்கு மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் அழகுற எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். 30 இலட்சம் வீடுகள் எந்த அளவிலே கட்டப்பட வேண்டும், அதற்குரிய திட்டங்கள் என்ன, அதற்கு எந்த எந்த வழியில் கடன் வசதிகள் பெற முடியும் அதற்கான செங்கல், அதற்கான மரங்கள் இப்படிப்பட்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் அமைத்து அதன் மூலமாக பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களுக்கு நன்மை அளிக்கக்கூடிய அளவுக்கு திட்டத்தைக் கூறி, அதனுடைய செயல் முறைகளையும் அழகாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். படிக்காத நண்பர்கள் இது எப்படி முடியும் என்று கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கு இருக்கக்கூடிய திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அலாவுதினுடைய அற்புத விளக்கு இருந்தால்தான் இந்த திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1984-லே அவர்கள் கொடுத்த தேர்தல் அறிக்கையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் மேலும் குடியிருப்பு மனைகளை சொந்தமாக்குவோம், அவர்களுக்கு பதிய வீடுகளை கட்டித் தருவோம். என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் தங்களுடைய அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்களும், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் எந்த அளவுக்கு எண்ணிக்கை என்று பார்த்தால் 4 கோடி எண்ணிக்கை என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். நாங்கள் 30 இலட்சம் வீடுகளை கட்டித் தருவோம் என்று சொல்லி அழகான திட்டத்தையும், செயல் முறைகளையும், அவற்றை எப்படி நடத்த வேண்டும், எந்த முறையில் செயல்படுத்த வேண்டும் என்று சொல்லிய இந்த நேரத்திலே, எங்களைப் பார்த்து இப்படிப்பட்ட பொய்களையும், புரட்டுகளையும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், இது அலாவுதின் அற்புத விளக்கு இருந்தால்தான் நடைமுறைப்

[திரு. ஆ. பிரேம்குமார்]

[1987 மார்ச் 24]

படுத்த முடியும், மேலும் இது மக்களை ஏமாற்றக்கூடிய திட்டம், நடக்க முடியாத திட்டம் என்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்களே, இவர்களுடைய தேர்தல் அறிக்கையிலே சொல்லப்பட்ட திட்டம் செயல்படுத்தக்கூடிய திட்டமா, மக்களை ஏமாற்றுகின்ற திட்டமா அல்லது என்ன பெயர் என்பதை இவர்களே சொல்ல வேண்டும் என்பதை நான் அவைத் தலைவர் முன்பாக வைக்க விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 11-50)

அடுத்து இன்னும் கூட முக்கியமான துறைகளுக்கு ஒதுக்கீடு என்று சொல்லி, கல்வி வளர்ந்தால்தான் அறிவு, செயல் திறன் வளர முடியும் என்று சொல்லி, கல்வி ஒதுக்கீட்டிற்கு 51 கோடி ரூபாய் என்பதை 597 கோடியாக உயர்த்தி இருப்பதையும் மேலும் தமிழக மக்களுக்கு வேளாண்மைதான் முக்கியம் என்று விவசாயத்தினுடைய முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து 118 கோடியை 141 கோடியாக உயர்த்தி இருப்பதையும் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கு 177 கோடி ரூபாயை 193 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லும்போது, 'it shows that it is only a practical Budget' என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகளும், தகவல் தொடர்பு நிலையங்களும் வட்டங்கள்தோறும், யூனியன்கள்தோறும் வைக்கப்பட வேண்டும் என்று அழகுற கூறியிருக்கிறார்கள். அது வரவேற்கப்படவேண்டிய திட்டம் ஆகும். மகாத்மா காந்தி அவர்கள், நாட்டினுடைய முன்னேற்றமே கிராமங்களில்தான் இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதன்படி அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு செவிக்கு உணவு கொடுக்கக்கூடிய திட்டமாக எவ்வாறு நல்ல திட்டங்களாக இருக்குமோ—சத்துணவு, வேளாண்மையின் மூலமாக எழக்கூடிய நன்மைகள், இன்னும் முதியோருடைய கல்வி, மருத்துவம் ஆகியவற்றைப் பற்றிய அறிக்கைகள் எல்லாம் அதன்மூலமாக பரப்பிடமுடியும் என்பதை சொல்லி, இப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்களை—டி.வி. கொடுக்கக்கூடிய, வி. சி. பி. கொடுக்கக்கூடிய திட்டங்களை அறிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தினையும், விவசாயிக்கு உற்பத்தி பொருளுக்கான ஐப்சம் தாது உப்புக்கு சலுகை கொடுத்து இருப்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் பாராட்டிக் கட்டமைப்பிட்டிருக்கின்றேன்.

1987 மார்ச் 24] [திரு. ஆ. பிரேம்குமார்]

ஏழைகளுடைய பட்ஜெட் என்று இதைச் சொல்வதிலே ஒரு படி மேலாக சொல்லவேண்டுமென்று சொன்னால், நகைகளுக்கு— ஏழை மக்கள் அவர்களுடைய நகைகளை சிறிசுன்ற சமயத்திலே அதற்காக விதிக்கக்கூடிய அந்த இரண்டு சதவிகித வரியைத் தள்ளுபடி செய்யக்கூடிய அளவில் இன்றைக்கு இந்த பட்ஜெட்டில் அறிவித்திருக்கிறது என்று சொன்னால் ஏழைகளுக்காக உதவக்கூடிய அளவில் இந்த பட்ஜெட் இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இவ்வளவு நல்லவைகளைச் செய்து இருக்கக்கூடிய புரட்சித் தலைவருடைய அரசிலே ஒன்றே ஒன்றை வேண்டுகோளாக, அருள்கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 'மிடில் இன்கம் குரூப்' என்று சொல்லும் மக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய அளவிலே இருக்கக்கூடிய ஆஸ்பெஸ்டாஸ், செங்கல், மரம் போன்றவற்றிற்கு மட்டும் சிறிது வரி உயர்வை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதையும் நீக்கி, அதை நடுத்தர மக்களுக்கும் பயன்படக்கூடிய அளவிலே செயல்படுத்தவேண்டும் என்பதை நான் அன்புடனும், அருள்கூர்ந்தும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அண்ணா அவர்களுடைய பெயர் ஏதோ ஒரு போஸ்டரிலே இடம் பெறவில்லை; அதனாலே அண்ணாவுக்கு மதிப்பு கொடுக்கவில்லை, மரியாதை கொடுக்கவில்லை என்று பேசக்கூடிய நண்பர்களைப் பார்த்து ஒன்றே ஒன்றைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு மதிப்பும், மரியாதையும் கொடுக்கும் அளவுக்கு இருக்கக்கூடிய இந்த அரசுக்கு, இந்த புரட்சித் தலைவர் அரசுக்கு இணையான ஒரு அரசு உண்டா என்பதைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்,

அதற்கு அடுத்து வந்த போஸ்டர்களானாலும் சரி, அந்த பொருட்காட்சியின் உள்ளே நுழைந்தவுடனே எந்த அளவுக்கு அண்ணாவினுடைய திருவுருவப் படங்கள், கட்-அவுட்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை பார்த்த நண்பர்கள், அண்ணாவைப் பற்றி எங்களிடம் பேசுகிறார்கள். சாத்தான் வேதம் ஓதலாமா அல்லது கசாப்புக் கடைக்காரர் ஜீவகாருண்யம் பற்றிப் பேசலாமா என்பதைப் போல்தான் இருக்கிறது அவர்களுடைய வாதம் என்பதைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திண்டுக்கல்லைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு அண்ணா மாவட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நேரத்தில், திண்டுக்கல்லைத் தலைநகராகக் கொண்டு அண்ணா மாவட்டமானது ஆரம்பிக்கப்

[திரு. ஆ. பிரேம்குமார்] [1987 மார்ச் 24]

படக்கூடாது என்று போராடிய அந்த நண்பர்கள் எங்களைப் பார்த்துக் கேட்கிறார்கள்; 'அண்ணாவுக்கு மரியாதை கொடுப்பவர்களா' என்ற வாதத்தை வைக்கிறார்கள். அண்ணாவை கொடியிலே வைத்து, அண்ணாவை கட்சியிலே வைத்து, நடத்தக் கூடிய பத்திரிகைக்கும் அண்ணா என்று வைத்து, அதற்கு மேல் தொண்டர்கள் எல்லாம் கையிலே அண்ணாவை பச்சை குத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லி, அந்த அளவுக்கு எதிலெடுத்தாலும் அண்ணா, அண்ணா என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு செயல்படுகிறது என்று சொன்னால், இதற்கு இணையாக, அண்ணாவினுடைய கொள்கைகளைச் சொல்லக்கூடிய அரசு எதுவும் இல்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் ஆணித்தரமாகக் கூறிக்கொள்ளவிரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். விலைவாசி ஏறிவிட்டது என்று சொன்னார்கள். 'ஏதோ விலைவாசி ஏறிவிட்டது' என்று சொல்கிறார்கள், பருப்பு விலை ஏறிவிட்டது, அரிசி விலை ஏறிவிட்டது, இதுபோன்ற பொருட்களுடைய விலைகள் ஏறிவிட்டன என்று சொல்வார்கள்; பட்டியல் போட்டுச் சொல்வார்கள்; ஏதோ பட்ஜெட் அறிவிப்பதற்கு முன்பாகவே பட்ஜெட் அவர்களுடைய கையில் கிடைத்து விட்டதோ, இப்படிப்பட்டவற்றைச் சொல்கிறார்களே என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் மாண்புமிகு நண்பர் அவர்கள் சொன்னார்கள். 'விலைவாசி ஏறிவிட்டது; முடி வெட்டக்கூடிய தொழிலாளர்கள் கூட ரூபாய் 7-லிருந்து ரூபாய் 10 ஆக தங்களுடைய விலையை உயர்த்தி இருக்கிறார்கள்' என்று சொன்னார்கள். அப்படி அதையும் சொல்லிவிட்டு, முடி வெட்டுபவர்களும் இருக்கிறார்கள்; முடி வெட்டாதவர்களும் இருக்கிறார்கள்; அதைப்பற்றி எனக்குக் கவலை இல்லை என்று சொன்னார்கள். அதில் அவர் எந்த ரகம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்தத் தொழில் செய்யக்கூடிய அப்படிப்பட்ட தொழிலாளிகள் மீது ஏன் அவருக்கு வருத்தம் என்று தெரியவில்லை. ஏன் அவர்களைக் கேவலப்படுத்தியிருக்கிறார் என்று புரியவில்லை. இந்த நிலையில், விலைவாசியேற்றத்திற்கும் அத்தொழிலைச் செய்யக்கூடிய தொழிலாளிகளுடைய கூலி உயர்வுக்கும், சம்பள விகிதத்திற்கும் அர்த்தம் தெரியாதவர்கள், வேறுபாடு தெரியாதவர்கள் இந்த அளவுக்கு பேசியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், உண்மையிலேயே வருத்தப்பட வேண்டிய நிலைதான் இருக்கிறது.

1987 மார்ச் 24]

[திரு. ஆ. பிரேம்குமார்]

இன்னும், கட்டிடத் தொழிலாளர்களுடைய கூலியானது ஏறியிருக்கிறது. கல் உடைக்கும் தொழிலாளர்கள் கூலி ஏறி இருக்கின்றது. நாதஸ்வர வித்துவான்களின், கலைஞர்களின் கூலியானது உயர்ந்திருக்கின்றது. மேளம் அடிக்கக்கூடிய கலைஞர்களுடைய கூலியானது உயர்ந்திருக்கின்றது. இவை யெல்லாம் தெரியாமல் ஏதோ ஒரு தொழிலாளியைப் பற்றிக் கேவலமாகப் பேசுவதாகத்தான் இந்த நேரத்தில் எண்ணுகிறேன் என்பதைக் கூறிக்கொண்டு, அடுத்து என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் வறட்சியைப் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். ஆனால் அண்ணா மாவட்டத்தைப் பொறுத்த மட்டில் அது பிரிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய அனைத்து தொகுதிகளுமே வறட்சிக்கு முக்கியத்துவமாக, வறட்சிக்கு இருபட்டமாக இருக்கிறது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். திண்டுக்கல்லைப் பொறுத்தவரையில், திண்டுக்கல்லும் சரி, அதைச் சுற்றி இருக்கக்கூடிய கிராமங்களும் சரி, இன்னும்கூட சொல்லப் போனால் சிறுமலைப் பகுதியில் இருக்கக்கூடிய அந்தப் பகுதிகளிலும், அங்கிருக்கின்ற பயிர்கள் காய்ந்து விட்டன. விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படக் கூடிய நிலையிலே இருக்கிறார்கள். ஆகவே அண்ணா மாவட்டத்தை முழுவதுமாக வறட்சி மாவட்டமாக அறிவித்து அங்கிருக்கக்கூடிய வரி விதிப்புகளை விலக்கி அங்கு நல்ல நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்பதை அன்போடு வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து சொல்லவேண்டுமானால், திண்டுக்கல்லில் தோல் கழிவுநீரால் அங்கிருக்கக்கூடிய நிலங்கள் அந்தப் பகுதிகளிலே நல்ல வளமாக இருந்த அந்த நிலங்களெல்லாம் கெட்டுப்போய் எந்தவிதமான பயிர்களும் வளராத நிலையிலே இருக்கின்றன. அதற்கு அரசாங்க சரியான முறையிலே முயற்சிகளை எடுத்து ஆவன செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே சூழ்நிலையிலே எறத்தாழ ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களுக்கு மேலாக அங்கு கெட்டு பாழாகி இருக்கக்கூடிய அந்த நிலங்களை மாற்றி திரும்பவும் அதிலே விளை பொருள்கள் விளையக்கூடிய அளவுக்கு நல்ல எப்பாட்டினை மேற்கொள்ள அன்புடன் அரசாங்க சுவாமிசு வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஆ. பிரேம்குமார்] [1987 மார்ச் 24]

அதுபோல பல காலமாக இங்கு கோரப்பட்டு வந்திருக்கக் கூடிய அண்ணா மாவட்டத்தினுடைய தலைநகரமாக இருக்கக் கூடிய திண்டுக்கல்லுக்கு பாதாள சாக்கடைத் திட்டம் வேண்டுமென்பதை பலமுறை இங்கே நான் கூறியிருக்கிறேன். அது மட்டுமல்ல சுகாதாரக் கேடுகள் எல்லாம் மிகவும் கடுமையான முறையிலே இருக்கின்றன. அண்ணாவினுடைய பெயராலே, அழகான மாவட்டமாக இருக்கின்ற நேரத்திலே, திண்டுக்கல் நகரமானது அழகாக மாறவேண்டுமென்ற எண்ணத்திலே பாதாள சாக்கடைத் திட்டத்தை நீங்கள் அவசியம் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். திண்டுக்கல் பகுதியிலே சரித்திரப் புகழ்பெற்ற மலைக்கோட்டையானது இருக்கிறது. அந்த மலைக்கோட்டையிலே வரலாற்று சிறப்புமிக்க இடங்கள் உள்ளன. அந்தப் பகுதியிலே ஒரு முருகன் கோயிலை நிறுவி அதன்மூலமாக ஒரு ரீஸ்டு ஸ்தலமாக வைப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல, திண்டுக்கல்லில் இருக்கக்கூடிய ரோடுகள் எல்லாம் மிகவும் கடுமையான முறையிலே, மிக மோசமான நிலையிலே இருக்கின்றன. திண்டுக்கல்லை அழகுபடுத்தக்கூடிய முறையிலே அங்கே அதிகமான நீதி வசதிகளை ஒதுக்கித் தந்து அதன் மூலமாக நல்ல பல திட்டங்களை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பேரணை திட்டமானது புரட்சித் தலைவருடைய அன்பாலும் அருளாலும் கிடைத்த ஒரு திட்டம். அதற்கு நான் மக்களுடைய சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்வதில் பெருமை அடைகிறேன். ஆனால் அந்தப் பகுதியிலே பதிக்கப்படுகின்ற குழாய்களில் சில உடைவதாக புகார்கள் வருகின்றன. அவற்றையும் கவனித்து திண்டுக்கல் பகுதியிலே எந்த அளவுக்கு வேகமாக செயல்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி அங்கு இருக்கக்கூடிய மக்களுடைய தண்ணீர் தவிப்பைப் போக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கூட கொசுவினுடைய பிரச்சினை பற்றி பேசினார்கள். கொசுப் பிரச்சினையை கொசுறான பிரச்சினையாக நினைக்காமல் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 மார்ச் 24] [திரு. ஆ. பிரேம்குமார்]

இந்தக் கொசு பிரச்சினை திண்டுக்கல் பகுதியிலே மிகமிக கடுமையாக இருக்கிறது. அதையும் நீங்கள் உடனடியாக கவனித்து அதை எந்தவிதத்திலே ஒழிக்க முடியுமோ அதற்குரிய ஏற்பாட்டினை செய்ய வேண்டுமென்பதை இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திண்டுக்கல் பகுதியிலே சீப் ஜுடிசியல் மாஜிஸ்ட்ரேட் என்ற கோர்ட்டானது இதுவரையிலும் வராமல் இருக்கிறது. அந்தக் கோர்ட்டானது விரைவில் வருவதற்கு இந்த அரசானது எந்த அளவிலே வழிமுறைகளைச் செய்ய வேண்டுமோ அதையும் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி, டிஸ்டிரிக்ட் அண்டு செஷன்ஸ் கோர்ட் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அங்கிருக்கக்கூடிய அப்பீல்கள், நிலக்கோட்டை பகுதியிலிருந்தும், நத்தம் பகுதியிலிருந்தும் திண்டுக்கல்லுக்கு வருவதில்லை. இன்னும் மதுரையை ஜூரிஸ்டிக்ஷன் பாயிண்டாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் மாற்றி திண்டுக்கல்லிலேயே அந்த செஷன்ஸ் கோர்ட்டுக்கு வரவேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திண்டுக்கல் பகுதியிலே ஆதி திராவிட மக்களுக்கு என்று ஒரு மினி ஸ்பின்ரிங் மில்லாவது கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று நான் இங்கே இருக்கக்கூடிய மாண்புமிகு ஆதிதிராவிட நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் கோரிக்கையாக கூறுகிறேன். அது வேகமாகச் செயல்படுத்தப்படும் என்று சொன்னார்கள். அதையும் விரைவிலே கொடுத்தருளவேண்டுமென்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திண்டுக்கல் என்று சொன்னாலே பூட்டு என்கின்ற அளவுக்கு அங்கே பூட்டுத் தொழில் மிகச் சிறப்பாக இருக்கிறது. அந்தப் பூட்டுத் தொழிலை சிறப்பாகச் செய்வதோடு லேர் அண்டு டை என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு மிக முக்கியமான கோர்ஸ் இந்த திண்டுக்கல்லில் வந்திருக்கிறது. லேர் அண்டு டை என்ற அந்த கோர்ஸிலே இன்னும் அதிகமான சீட்டுகளை கொடுத்து மாணவர்கள் பயன்படக்கூடிய அளவிலே அதை செய்து தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திண்டுக்கல் பகுதிக்கு ஸ்டேடியம், அதாவது விளையாட்டு அரங்கம் ஒன்றை ஆரம்பித்துத் தரவேண்டுமென்று சொல்லி பல்வேறான கோரிக்கைகளை வைத்தாலும் இன்னும் அது

[திரு. ஆ. பிரேம்குமார்] [1987 மார்ச் 24]

முற்றுப்பெறாத கோரிக்கையாகவே இருக்கிறது. அதையும் அவசியம் செய்துதரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கூறிக் கொண்டு நத்தம் பகுதியிலே குடிநீருக்காக ஏறத்தாழ 7 கிணறுகள் தோண்டப் போவதாக இருந்தது. அதிலே மூன்றே மூன்று கிணறுகள்தான் தோண்டப்பட்டு அந்த வேலைகளை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள்.

(நண்பகல் 12-00)

இதுவரை வெட்டப்படாமல் இருக்கிற கிணறுக்காக ஒதுக்கப் பட்டுள்ள நிதியை வைத்து திண்டுக்கல் முழுவதும் அடிக் குழாய்களை அமைத்துத் தந்து அந்தப் பகுதி மக்களுடைய கண்ணீரைத் துடைக்க—தண்ணீர் கஷ்டத்தைப் போக்க வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து திண்டுக்கல் நதரில் கிணறுகளுக்கான பூங்காக்களையும் நீச்சல் குளங்களையும் அமைத்துத்தர வேண்டும் என்று சொல்லி இறுதியாக ஒரே ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திண்டுக்கல் அருகில் உள்ள தாடிக்கொம்பு அருள் திரு. சௌந்திரராஜப் பெருமாள் கோயிலில் மிகவும் அழகிய சிற்பங்கள் இருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டிலேயே மிகவும் சிறப்பான சிற்பங்கள் என்று பெயர்பெற்ற சிற்பங்கள் அங்கேதான் இருக்கின்றன. ஆனாலும் அவைகளுக்கெல்லாம் முறையான பாதுகாப்பு இல்லை. அங்கே உள்ள பக்கச் சுவர்களெல்லாம் விழுந்துவிடுகிற அபாய நிலையில் இருக்கின்றன. எனவே அந்தச் சுற்றுச் சுவர்களை ஏற்படுத்தி அந்தக் கோயிலுக்கு எந்த அளவுக்கு பாதுகாப்பை அளிக்க முடியுமோ அதைச் செய்ய அரசு முன் வர வேண்டும் என்று கேட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி.

* திரு. ஆ. நடராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் சமர்ப்பித்துள்ள பட்ஜெட்டில் இருக்கிற குறைபாடுகளையும் அதில் இன்னும் செய்யப்பட வேண்டிய மக்கள் பணிகளைப் பற்றியும் எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் குறிப்பாக ஆளும் கட்சியின் உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். “தாமிரக மாநில மக்களின் சிக்கல்களை யெல்லாம் செம்மையான முறையில் தீர்த்துவைப்பது என்பது, முற்றிலும் மாநில அரசின் அதிகார வரம்புக்குள் இல்லை” என்றும் “மத்திய மாநில அரசுகளின் கூட்டுப் பொறுப்பு

1987 மார்ச் 24] [திரு. ஆ. நடராசன்]

சிறப்பாகவும் செம்மையாகவும் நடந்தேற வேண்டுமானால் உறவு முறையிலும் உரிமைப் பரிமாற்றங்களிலும் சீரான—தேவையான மாற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டும்” என்றும் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் தம்முடைய உரையிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். தேவையான மாற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டும் என்று சொல்கிறபோது இப்போது இருக்கிற நிலை சரியாக இல்லையோ என்று அச்சப்பட வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்கிற காரணத்தால் பல்வேறு துறைகளுக்கும் பல்வேறு தலைப்புகளுக்கும் அதிகமான தொகை ஒதுக்கியிருந்தாலும்கூட, அவைகள் எல்லாம் ஏறி இருக்கிற விலைவாசி உயர்வு காரணமாக மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய பணிகளைச் செய்ய இயலாத நிலையைத்தான் உருவாக்கும் என்றும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் வறட்சி நிவாரணத்தைப் பொறுத்தவரையில் 1986-87 ஆம் ஆண்டில் ரூ. 312 கோடி மத்திய அரசிடம் கேட்டிருக்கிறார்கள். அப்போது அவர்கள் தந்திருப்பது ரூ. 31 கோடி மட்டும்தான். அதைப்போல் இந்த ஆண்டும் வறட்சிக்காக என்று ரூ. 347 கோடி கேட்டிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு கொடுப்பார்கள் என்று தெரியவில்லை. மத்திய அரசை நாம் தட்டிக் கேட்டு நமக்கிருக்கிற வறட்சியை ஒழிப்பதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே எந்தத் தரப்பிலே இருந்து பேசினாலும், நாட்டு மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற வறட்சி நிலைமையை நீக்கவும், அதற்கான நிவாரணப் பணிகளை உருவாக்கவும்தான் பேசுகிறோம் என்பதை யாரும் மறக்க முடியாது.

பல மாவட்டங்களிலிருந்து இன்றையதினம் மக்கள் குடிபெயர்ந்து செல்லுகிற நிலைமை இருக்கிறது. கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் பல்வேறு கிராமங்களில் குடிநீருக்காக மக்கள் வேதனைப்படுகிற நிலைமைதான் இருக்கிறது. அதைப்போலவே விவசாயிகளும் கூட. குடிநீருக்காகக் கஷ்டப்படுகிற நிலைமைதான் இருந்து வருகிறது. இந்த நிலைமைகளையெல்லாம் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் போர்க்கால நடவடிக்கைகளைப் போல் மேற்கொண்டு செயலாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆ. நடராசன்]

[1987 மார்ச் 24]

வரவு செலவுத் திட்டத்தில் விவசாயிகளுக்கு வழங்கப்படும் இலவச மின்சாரத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் ஒரு குதிரை மின்சக்தி வைத்திருக்கிற விவசாயி ரூ. 75 கட்ட வேண்டிய நிலைமை உள்ளது. இந்தத் திட்டம் கொண்டு வருவதற்கு முன்னாலே 5 அல்லது 10 குதிரை மின்சக்தி வைத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள்கூட மினிமம் சார்ஜ் என்று ரூ. 5 தான் கட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைய தினமோ வறட்சியின் காரணமாக கிணற்றில் குடிப்பதற்குக்கூட நீர் இல்லாத நிலையில் ஒரு குதிரை மின்சக்திக்குக்கூட ரூ. 75 கட்டுவது என்பது விவசாயிகளை தண்டிப்பது போல் இருக்கிறது என்று இந்த நேரத்தில் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

ஏற்கெனவே மத்திய அரசு பட்ஜெட்டைக் கொண்டு வருவதற்கு முன்னாலேயே தபால் கட்டணத்தையும் ரெயில் கட்டணத்தையும் உயர்த்திவிட்டது. அதைப் போலவே மாநில அரசும் இந்த பட்ஜெட்டை தாக்கல் செய்வதற்கு முன்னாலேயே பஸ் கட்டணத்தை இங்கே உயர்த்தி இருக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். இது ஒரு சரியான அனுகுமுறை அல்ல என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நேற்றையதினம் பல்வேறு போக்குவரத்து நிறுவனங்களின் குறிப்புகளை அளித்தார்கள். அதிலே லாபம் கிடைத்திருப்பதாகத்தான் கணக்குக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையில் ஏழை எளிய மக்கள் அன்றாடம் பயன்படுத்துகிற பேருந்து கட்டணத்தை மீண்டும் குறைப்பதைப்பற்றி அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் நீண்ட காலமாகவே கேரள அரசாங்கத்தோடு பேசி நிறைவேற்றப் பட வேண்டிய பாண்டியாறு-புன்னம்புழா பிரச்சினை இன்னும் தீர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது. தற்போது பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றிருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் அதைக் குறித்து வேகமான நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு பக்கத்திலே மின் வெட்டு 40 சதவீதமாக இருக்கிறது. இன்னுமொரு பக்கத்திலே ஒன்றிரண்டு விவசாயிகளுக்கு கிணற்றில் தண்ணீர் இருந்தாலும் மின் இணைப்பு தராத நிலைமை இருக்கிறது. இந்த வறட்சிக் காலத்தில் வேகமான வகையில் பலபிடங்களில் சூட்டைகளை அமைக்க வேண்டும்.

1987 மார்ச் 24] [திரு. ஆ. நடராசன்]

என்னுடைய தொகுதியில் கடந்த ஏழுாண்டுக் காலமாக குட்டைகளை அமைக்காமல் உள்ள நிலைமை இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் ஈச்சனாரி, மதுக்கரை ஆகிய இரண்டு கிராமங்களில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்தில் கட்டப்பட்ட குட்டைகள் இப்போது உடைந்த நிலையில் இருக்கின்றன. அவற்றை கட்டவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேலும் அவசர நிதியாக வறட்சிக்காக 28 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதிலே 5 கோடி ரூபாயை வேலை வாய்ப்புக்கும், ஓப்பன் கிணறு அமைக்க ஒரு கோடி ரூபாயும், லாரிகளின் மூலம் தண்ணீர் கொடுக்க 15 இலட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இது “யானைப் பசிக்கு சோளப் பொரி” என்பதைப் போல இருக்கிறதே தவிர, நடைமுறைச் சாத்தியமான காரியமாக இருக்க முடியாது என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதேபோல கால்நடைகள் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தால் செத்துப் போகின்ற நிலைமை இருக்கின்றது. நமக்குப் பக்கத்திலே இருக்கின்ற கர்நாடக அரசாங்கம்கூட ‘கோசாலா’ என்ற அமைப்பை ஏற்படுத்தி, அங்கே கால்நடைகளை காப்பாற்ற நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

குடிநீர் பற்றாக்குறையைப் பொறுத்தவரையில் என்னுடைய தொகுதியில் பல இடங்களில் குடிநீர் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. அதிலே குறிப்பாக சிறுவாணி திட்டம் கலைஞர் காலத்திலே கொண்டு வரப்பட்ட திட்டம். இந்த திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, பத்தாண்டுக் காலமாகியும் இன்னும் நிறைவேற்ற முடியாமல் இருக்கிறார்கள். நீண்ட காலமாக அந்த திட்டம் முழுதும் நிறைவேற்றாத நிலை இருக்கிறது என்பதைச் சென்ற கூட்டத் தொடரில்கூட எடுத்துச் சொன்னேன். அப்போதிருந்த அமைச்சர் இப்போதில்லை. ஆனாலும் புதிய அமைச்சர் இதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் முத்துசாமி காலனி கருமலை செட்டிபாளையம், வேடப்பட்டி ஆகிய பகுதிகளுக்கு ஏழரை இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு, இன்னும் இந்தத் தொகை செலவிடப்படாமல்

[திரு. ஆ. நடராசன்]

[1987 மார்ச் 24]

உள்ள நிலைமை இருக்கிறது. இந்த திட்டத்திலே ஆத்துப்பாலம், குனியமுத்தூர் அண்ணா நகர் பகுதி சேர்க்கப்படாமல் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கழிப்பிட பிரச்சினை. கழிப்பிடத்திற்காக பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதாகச் சொல்கிறார்கள். கழிப்பிடங்கள் கட்டுவதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைக் கூட இந்த அரசாங்கம் செலவு செய்யவில்லை. ஆறரை கோடி ரூபாய் 1984 ஆம் ஆண்டு ஒதுக்கப்பட்டது. அந்த தொகையில் 6 கோடியே 49 இலட்சம் ரூபாயை சரண்டர் செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு இலட்சம் ரூபாயைத்தான் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பெண்கள் கிராமங்களில் கழிப்பிடம் இல்லாமல் துன்பப்படுகிறார்கள். அவர்கள் இதற்காக உள்ளாட்சி மன்றங்களை அணுகக்கூடிய நிலைமைகள் இருக்கின்றன. உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு என்ன நிலைமை? நிதி இல்லை. அங்கே பத்தாண்டுக் காலமாக துப்புரவு தொழிலாளர்களை நியமிப்பதில் தடை விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்து, அந்த தடையை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல உள்ளாட்சி மன்றங்களிலும், ஒன்றியங்களிலும், நகராட்சி மன்றங்களிலும் துப்புரவு தொழிலாளர்கள், மற்ற அலுவலர்கள் இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. அதை மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடிநீர் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் 74 நடுத்தர, சிறு நகரங்களுக்கும், மதுரை, கோவை, சேலம் போன்ற நகரங்களுக்கும், அதனுடைய வழியில் இருக்கக்கூடிய 740 குக்கிராமங்களுக்கும் 4 கோடியே 64 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு திட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்திட்டம் 1984 ஆம் வருடம் ஏப்ரல் மாதம் துவங்கியிருக்க வேண்டும். ஆனால் இந்த திட்டத்தை இறுதியாக்குவதில் ஏற்பட்ட காலதாமதத்தின் காரணமாக 1985 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரியில்தான் உலக வங்கியின் உதவியுடன் துவங்க முடிந்தது. எனவே அந்த ஆண்டு அத்திட்டம் நிறைவேற்றப்படாமல் 4 கோடியே 64 இலட்சம் ரூபாய் சரண்டர் செய்யப்பட்டிருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமைகளை மாற்ற வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 மார்ச் 24]

[திரு. ஆ. நடராசன்]

அடுத்து வேலை வாய்ப்புகளுக்கான பணி. வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை என்கிற திட்டம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த திட்டத்தை செயல்படுத்துகிறார்களா என்றால், நிச்சயமாக இல்லை. 1983-84 ஆம் ஆண்டு வீட்டுக்கு ஒருவருக்கு வேலை தருகிற திட்டத்திற்காக 15 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி அந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றாமல் அதிலே 99.9 சதவீத தொகையை திரும்ப ஒப்படை செய்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை இந்த ஆண்டாவது நிறைவேற்ற வேண்டும். 1984-85-ல் அந்தத் திட்டத்தை முழுமையாக நிறைவேற்றாமல் 13.22 கோடி ரூபாய் சரண்டர் செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது கடுமையாகக் கண்டிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு காரியம்.

(பிற்பகல் 12-10)

அடுத்து, என்.ஆர்.ஈ.பி., ஆர்.எல்.ஈ.ஜி.பி. ஆகிய திட்டங்களுக்கு ஏராளமான தொகையை மத்திய அரசு ஒதுக்குகிறது. ஆனால் அந்தத் தொகைகள் முறையாகச் செலவு செய்யப்படுகிறதா என்றால் இல்லை. செலவு செய்யும் பணம் எவ்வளவு என்பதையும், எந்தெந்தப் பணிக்கு எவ்வளவு செலவு செய்யப் படுகிறது என்பதையும் பற்றி ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுவுக்கு அறிக்கை வைக்க வேண்டும். அதைப் பரிசீலிக்க, ஊராட்சி ஒன்றியக் குழு அவற்றைப் பார்வையிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஒருங்கிணைந்த கிராமப்புற வளர்ச்சித் திட்டத்தில் அர்ப்பன் பேரூராட்சிகள், ஐரல் பேரூராட்சிகள் என்று பிரிக்கப்பட்டு, அர்ப்பன் பேரூராட்சிகள் அந்தத் திட்டத்திலிருந்து விலக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே அந்தப் பேரூராட்சி களுக்கும் அந்தத் திட்டங்களை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஏராளமான தொழிலாளர்கள், ஏறத்தாழ 12,000 தொழிலாளர்கள் பல ஆலைகள் மூடப்பட்ட காரணத்தால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே பல நேரங்களிலே எதிர்க்கட்சித் தரப்பிலிருந்தும், ஆளுங்கட்சித் தரப்பிலிருந்தும் எடுத்துக் காட்டியும், அரசாங்கம் அந்தத் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினையில் கவனம் செலுத்தாத நிலைமையைத்தான் பார்க்கிறோம்.

[திரு. ஆ. நடராசன்]

12,000 தொழிலாளர்கள் இன்றையதினம் வேலை இழந்து, 4, 5 ஆண்டுகளாக பட்டினியோடு போராடிக் கொண்டிருக்கும் காட்சியைப் பார்க்கிறோம். இன்றைக்கு அனைத்துச் சங்கங்களின் சார்பிலே 6 தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் 10 நாட்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தும் அரசாங்கம் அதைக் கவனிக்காத நிலைமைதான் இருக்கிறது.

அடுத்து, என்.எம்.ஆர். தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் 10 ஆண்டுகள் பணியில் இருந்தால், அவர்கள் நிரந்தரம் செய்யப்படுவார்கள் என்று 1984-ல் உத்திரவு போடப்பட்டும், அது இன்றையதினம் முறையாகச் செயல்படுத்தப்படவில்லை.

அடுத்து, கல்விக்கு அதிகத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாக ஆளுநர் கட்சியினர் பெருமையோடு சொல்லிக் கொண்டார்கள். இன்றைய தினம் நம்முடைய கல்விக் கூடங்களின் நிலைமை என்ன என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். மாணவர்கள் மரத்தடியில் படிக்கும் காட்சியைப் பார்க்கிறோம். பள்ளிகளில் தரை இல்லை. உட்கார பெஞ்ச் இல்லை. இது தமிழ் நாட்டில் 234 தொகுதிகளிலும் இருக்கும் இழிவான நிலையாக இருக்கிறது. இதைச் செய்ய, இப்போது ஒதுக்கியிருக்கும் தொகை போதாது. அதுமாத்திரமல்ல. அந்தப் பணத்தை முறையாகச் செலவிட இந்த அரசாங்கம் செயல்பட வேண்டும். பல இடங்களில் ஆசிரியர்கள் இல்லை. ஒரு வகுப்பில் 90 மாணவர்கள் இருக்கும் நிலை இருக்கிறது. புத்தகங்கள் தருகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அது பொங்கல் பரிசாகத் தான் தரப்படுகிறது. அது உரிய காலத்தில் தரப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் வேலாண்டிபாளையத்தில் உயர்நிலைப் பள்ளி துவங்கவேண்டும். பணம் கட்டப்பட்டுள்ளது. ஒத்தக்கால் மண்டபத்தில் இருக்கும் உயர்நிலைப் பள்ளியை மேல்நிலைப் பள்ளியாக மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். அதற்கான தொகை செலுத்த அங்கே இருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் தயாராக இருக்கிறார்கள். பிச்சனூரில் ஒரு பள்ளி இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளிக்குக் கட்டிடங்கள் இல்லாத காரணத்தால், அங்கே படிக்கும் மாணவ மாணவிகள் மிகுந்த சிரமத்தில் இருக்கிறார்கள். அந்த நிலையை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மதுக்கரையில் ஒரு மேல்நிலைப் பள்ளி இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளி ஷிப்ட் முறையிலே நடைபெற்றுக் கொண்டிருப்பதால், மாணவர்கள் நேரமான கல்வியைக் கற்க முடியாத நிலைமை

1987 மார்ச் 24]

[திரு. ஆ. நடராசன்]

இருக்கிறதென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதையும் மாற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நூலக வரி வாங்குகிறோம். ஆனால் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் மாவட்டத்திற்கு ஒரு நூலகம் கூட துவக்காத நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். தேவையான நூலகங்கள் வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இங்கே கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து காலையிலே பேசினார்கள். என்னுடைய பகுதியிலே இரண்டு ஆலைகள் இருக்கின்றன. கோள மாநில எல்லையில் இருக்கும் மலபார் சிமென்ட் தொழிற்சாலையிலிருந்து வரும் தூசி காரணமாக அந்தப் பகுதியில் இருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போல ஏ.சி.சி. சிமென்ட் ஆலையிலிருந்து வரும் புகை காரணமாக, அங்கே யுள்ள நிலங்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிலைமையையும் மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, ஈ.எஸ்.ஐ. தொழிலாளர்களுக்கு சொந்தக் கட்டிடம் கட்ட வேண்டுமென்று கடந்த 10 ஆண்டுகளாகச் சொல்லப் படுகிறது. குனியமுத்தூர், சுந்தராபுரம், மதுக்கரை, ஒத்தக்கால் மண்டபம் ஆகிய இடங்களில் இடம் பார்த்தும், இன்னும் அதைச் செய்யவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நிதிநிலை அறிக்கையில் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரவர்கள் ஒமியோபதி மருந்தகங்கள் தொடங்குவது பற்றிய கொள்கையைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையிலே என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள கணவாய்க்கனூர், அப்பாச்சிக்கவுண்டன்பதி போன்ற சாதாரண கிராமங்களில், சின்ன ஊர்களில் உடனடியாக அந்த மருந்தகங்களைத் தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பேருந்துகளைப் பொறுத்தவரையில் ஏராளமாக விடுகிறோம் என்று சொல்லப்பட்டாலும், என்னுடைய தொகுதியிலே மிக நீண்ட காலமாக எட்டிமடை, சின்னைய கவுண்டனூர், வேலாண்டிபாளையம், ஒத்தக்கால் மண்டபம் ஆகிய இடங்களில் பேருந்துகள் விட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களிடம் கொடுத்தும்,

[திரு. ஆ. நடராசன்]

[1987 மார்ச் 24]

இதுவரை அது நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதையும் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பாலம் கட்டுவது. குழுட்டிமுனையிலே ஒரு பாலம். செட்டிபாளையத்திலே ஒரு கிலோ மீட்டர் ஆற்றிலே மணாலிலே செல்ல வேண்டிய நிலைமைகள் இருக்கின்ற காரணத்தினால் அதற்காக ஒரு பாலத்தைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். ஈச்சனூரிலே 10 ஆண்டு காலமாக பழுதடைந்திருக்கின்ற பாலத்தை உடனடியாக சீர்செய்ய வேண்டும்.

குளத்துப்பாளையத்திற்கும் பாலக்காட்டு பாதைக்கும் இடையில் இருக்கின்ற பாதையிலே ஒரு பாலத்தைக் கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த அளவில் முதியோர்களுக்கும், விதவைகளுக்கும், ஊனமுற்றோர்களுக்கும், அவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட மனுக்கள் அத்தனைக்கும் உதவித் தொகை வழங்கிவிட்டோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. பல கட்டங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கேள்வி நேரங்களில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. உண்மையான நிலைமை என்னவென்றால், என்னுடைய தொகுதியிலே ஏறத்தாழ 500 பேர்களுக்கு 7, 8 ஆண்டுக் காலமாக பலமுறைகள் விண்ணப்பித்தும் கூட இன்னும் உதவித் தொகை தரப்படவில்லை. அதை உடனடியாக தர வேண்டும். அவர்கள் இறப்பதற்கு முன்னால் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஹரிஜனங்களுக்கு, வீட்டுமனை இடம் தர வேண்டும். அவர்கள் பல்வேறு இடங்களில் இடத்திற்கான முன்மொழிவுகளை அனுப்பி இருக்கின்றார்கள். குறிப்பாக கல்லாமேடு ஹரிஜனங்கள், குறிச்சி பேரூராட்சி அலுவலகம் பின்புறம் இருக்கின்ற ஹரிஜன பெருமக்கள் கேட்டிருக்கின்றார்கள். ஆற்றுப் பாலத்திலே 1976 ஆம் ஆண்டு ரூ. 4,000 கூட செலுத்தியிருக்கிறார்கள், ஹரிஜன மக்கள். அதுபோல, திருமலைப்பாளையத்திலேயும், மிஷ்டமடைக் காட்டிலேயும் உள்ள ஆதிவாசிகள் பேரூர், சீரநாயக்கன் பாளையம் பகுதிகளில் இருக்கின்ற ஹரிஜன மக்களுக்கு, கிராமங்களிலே இருக்கின்ற ஹரிஜன மக்களுக்கு வீட்டு மனை தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 மார்ச் 24] [திரு. ஆ. நடராசன்]

ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு இல்லம் தொடங்குவதாக தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். அதிலே என்னுடைய தொகுதியிலே ஒரு இல்லம் கூட இல்லாத காரணத்தினாலே ஹரிஜன மாணவர்களுக்கு இல்லம் துவங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பேரூர் ஒன்றியம், மற்றும் மாதகராட்சியிலே சேர்க்கப்பட்ட தெலுங்குபாளையம், குமாரபாளையம் ஆகிய ஊர்களில் 10 லிட்டர் மண்ணெண்ணெய் கடந்த 1978 ஆம் ஆண்டு வரை வழங்கப்பட்டு வந்தது. அது இப்போது 5 லிட்டராகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை உடனடியாக அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசு ஏற்றாலும், ஏற்காவிட்டாலும், விவசாயிகளுடைய கடன் தள்ளுபடி செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். சேலை, வேஷ்டி 1984 ஆம் ஆண்டு கொடுத்தார்கள். விட்டிற்கு ஒருவருக்கு வேலை, 20 கிலோ அரிசி வாங்கினால் ஒரு கிலோ அரிசி, பாம்புகடி வைத்தியருக்கு குதிரை, அமாவாசை இருட்டில் திருட வரும் முகமூடி திருடர்களைப் பிடிக்க ஹெலிகாப்டர், பட்டினி சாவுக்கு ரூ. 100, தாலிக்குத் தங்கம் தருகிறோம், மூன்று சக்கர சைக்கிளில் காய்கறி தருகிறோம் என்று எண்ணற்ற வாக்குறுதிகளை தந்தீர்கள். ஆனால் அவற்றை நிறைவேற்றவில்லை. அவற்றை நிறைவேற்றாமல் விடக்கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப் பெற்றது)

தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்

தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்

என்ற குறளை எடுத்துக்கூறி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. என். விஜயபாலன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் தந்த 1987-88 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பினை கொடுத்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியறிதலை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. என். விஜயபாலன்] [1987 மார்ச் 24]

நிதிநிலை அறிக்கையினுடைய ஆரம்பத்திலே,

“கொடைஅளி செங்கோல் குடியோம்பல் நான்கும்
உடையானாம் வேந்தர்க்கு ஓளி.”

என்ற வள்ளுவனுடைய குறளை இங்கே முன் உதரணமாக வைத்து இருக்கின்றார்கள். அந்த வள்ளுவனுடைய குறளுக்கிணங்க, கொடை வழங்குதல், அருள்புரிதல், செங்கோல் முறை பேணுதல், குடிகளைப் பாதுகாத்தல் ஆகிய நான்கு பண்புகளையும் உடைய அரசு இருக்கிறது. தமிழகத்திலே செம்மையான ஒரு ஆட்சியை தமிழகத்தின் முதல்வர், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதே போன்று பற்றாக்குறை பொருவாதாரம், அதன் காரணமாக ஏற்படும் பண நிக்கம், சுட்டுக்கடங்காமல் அகில இந்திய அளவிலே ஏறிக்கொண்டே வரும் விலைவாசி ஏற்றம் போன்ற நிலைமைகள் உருவானாலும்கூட அதை எல்லாம் சீர செய்து தமிழக மக்கள் வளமோடு வாழ்வதற்காக, அவர்களுடைய எதிர்காலம் சிறப்பாக, செம்மையாக இருப்பதற்காக தமிழக அரசும், அதன் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற தமிழக முதல்வர் அவர்களும் காரியங்களை செய்து வருகின்றார் என்பதை இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

ஒருபுறம் வறட்சி, மற்றொருபுறம் வெள்ளம், புயல், இன்னொரு பக்கம் இனக் கலவரங்கள், அடுத்த பக்கம் அரசியல் வாதிகளின் அர்த்தமற்ற ஆர்ப்பாட்டங்கள், இதற்கெல்லாம் சிகரம் வைத்ததுபோல இன்றைக்கு நாட்டிலே வெடிகுண்டு சம்பவங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதையெல்லாம் நாம் எண்ணிப் பார்க்கிறோம். இந்த வெடிகுண்டு சம்பவங்களை முறையாக கண்டுபிடித்துக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள். அந்த வெடிகுண்டு சம்பவங்களால் மக்கள் இறந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்டுபிடித்து, இந்த அரசு ஆவன செய்து கொண்டிருக்கின்ற நிலைமைகளை நான் உளமாற பாராட்டுகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

குறிப்பாக அரியலூருக்கு அருகில் மருதையாற்றிலே வெடிகுண்டு வைக்கப்பட்டு, ரெயில் கவிழ்ந்து பல அப்பாவி மக்களுடைய உயிர் போக்கப்பட்டது. கடந்த சில நாட்களாக

1987 மார்ச் 24] [திரு. என். விஜயபாலன்]

தமிழகத்தில் பல்வேறு இடங்களில் வெடிகுண்டு வைக்கப் படுவதால் பல்வேறு அப்பாவி மக்களுடைய உயிர் போக்கப் படுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இனிமேல் இவ்வாறு நடைபெறாமல் இருப்பதற்காக இந்த அரசு கடுமையான நடவடிக்கையைத் துரிதமாக மேற்கொண்டிருப்பதற்காக நான், பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இத்தகைய காரியங்களைச் செய்கின்ற தீவிரவாதிகளை அல்லது குற்றவாளிகளைக் கண்டு பிடித்து கடுமையான தண்டனையை வழங்க வேண்டும்.

தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இன்றைக்கு தமிழக மக்களுக்காகவும், அவர்களுடைய நல்வாழ்வுக்காகவும் தன்னையே அர்ப்பணித்துக் கொண்டவர்கள். உலகத்தில் எங்கெங்கு தமிழர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கெல்லாம் ஏற்படுகின்ற இன்னல்களை எல்லாம் போக்குகின்ற ஒரு நல்ல தலைவராக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மனசாட்சி படைத்தவர்கள் மறுக்கவே மாட்டார்கள். அந்த வகையில் இலங்கை தமிழர்களுடைய பிரச்சினை கடந்த சில ஆண்டுகளாக பெரும் பிரச்சினையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை நாமெல்லாம் நன்றாக அறிவோம். அந்த இலங்கை தமிழர்களை ஓர் அரசாங்கம் தன்னுடைய இராணுவத்தை அனுப்பி வைத்து கொன்று குளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. அப்பாவி தமிழர்கள் கொல்லப்படுகிறார்கள். அங்கே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற தமிழ்ப் பெண்கள் கற்பழிக்கப்படுகின்றார்கள். உலகத்தின் வேறு எங்கும் நடைபெறாத அளவுக்குக் கொடுமையை அங்கே ராணுவம் செய்துகொண்டிருப்பதைப் பார்த்து நம்மால் சகித்துக் கொள்ள முடியவில்லை. ஆனாலும் தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தன்னால் எந்த அளவுக்கு அந்தத் தமிழர்களுக்கு வாழ்வு அளிக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு வாழ்வு அளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த அளவுக்குக் கொடுமைகளை நீக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு இந்த அரசு கொடுமைகளை நீக்க பாடுபட்டுக் கொண்டிருப்பதற்காக இந்த அரசை நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் இந்திய துணைக் கண்டத்தின் பிரதமர் அவர்களும் இப்பிரச்சினைக்கு நல்ல முறையில் தீர்வு காண

[திரு. என். விஜயபாலன்] [1987 மார்ச் 24]

ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொல்லி, அந்த வகையில் அவர்களும் இதற்கு தீர்வு காண்பதற்கான நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டிருப்பதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படி பல்வேறு நிலைகளில் முயற்சிகளை மேற்கொண்டும் இன்னும் முழுமையாக பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண முடியவில்லை. இப்படியே போய்க் கொண்டிருந்தால் இலங்கையில் வாழ்கிற தமிழர்கள் அனைவரையும் நாம் இன்னும் கொஞ்சம் நாட்களில் இழந்துவிடுவோமோ என்கிற அச்சம் என்னைப் போன்றவர்களுக்கெல்லாம் இருப்பதால் தயவுசெய்து இப்பிரச்சினையில் இன்னும் தீவிரமாக எவ்வளவு தூரம் நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் நடவடிக்கையை மேற்கொண்டு இலங்கை தமிழர் பிரச்சினைக்கு விரைவில் முழுமையான தீர்வு காண வேண்டுமென்று நான் தமிழக அரசுக்கு நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். தீர்வு காண முடியாத பிரச்சினைகளுக்கெல்லாம் வெற்றிகரமாக தீர்வு கண்டு வெற்றிகளைக் குவித்தவர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள். பல்வேறு வெற்றிகளைக் குவித்த மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இப்பிரச்சினையிலும் இன்னும் தீவிரமாக ஈடுபட்டு அந்த அப்பாவி இலங்கைத் தமிழர்களை காப்பாற்ற உடனடியாக தகுந்த நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியில்தான் பல்வேறு திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு வெற்றிகரமாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஏழையெளிய மக்களும், வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே வாழ்கின்ற மக்களும், ஆதி திராவிடர் பழங்குடி மக்களும், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களும், கிராமப்புற மக்களும் செம்மையாக வாழ வேண்டுமென்ற கருத்து கொண்டவர் எங்களுடைய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள். அந்த கருத்துக்கேற்ப தமிழக முதல்வர். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நல்லாட்சி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த கருத்தின் அடிப்படையில்தான் இன்றைக்கு 20 கோடி ரூபாய் அளவில் நிதி ஒதுக்கீடு செய்து இலவச காலணி அளிக்கும் திட்டத்தை வகுத்து தந்திருக்கிறார்கள். குழந்தைகளுக்கும், கிராமப்புறத்திலே பணியாற்றுகின்ற ஏழை தாய்மார்களுக்கும் இலவசமாக காலணி

1987 மார்ச் 24] [திரு. என். விஜயபாலன்]

வழங்குகின்ற அருமையான திட்டத்தை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமிழகத்திலே அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இத்தகைய நல்ல திட்டங்களை அறிவிக்கின்ற போது தங்களுடைய மன நிலைமைக்கு ஏற்ப பாராட்டுகின்ற மனம் படைத்தவர்கள் பாராட்டுகிறார்கள், பாராட்டாமல் இருக்க வேண்டுமென்ற மனம் படைத்தவர்கள் பாராட்டாமல் இருக்கிறார்கள். கிண்டல் செய்ய வேண்டுமென்ற மனம் படைத்தவர்கள் கிண்டல் செய்கிறார்கள். இத்தகைய முறையில் இங்கே சிலர் பேசிய காட்சியையும் நாம் பார்த்தோம். எதையும் பேசுவதும், சொல்வதும் எளிது. ஆனால் ஒவ்வொரு திட்டங்களையும் செயல்படுத்துவது என்பது அவ்வளவு சாதாரண காரியம் அல்ல என்பதை நான் இங்கே அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு நினைவுபடுத்த கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறிப்பாக தமிழக முதல்வர், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஏழை எளிய மக்களுடைய எண்ணங்களை புரிந்து கொண்டவர்கள். ஆதலால் தான் இத்தகைய அற்புதமான திட்டத்தை இன்றைய தினம் உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். சத்துணவுத் திட்டத்தை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அறிமுகப்படுத்திய நேரத்திலே இந்தத் திட்டம் நிறைவேறுமா என்று கேட்டவர்கள் உண்டு. நடைமுறைப்படுத்த முடியாது என்று சொன்னவர்கள் உண்டு. இது சாத்தியப்படாது என்று சொன்னவர்களும் உண்டு. அன்றைக்குச் சத்துணவுத் திட்டத்தைப் பற்றி கிண்டல் செய்தவர்கள் எல்லாம் வியக்கின்ற வகையில் தமிழக முதல்வர், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அத்திட்டத்தை சிறப்பாகவும், வெற்றிகரமாகவும், 80, 90 லட்சம் குழந்தைகள் பயனடையும் வகையிலும் தொடர்ந்து நடைமுறைப்படுத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். அதைப்போன்று மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லுகின்ற ஒவ்வொரு திட்டமும் எதிர்காலத்தில் வெற்றிகரமாக நிச்சயமாக நடைமுறைப்படுத்தப்படும் என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அன்றைக்கு அந்தச் சத்துணவுத் திட்டத்தைக் கிண்டல் செய்து பேசியவர்களெல்லாம் இன்றைக்கு எப்படி வாய்மூடி மௌனிகளாக இருந்து கொண்டு இருக்கிறார்களோ அதைப்போன்று இந்தக் காலணி வழங்குகின்ற திட்டத்தையும் கிண்டல் செய்து கொண்டிருக்கின்றவர்கள், நிச்சயமாக எதிர்காலத்திலே வாய்மூடி மௌனிகளாக இருக்கின்ற நிலைமைகள் உருவாகும் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. என். விஜயபாலன்] [1987 மார்ச் 24]

ஒன்று முதல் எட்டாம் வகுப்பு வரைக்கும் செல்லும் பள்ளிச் சிறார்களுக்குச் சீருடைகளும், பாடப் புத்தகங்களும் வழங்கி யிருக்கிறது. அவர்களுக்கு இன்றைக்குக் காலணியும் கிடைக்கிறது என்றால் அந்த அளவிற்கு அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலே ஏழைக் குழந்தைகள் காலிலே போடுவதற்கு அந்தக் காலணியை வாங்குவதற்கு வசதியற்ற கொடிய சூழ்நிலையிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை யெல்லாம் உணர்ந்து பார்த்த காரணத்தினாலேதான் இப்படிப் பட்ட மாபெரும் திட்டத்தைத் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் எத்தனை கோடி செலவானாலும் அந்தக் ஏழைக் குழந்தைகளும், கிராமப்புறங்களிலே பணியாற்றுகின்ற ஏழைத் தாய்மார்களும் வளத்தோடு இருக்க வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்திலே உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதைப்போன்று குடிநீர்ப் பிரச்சினையை எடுத்துக் கொள்வோமேயானால் தமிழகத்திலே பல்வேறுபட்ட இடங்களிலே குறிப்பாகக் கோடை காலங்களில் குடிநீர்த் தட்டுப்பாடு நிரம்ப இருக்கிறது என்பதை நாம் தெளிவாக அறிவோம். ஆனாலும் சென்னையைப் பொறுத்த அளவிற்கு பல ஆண்டுக் காலமாக குடிநீர் வசதி இல்லாமலும், எந்த விதமான வசதி இல்லாமலும் சென்னை வாழ் மக்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாக அறிந்த தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கிருஷ்ணா நதி நீர்த் திட்டத்தை உருவாக்கினார்கள். அந்தக் கிருஷ்ணா நதி நீர்த் திட்டத்தில் மத்திய அரசும் நிச்சயமாக ஒரு நல்ல நிலையை உருவாக்கும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் நம்புகிறேன். அந்தக் கிருஷ்ணா நதி நீர்த் திட்டம் வெற்றி பெறுகின்றபொழுது சென்னையிலே குடிநீர்ப் பஞ்சமே இருக்காது என்ற நிலைமை உருவாகிவிடும். இதுவரை யாருமே செய்ய முடியாத அந்த மாபெரும் திட்டத்தை, குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கின்ற அந்தத் திட்டத்தை, சென்னையிலே வாழ்கின்ற மக்களினுடைய குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டும் என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு தமிழக முதல்வர் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1987 மார்ச் 24] [திரு. என். விஜயபாலன்]

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்களெல்லாம் சொல்லுகின்றபொழுது, குறிப்பாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் வேணுகோபால் அவர்கள் பேசுகின்றபொழுது ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மூன்று படி அரிசித் திட்டத்தைச் சொல்லி அதை நிறைவேற்றாமலே போய்விட்டார்கள், அதைப் போன்று திராவிடப் பாரம்பரியம் என்று சொல்லுகின்ற ஆட்சி நடைபெறுகின்றது, அதைப் போன்று வீடு கட்டுகிறோம் என்று சொல்லி நீங்கலும் செய்து விடாமல் இருக்கப் போகிறீர்கள் என்ற ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். நடந்து கொண்டிருக்கின்ற ஒரு ஆட்சியினுடைய நல்ல நோக்கத்தை உணர்ந்தாக வேண்டும். ஆட்சிப் பீடத்திலே இருக்கின்ற, ஆட்சியை நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றவர்கள் மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டுமென்ற நோக்கம் உடையவர்களாக இருக்கிறார்களா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மூன்றுபடி அரிசித் திட்டத்தை உருவாக்கினார்கள் என்றால் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடுதான் அதைச் சொன்னார்கள். ஆனால் நடைமுறைப்படுத்துகின்ற பொழுது ஏற்படுகின்ற சங்கடங்களினால் சில நேசங்களிலே அப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்ய இயலாமற் போவது இயற்கையான ஒன்றாகும். அந்த அடிப்படையிலேதான் பேரறிஞர் அவர்கள் அன்றைக்கு முடிந்த அளவிற்குத் தமிழக மக்களுக்கு நல்ல நல்ல திட்டங்களை அறிவித்தார்கள்.

அதனுடைய அடிப்படையில் பேரறிஞர் அண்ணாவின்னுடைய வழிவந்த தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சியிலேதான், முப்பது இலட்சம் வீடுகள் கட்டப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். எத்தனை பேர்கள் இன்றைக்கு வீதியிலே உறங்குகின்ற காட்சியையும், பிளாட்பாரத்திலே படுத்துக் கிடக்கின்ற காட்சியையும் பார்க்கின்றோம்? அந்த காரணத்தினாலேதான் ஏழைமக்களுக்கு வாழ்வளிக்க வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்திலேதான் முப்பது இலட்சம் வீடுகள் வழங்கப்படும் என்ற ஒரு நல்ல திட்டத்தை உருவாக்கி தந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நோக்கத்தை நாம் பாசாட்ட வேண்டுமே தவிர, அல்லது அதை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு வழிமுறைகளைச்

[திரு. என். விஜயபாலன்] [1987 மார்ச் 24]

சொல்ல வேண்டுமே தவிர, நடைபெறவில்லை என்பதற்காகக் குறைகூறிக் கொண்டு இருப்பதில் பயனில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேரூர் நடராசன் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றபொழுது, எங்களுடைய ஆட்சியிலே கலைஞர் அவர்கள் பல்வேறுபட்ட திட்டங்களையெல்லாம் செய்தார்கள், அந்தத் திட்டங்களையெல்லாம் இந்த அரசு கவனிக்காமல் போய்விட்டது என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். எந்த ஆட்சியிலே போட்ட திட்டமாக இருந்தாலும், அது நல்ல திட்டமாக இருக்குமேயானால் தமிழக முதல்வர் அவர்கள் அதை உள்நுணர்வோடு எடுத்துச் செய்யக் கடமைப்பட்டிருப்பார்கள். ஆனால் வீராணம் திட்டம் போன்று இருந்தால் அதை எப்படிச் செயல் படுத்த முடியும் என்பதைத்தான் இந்த நேரத்திலே நான் கேட்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அதைப்போன்று இந்த ஆட்சியிலே பல்வேறுபட்ட நன்மைகளும், பல்வேறுபட்ட திட்டங்களும் வரலாற்றிலே, சரித்திரத்திலே இடம் பெறுகின்ற வகையில் ஏழை மக்கள் பாராட்டுகின்ற வகையில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது என்ற வகையில் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் அவர்களை உளமார இந்த நேரத்திலே நான் பாராட்டுவதற்குக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன். அதே நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியிலே இருக்கின்ற ஒரு சில பிரச்சினைகளைச் சொல்லிவிட்டலாம் என்று கருதுகிறேன். ஏனென்றால் தமிழகத்திலே பல்வேறுபட்ட நன்மைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற இந்த நேரத்திலே, என்னுடைய பூம்புகார் தொகுதியிலே பல்வேறுபட்ட நன்மைகளைத் தமிழக அரசு செய்கிறாக்கிறது. என்றாலும் கூட, செண்பகனிருப்பு என்பத்தெட்டு கிளைபுர் என்ற இடத்திலே ஹயாவையனார் பிரிவு வாய்க்கால் ஒன்று போய்க் கொண்டிருக்கிறது. பல ஆண்டுக் காலமாக அங்கே மகசூ இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும், அதைப்போல மாத்தூர் படுகை மஞ்சளாறு இணைப்புப் பாலமும்,

1987 மார்ச் 24] [திரு. என். விஜயபாலன்]

ஏரவாஞ்சேரி இலுப்பூர் வீரசோழன் ஆறு இணைப்பு பாலமும், கார்குடி படுகை மஞ்சளாறு இணைப்புப் பாலமும், ஆரவல்லி சேமங்கலம் ஐயாவையனார் இணைப்புப் பாலமும் அவசியம் வேண்டும் என்று பல ஆண்டுக் காலமாக அந்தப் பகுதியிலே வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கின்ற அந்த மக்களின் எண்ணங்களை நான் இந்த நேரத்தில் கவனப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

தரங்கம்பாடி தாலுகாவில் சந்திரவரம் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. மீனவர்கள், ஆதிதிராவிடர்கள், பின்தங்கிய வகுப்பினர்கள் அங்கே வாழ்கிறார்கள். அங்கே ஒரு பாலம் கட்டும் வேலை மீனவத் துறையினால் தொடங்கப்பட்டு, மூன்று ஆண்டுகளாகியும் இன்னும் அந்த வேலை முடிவு பெறவில்லை. அந்த வேலை ஏன் இன்னும் முடியவில்லை என்று சம்பந்தப் பட்ட அதிகாரிகளிடம் கேட்டும் கூட இன்னும் எங்களுக்கு சரியான தகவல் கிடைக்கவில்லை. நாடு சுதந்திரம் பெற்று 35 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியிலாவது அந்தப் பாலம் கட்டும் வேலை முடிக்கப்பட்டு, அந்த மக்களுக்குப் பயன் கிடைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று தரங்கம்பாடியில் டேனிஷ் கோட்டைகள் பல இருக்கின்றன. யோகா உடற்பயிற்சி செய்கின்றவர்கள் நிறைய பேர் அங்கே வருகிறார்கள். காசனம் உடல் நலத்திற்கு ஏற்ற 'ஆர்சான்' என்று சொல்லப்படுகின்ற காற்று அங்கே அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, பல்வேறு பகுதிகளை சுற்றுலா வளர்ச்சித் தலங்களாக மாற்றி வருகின்ற நம்முடைய அரசு, தரங்கம்பாடியை ஒரு சுற்றுலா வளர்ச்சித் தலமாக ஆக்கித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதன்மூலம் பல்வேறு பட்ட பலன்கள் அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்விக்காக நம்முடைய அரசு செய்கின்ற செலவினங்களையும் திட்டங்களையும், திட்டங்களை வகுத்துச் செயல்படுத்துகின்ற முறைகளையும் நான் பாசாட்டுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் செம்பனார்கோவில் ஊராட்சியில் ஒரு நடுநிலைப் பள்ளி இருக்கிறது. அதை ஒரு மகளிர் உயர்நிலைப் பள்ளியாக

[திரு. என். விஜயபாலன்] [1987 மார்ச் 24]

மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று விரும்பி, அந்தப் பகுதி மக்கள் 10,000 ரூபாயும் கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த நடுநிலைப் பள்ளியை மகளிர் உயர்நிலைப் பள்ளியாக மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் தெரிவிக்கப் பட்டிருக்கிற பல்வேறு திட்டங்களை வரவேற்று, பாராட்டி, எனக்கு பேசுவதற்கு கிடைத்த வாய்ப்புக்கு நன்றி தெரிவித்து முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வி. பி. சிந்தன்: மரியாதைக்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் கருத்துக்களைச் சொல்வதற்காக நான் இங்கே நிற்கிறேன்.

இந்த அறிக்கையின் சில இடங்களில் சாலச்சிறந்த சில கருத்துக்களை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் வலியுறுத்தி யிருப்பதற்காக நான் அவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். “இந்தியா முழுவதையும் பாதிக்கக் கூடிய வகையில் ஏற்பட்டுள்ள பற்றாக்குறை பொருளாதாரம், அதன் காரணமாக ஏற்படும் பண வீக்கம், கட்டுக்கடங்காமல் அகில இந்திய அளவில் ஏறிக் கொண்டே வரும் விலைவாசி ஏற்றம், கடன் பளு, உயர்ந்து கொண்டே வரும் வட்டி விகித அளவு முதலியவை தமிழக அரசின் பொருளாதாரக் கட்டுக்கோப்பையும், தமிழக மக்களின் பொருளாதார வாழ்வையும் பெரிதும் பாதிக்கவே செய்கின்றன” என்று ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

துணைத் தலைவரவர்களே, மீண்டும் “தமிழக மாநில மக்களின் சிக்கல்களை எல்லாம் செம்மையான முறையில் தீர்த்து வைப்பது என்பது, முற்றிலும் மாநில அரசின் அதிகார வரம்புக்குள் இல்லை” என்று குறிப்பிட்டு, “மத்திய-மாநில அரசுகளின் கூட்டுப் பொறுப்பு சிறப்பாகவும், செம்மையாகவும் நடந்தேற வேண்டுமானால் உறவு முறையிலும் உரிமைப் பரிமாற்றங்களிலும் சீரான—தேவையான மாற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டும்; அப்பொழுதுதான் வளமான மாநிலங்களைக் கொண்ட வலுவான இந்தியா அமையும்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்தைத்தான் நான் வரவேற்கிறேன் என்று சொன்னேன்.

1987 மார்ச் 24] [திரு. வி. பி. சிந்தன்]

ஆனால் இந்த உரை முழுவதையும் படித்தபோது இந்தக் கருத்தை சில வாசகங்களில் கூறிவிட்டு, இந்தக் கருத்தைக் காற்றிலே பறக்கவிட்டதுபோல் தெரிகிறது. இதிலே ஒரு இடத்தில் குறிப்பிடும்போது “புதுவாழ்வு தேடித் தரும் பொறுப்பினை மாநில அரசுகள் செம்மையான முறையிலே செய்திட இயலாது” என்று குறிப்பிட்டது கூர்ந்து நோக்கத் தக்கதாகும். ஆங்கிலத்தில் This requires serious thought என்று இருக்கிறது. ஆனால் ஆளும்கட்சி கூர்ந்து கவனிக்கிறதா என்பது என்னுடைய சந்தேகம்.

நான் நீண்ட விளக்கங்களுக்குள் போகவில்லை. திட்டக் குழுக் கூட்டங்களிலும், தேசிய அபிவிருத்திக் குழுக் கூட்டங்களிலும், நிதிக் குழு ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை மாநிலங்களுக்குத் தனியாக நிதி ஒதுக்கீடு செய்கிற நேரத்திலும், முதலமைச்சர்கள் மாநாட்டிலும் இந்தக் கோரிக்கைகள் எந்த அளவுக்கு வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதும், இந்தக் கோரிக்கைகளுக்கு எந்த அளவுக்கு தமிழக மக்களைத் திரட்டியிருக்கிறது என்பதும், இந்தக் கோரிக்கைகளுக்காகப் போராடக்கூடிய இதர பல சக்திகளுடன் எந்த அளவுக்கு இணைந்திருக்கிறது என்பதும் இங்கே நான் எழுப்புகிற முக்கியமான கேள்வி.

தரதிருஷ்டவசமாக இத்தகைய கோரிக்கைகளை வலியுறுத்துகிற மாநில முதலமைச்சர்கள் மாநாடு கூடும்போது நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் அங்கு செல்ல மாட்டார்கள். இத்தகைய கோரிக்கைகளுக்காகப் போராட்டங்கள் முதலமைச்சர்களுடைய மாநாட்டில் நடைபெறும்போது ஆளும் கட்சி பக்கத்தில் முதலமைச்சர் உறுதியாக நின்று விடுகிறார். ஆகவேதான் இந்தக் கொள்கைகள் எட்டாளில் இருக்கிறதே தவிர நடைமுறையில் கொண்டு வருவதில் போதுமான கவனம் செலுத்தவில்லை என்பதைத் தான் வருத்தத்தோடு நான் இந்த நேரத்தில் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த மன்றத்திற்கு நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் நாடு முழுவதும் ஒரு மிக வலிமை வாய்ந்த இயக்கம் நடந்து கொண்டு இருக்கிறது, இந்த முக்கியமான கருத்துக்களை வலியுறுத்தி அதுமட்டுமல்ல, மாற்றுக் கொள்கைகள் அமைய வேண்டும். 1947 ஆம் ஆண்டு சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு கடைப்பிடித்த கொள்கைகள் நம்முடைய நாட்டை சீரழிவிற் கு எடுத்துச் செல்கிறது. ஆகவே அந்தக்

[திரு. வி. பி. சிந்தன்]

[1987 மார்ச் 24]

கொள்கைகளை மாற்ற வேண்டும். ஒரு ஆல்டர்னேட்டிவ் பாவிசி அதாவது ஒரு மாற்றுக் கொள்கை என்ற அடிப்படையில் இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற முறையில் ஒரு மகத்தான இயக்கம் இன்று நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. இதில் ஆளும் கட்சி எந்தப் பக்கத்தில் நிற்கிறது என்று கேட்க நான் ஆசைப்படுகிறேன்.

மத்திய அரசு அண்மையில் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை என்று ஒரு கொள்கையை அறிவித்தது. நான் விளக்கத்திற்குள் போகாவிட்டாலும் ஒன்றை மட்டும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நம்முடைய நாட்டுக்குத் தேவையான பல்வேறு பண்டங்களையும், பல்வேறு இயந்திரங்களையும் உற்பத்தி செய்கிற தகுதி வாய்ந்த இயந்திரங்கள் நம்மிடத்திலே இருந்தும் அந்நிய நாடுகளிலிருந்து கோடிக்கணக்கான ரூபாய்க்கு பொருட்களையும், இயந்திரங்களையும் இறக்குமதி செய்து கொண்டிருக்கிறது அரசு. ஒரு மாதத்திற்கு முன்னால் பெங்களூரில் உள்ள இன்டியன் டெலிஃபோன்ஸ் நிறுவனத்தின் தலைவர் திரு. நம்பியார் பகிரங்கமாக அரசினுடைய இந்தக் கொள்கையைக் கண்டித்து ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டதை நான் இந்த மன்றத்தின் முன்னால் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். டெலி கம்யூனிக்கேஷன் எக்ஸ்ப்ளென்ட்ஸ் அதாவது தேவையான தொலைபேசிக் கருவிகளை உண்டாக்கக் கூடிய தொழிற்சாலை பெங்களூரிலே இருந்தும் 1976 ஆம் ஆண்டிலே 700 கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள தொலைபேசிக் கருவிகளை அந்நிய நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதி செய்தது ஏன் என்று அங்கே கேட்கிறார்கள்.

அதே முறையில் பலம் வாய்ந்த கப்பல் கட்டும் தொழிற்சாலை நமக்கு உண்டு விசாகப்பட்டினத்தில், அப்படி இருந்தும் அண்டுகோறும் அந்நிய நாடுகளிலிருந்து கப்பல்களை ஏன் இறக்குமதி செய்கிறீர்கள் என்று அங்கேயுள்ள பொறியாளர்களும், அந்த நிறுவனத்தினுடைய தலைவரும் அண்மையில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் வலியுறுத்திக் கூறுகிறார்கள். ஆகவேதான் மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டுமென்று வலியுறுத்தினால் மட்டும் போதாது. மத்திய அரசினுடைய கொள்கைகள் மாநிலங்களைச் செயலற்ற முறையில் ஆக்கி விடுகிறது. மாநிலங்களின் தொழில் வளர்ச்சிக்கு அது குறுக்கே நிற்கிறது. அவர்கள் 8,000 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் கொண்டு வந்ததும், புதிய வரித் திட்டங்களைக் கொண்டு வந்ததும் மாநில அரசுகள் மூச்சுவிட முடியாத

1955 மார்ச் 24]

[திரு. வி. பி. சிந்தன்]

நிலைமையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது; மாநிலங்களில் உள்ள முன்னேற்றங்களைத் தடை செய்கிறது அது என்ற நல்ல கருத்தைச் சொன்னால் மட்டும் போதாது—நான் மீண்டும் சொல்கிறேன்—அதற்காக இந்தியா முழுவதும் நடைபெறக் கூடிய இயக்கத்தில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் அதன் தலைமையில் இயங்குகிற அரசும் அனைத்து நிற்குமேயானால் நான் மகிழ்ச்சி உள்ளவனாக இருப்பேன் என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்தில் நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் ஒன்றை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 1947-க்குப் பிறகு இன்று வரையுள்ள ஏற்றுமதி, இறக்குமதிக் கொள்கைகளை சற்று பரிசீலித்துப் பார்த்தால் ஏற்றுமதி குறைந்து இறக்குமதி அதிகப்பட்டு ஒரு மிகப் பெரிய அட்வர்ஸ் பேலன்ஸ் ஆஃப் பேமென்ட் ஏற்பட்டிருப்பதை உணர முடியும். அதாவது நம்முடைய வியாபாரத்தை அதிகப்படியாக அந்திய நாடுகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய ஒரு சிக்கல் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் மாநில அரசுகளிடத்து நாடு முழுவதும் நடைபெறுகிற மக்களுடைய இயக்கத்தோடு சேர்ந்து நிற்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை மீண்டும் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆனால் தமிழக அரசின் கொள்கையைப் பார்க்கும்போது அதே பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டையும், அதே அதிகப்படியான வரியையும்—நான் விளக்கத்திற்குள் போகவில்லை—மீண்டும் வலியுறுத்துகிற நிலைமையில்தான் இந்தக் கொள்கைகளும் வந்திருக்கின்றன. மத்திய அரசின் கொள்கைகளிலிருந்து மாறுபட்ட பட்ஜெட்டாக, மாறுபட்ட அணுகுமுறையாக இதிலே நான் பார்க்க முடியவில்லை.

நான்கு முக்கியமான பிரச்சினைகளை மட்டும் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளைக் கொடுங்கள் என்று அவர்கள் கேட்டு இருக்கிறார்கள். ஆக்கபூர்வமான ஆலோசனைகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடுதான் நான் இவ்வளவும் பேசுகிறேன். ஒன்று, பொது விநியோக முறையை அதாவது பப்ளிக் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன் சிஸ்டத்தை எந்த அளவுக்கு நம்முடைய மாநிலத்தில் வலுப்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு வலுப்படுத்தவில்லை

[திரு. வி. பி. சிந்தன்]

[1987 மார்ச் 24]

(பிற்பகல் 12-40)

என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு. அதை வலுப்படுத்துவதன் மூலமாகத்தான் இந்தியாவிலே சுழன்று கொண்டிருக்கிற விலைவாசி உயர்வை ஓரளவிற்கு கட்டுப்படுத்தி தமிழக மக்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க முடியும். சீரழிவு இல்லாத லஞ்சமும் ஊழலும் இல்லாத திறமையான ஒரு பொது வினியோக முறை ஏற்பட வேண்டும். அந்தக் கடைகளிலேயே மருந்து வேண்டும். அந்தக் கடைகளிலேயே துணி வேண்டும்; அந்தக் கடைகளிலேயே உணவுப் பண்டங்கள் வேண்டும். அத்தியாவசியமான அனைத்துப் பொருள்களும் நியாயமான விலைக்கு வழங்கக் கூடிய அளவுக்கு பொது வினியோக முறையில் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றினால் நான் சார்ந்திருக்கிற இயக்கத்தினுடைய அனுபவத்தில் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், அந்த முயற்சியை எடுக்கும்போது, அந்த மாநிலத்தில் விலைவாசியை ஓரளவுக்கு நம்மால் கட்டுப்படுத்த முடியும்.

இரண்டாவதாக உற்பத்தித் துறையிலும், வினியோகத் துறையிலும் எந்த அளவுக்குச் சிறப்பாக கூட்டுறவு அமைப்பைப் பயன்படுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு இந்தப் பிரச்சனைகளைத் தீர்க்க முடியும். ஓரளவுக்கு முடியும். நமது நிதியமைச்சர் குறிப்பிட்டதைப் போல் மாநில அரசால் மட்டும் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்த்து விட முடியாது. ஓரளவுக்குப் போக்க முடியும். அதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்த ஆசைப்படுகிறேன்.

மூன்றாவதாக இந்த நாட்டிலுள்ள கோடிக்கணக்கான விவசாயிகளுடைய உற்பத்திப் பண்டங்களுக்கு நியாய விலை வழங்க வேண்டும். அரசு நெல்லுக்கு 35 ரூ. மானியம் வழங்குகிறது என்று இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அது மட்டும் போதாது. பஞ்சு உற்பத்தி செய்கிற லட்சக்கணக்கான விவசாயிகளுக்கு 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் என்ன விலை கிடைத்ததோ அந்த விலையையும், அன்றைய நூல் விலையையும் துணி விலையையும் இன்றைய நூல் விலையோடும் துணி விலையோடும் ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள். பஞ்சு உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகள் பஞ்சாக மாறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஆலை முதலாளிகளோ கொள்ளை லாபம் அடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது தெரியும்.

1987 மார்ச் 24] [திரு. வி. பி. சிந்தன்]

நான்காவதாக, தென்னாற்காடு மாவட்டம், வட ஆற்காடு மாவட்டம் போன்ற இடங்களில் கடலை, நிலக்கடலை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய விவசாயிகளுடைய நிலைமையும் இப்படித்தான். எண்ணெய் எண்ணெயிலிருந்து உற்பத்தி செய்யக் கூடிய பொருள்களின் விலை உயர்ந்து கொண்டே போகிறது. ஆனால் விவசாயிகளுக்கு நியாய விலை கிடைக்கவில்லை.

தமிழ்நாட்டில் லட்சக் கணக்கில் இருக்கும் கரும்பு உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுடைய நிலைமையும் அதுதான். 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் சீனியின் விலை என்ன? 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சீனியின் விலை இன்றையதினம் என்ன? கரும்பு பயிரிடும் விவசாயிக்கு என்ன கிடைக்கிறது?

இதற்கெல்லாம் மேலாக நிலம் அதிகமாக வைத்திருக்கிறவர்களிடமிருந்து பிடுங்கி ஏழை எளிய மக்களுக்கு எந்த அளவுக்கு இலவசமாக வழங்க முடியுமோ அந்த அளவுக்குத்தான் கிராமப்புற மக்களுடைய வாங்கும் சக்தியை அதிகப்படுத்த முடியும். நம்முடைய தொழில் வளர்ச்சிக்கும் உத்தரவாதம் கிடைத்திட முடியும். இந்த நான்கு பிரச்சினைகளிலும் ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகள் வேண்டும். அவைகளை நமது மாநில அரசு கடைப்பிடிக்குமா என்று நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

ஆனால் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் படித்துப் பார்க்கும் போது, அத்தகைய ஒரு முறைக்கு, அத்தகைய ஒரு வழி காட்டுதலுக்கு இந்த அரசு தயாராக இருப்பதற்கு இந்த பட்ஜெட்டிலே இல்லை. தமிழக அரசினுடைய சமீப கால நடவடிக்கைகளையும் கணக்கிலே எடுத்துப் பார்க்கும்போது, அந்த திசையில் செல்லுகிற அறிகுறியையே இந்த பட்ஜெட்டிலே நான் பார்க்கவில்லை.

பட்ஜெட்டை கொண்டு வருவதற்கு முன்னால், ஸ்டாம்பு டியூட்டியை அதிகப்படுத்தினார்கள். பால் விலையை அதிகப்படுத்தினார்கள். பயணச் சீட்டு விலையை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு என்ன நடவடிக்கையை கடைப்பிடிக்கிறதோ அதே முறையில் இங்கேயும் பட்ஜெட்டுக்கு முன்னாலே அத்தனையையும் உயர்த்தி விட்டு, இந்த பட்ஜெட்டிலேயும் 90 கோடி அளவுக்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள் என்பது எந்த விதத்திலும் நம்முடைய விலைவாசி நிலைமையை கட்டுப்படுத்தும் நோக்கத்தை நிறைவேற்றிட முடியாது. தொழில் வளர்ச்சிக்கும் இது பெரும் அளவுக்கு உதவி அளிக்காது.

[திரு. வி. பி. சிந்தன்]

[1987 மார்ச் 24]

பட்ஜெட்டிலே நான் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மோட்டார் வெஹிகல்ஸ் டாக்ஸ்ஸுக்கு மேலே ஒரு சர் சார்ஜ் வசூலிக்கப்படுவது நம்முடைய தமிழ்நாட்டில்தான். மோட்டார் வெஹிகல்ஸ் டாக்ஸ் என்ன வசூலிக்கப்படுகிறதோ அதற்கு மேல் 50 சதவீதம் சர் சார்ஜ் வசூலிக்கப்படுகிறது. அது மட்டும் அல்ல. எல்லா கழகங்களிலேயும் 40 சதவீதம் வண்டிகளை நாம் ஓட்டுகிறோம். எல்லா கழகங்களிலேயும் லாபத்தை ஈட்டியிருக்கக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஊதிய உயர்வு ஒன்றும் அதிகப்படியாக செய்யப்படவில்லை. அக்கம் பக்கத்தில் உள்ள மாநிலங்களை விட கம்மியான சம்பளத்தைத்தான் நாம் நம் போக்குவரத்துக் கழகத் தொழிலாளர்களுக்கு கொடுக்கிறோம். ஆனால் கிலோமீட்டர் எஃபிஷியன்சி என்று எடுத்துப் பார்த்தால் இன்று இந்தியாவிலேயே முதல் வரிசையில் நிற்பது தமிழகம் தான். ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு உள்ள செலவு, ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு ஆகக் கூடிய பெட்ரோல் செலவு என்ன என்று பார்த்தால் அது 94 சதவீதத்திலிருந்து 104 சதவீதம் வரை இருக்கிறது.

ஆகவே இவ்வளவு லாபகரமான தொழிலை நாம் நடத்துகிற போது அதிலும் குறிப்பாக மாநில அரசு உலக வங்கியிடமிருந்து 8 சதவீதம் 9 சதவீதம் வட்டிக்கு பெறக்கூடிய பணத்தை இந்த கழகங்களுக்கு 12 சதவீதம் 14 சதவீதம் என்று வட்டிக்கு கொடுக்கிறார்கள். அந்த வட்டி வசூலிக்கக்கூடிய தொகையில் ஏராளமாக லாபம் மாநில அரசுக்கு கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமையில் எந்த விதத்திலும் இந்தக் கட்டணத்தை உயர்த்தி இருக்கக் கூடாது. கல்கத்தாவிலே, பம்பாயிலே, டெல்லியிலே மாநகரங்களில் எல்லாம் அங்கேயுள்ள அரசுகள் கட்டணத்தைக் குறைப்பதற்கு சப்சிடி வழங்குகின்றன. 60 சதவீதம் மானியத்தை மேற்கு வங்க அரசு கல்கத்தா போன்ற பெரிய நகரங்களில் பஸ் கட்டணத்தைக் குறைப்பதற்கு சப்சிடி வழங்குகிறது. ஆனால் நாம் சப்சிடியும் வழங்குவதில்லை, கட்டணத்தையும் உயர்த்திக்கொண்டே போகிறோம். ஆகவே இந்தக் கட்டண உயர்வு, ஸ்டாம்ப் கட்டண உயர்வு, பால் விலை உயர்வு ஆகியவைகள் எந்த வகையிலும் நியாயமானவைவரா இல்லை.

1987 மார்ச் 24] [திரு. வி. வி. சிந்தன்]

அடுத்தபடியாக நான் சொல்ல வேண்டியது சிறு தொழில்களைப் பற்றித்தான். மீண்டும் நான் வலியுறுத்திச் சொல்வேன், மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் பதில் அளிக்கும்போது அவர்களிடத்தில் ஒரு நியாயமான பதிலை எதிர்பார்க்கிறேன். தமிழகத்தில் லைசென்ஸ் எவ்வளவு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற கணக்கைத்தான் நீங்கள் சொல்கிறீர்களே தவிர, வேறில்லை. நிதியமைச்சர் அவர்களிடத்தில் ஒரு விளக்கத்தைக் கேட்கிறேன். ரிசர்வ் பாங்க் ஆஃப் இந்தியாவின் வெளியீடுகளில் பெருமளவிற்கு தொழிற்சாலைகள் மூடப் பட்டிருக்கின்றன என்று குறிப்பு வந்திருப்பது உண்மைதானா? அப்படியானால் எவ்வளவு தொழிற்சாலைகள் மூடப் பட்டிருக்கின்றன? மூடப்பட்ட தொழிற்சாலைகளைத் திறப்பதற்கும், சிறு தொழில்களுக்கு கை கொடுப்பதற்கும் மாநில அரசினுடைய திட்டம் என்ன? நான் இந்த அறிக்கையைப் படித்துப் பார்த்தபோது இதிலே போதுமான அளவிற்கு விவரங்கள் எதுவுமில்லை. ஒரு பிரச்சனையை மட்டும் வலியுறுத்திச் சொல்கிறேன். நம்முடைய கோவையிலே, சென்னை மாநகரத்திலே தொழில் பேட்டைகளை அமைத்து பெரிய அளவிற்கு ஊக்கத்தை நாம் அளிக்கிறோமே அந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் கோக் கிடைக்காத காரணத்தால். கோல் நியாயமான விலைக்கு கிடைக்காத காரணத்தால் அந்த ஆலைகளை எல்லாம், சிறு தொழிற்சாலைகளை எல்லாம் மூடிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். நான் மாநில அரசைக் கேட்பதெல்லாம் இன்றையதினம் மேற்கு வங்க அரசு இன்னும் பல மாநில அரசுகள் ஒரு கொள்கையை மத்திய அரசிடம் வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. கோல், இந்தியாவின்மைய எந்தப் பகுதியில் உற்பத்தியானாலும், இந்தியாவின்மைய எந்தப் பகுதிக்கு அதை எடுத்துச் சென்றாலும் லேர் விலையில் விற்க வேண்டும். இந்தக் கோரிக்கையை எல்லோரும் வலியுறுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசும் மாநில முதலமைச்சர்கள் கூட்டத்தில், திட்டக் குழுவினுடைய கூட்டத்தில் இந்தக் கொள்கையை வலியுறுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். கல்கத்தாவிற்குப் பங்கத்திலே அல்லது பீகாரிலே நிலக்கரி உற்பத்தி செய்தாலும். அந்தப் பகுதியும் இந்தியாவில் தான் இருக்கிறது. அங்கே நிலக்கரி என்ன விலைக்கு விற்கப் படுகிறதோ அதே விலைக்கு எல்லா மாநிலங்களிலும் விற்கப்பட வேண்டுமென்பது கோரிக்கை; மத்திய அரசு இந்தக் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொள்ளாது என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனால் மத்திய

[திரு. வி. பி. சிந்தன்]

[1987 மார்ச் 24]

அரசை வலியுறுத்துகிற முறையிலே இந்தக் கொள்கையை நீங்கள் கடைப்பிடிக்கவில்லையென்று சொன்னால் சிறு தொழில்களைப் பாதுகாக்க முடியாது.

அடுத்து, பெரிய தொழில்களைப் பற்றி அதிகமாகச் சொல்ல எனக்கு நேரமில்லை. ஆனால் தொழில்கள் பெருமளவிற்கு மூடப்படுகின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த அபாயத்தை அரசு ஏற்றுக்கொண்டால் அரசுக்கு இழிவு ஏற்படுமே என்ற நிலையில் ஆளும் கட்சி சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் பார்ப்பது சரியல்ல. இந்த நெருக்கடியைச் சமாளிப்பதற்கு வழியென்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

கடைசியாக ஒரு பிரச்சனையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசினுடைய ஊதியக் கொள்கையை எந்த வார்த்தையில் கண்டிப்பது என்றே தெரியவில்லை. அரசுக்கு ஒரு ஊதியக் கொள்கை உண்டா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். என்.ஜி.ஐ.ஓ.-க்கள், ஆகிரியர்கள், அரசு ஊழியர்கள் முனிசிபல் ஊழியர்கள், மருத்துவமனையைச் சார்ந்த ஊழியர்கள் ஆகியவர்களுக்கு அரசாங்கம் இன்றைய தினம் தமிழகத்தில் 608 புள்ளிக்கு 530 ரூபாய் அடிப்படைச் சம்பளத்தை வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் 608 புள்ளிக்கு மத்திய அரசு 750 ரூபாய் வழங்குகிறது. ஆந்திர மாநில அரசு 740 ரூபாய் வழங்குகிறது. கர்நாடகா அரசு 632 புள்ளிக்கு 780 ரூபாய் வழங்குகிறது. கேரளாவிலே 608 புள்ளிக்கு 710 ரூபாய் வழங்குகிறார்கள். மத்திய அரசினுடைய ஊதியத்தை ஏன் கொடுக்க மறுக்கிறீர்கள்? போலீஸ்காரர்களுக்குக் கொடுக்கிற சம்பளம் பக்கத்து மாநிலங்களில் கொடுக்கிற அளவிற்கு ஏன் கொடுக்க மறுக்கிறீர்கள்? இந்த ஊதியக் கொள்கையிலே மிகப் பெரிய மோசமான கொள்கையை கடைப்பிடிக்கிறீர்கள் என்பது என்னுடைய குற்றச்சாட்டு ஆகும். தமிழ் நாட்டிலே வழங்கப்படுகிற 530 ரூபாய் என்பது மிகவும் கம்மியானது. அது மட்டுமல்ல சத்துணவுத் திட்டம், அதிலே பணியாற்றுகின்ற ஊழியர்களுக்கு நீங்கள் கொடுக்கிற சம்பளத்தைப் பற்றியெல்லாம் நான் அதிகமாக எடுத்துச் சொல்லாவிட்டாலும் இந்த ஊதியக் கொள்கையிலே அடிப்படையாக ஒரு மாற்றம் தேவை என்று வலியுறுத்துகிறேன். இந்த ஊதியத்தை எதிர்த்து நியாயம் கேட்கிற ஹிமை அரசு ஊழியர்களுக்கு உண்டு, தொழிலாளர்களுக்கு உண்டு. ஆனால் இத்தகைய இயக்கத்தை நடத்தும்போது, இன்றைக்கு

1987 மார்ச் 24] [திரு. வி. பி. சிந்தன்]

தலைமைச் செயலகத்திலே 13 பேர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தியதற்கு வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்களுக்கு இன்னும் வேலை கொடுக்கவில்லை.

[பிற்பகல் 12-50]

அதுமட்டுமல்ல, அரசு ஊழியர்கள் மாலை 5.30 மணிக்குப் பிறகு, அலுவலக வேலை முடிந்த பிறகு ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினால் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று ஒரு ரகசிய சுற்றறிக்கையை மாநில அரசு எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் அனுப்பியிருக்கிறது. மின்சார இலாக்காவில் தர்ணா நடத்தினால், இன்கிரிமென்ட் கட் செய்யப்படுகிறது, நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. ஒரு மலருக்கு விளம்பரம் வாங்கியதற்காக, சங்கம் வெளியிட்ட ஒரு சிறப்பு மலருக்காக விளம்பரம் வாங்கியதற்காக 65 பேர்கள் சஸ்பென்சன் செய்யப்பட்டு, அந்த நடவடிக்கை தவறு என்று மின்சார இலாக்காவிற்கு, தொழிலாளர் நல இலாக்காவினுடைய ஆலோசனை வந்ததற்குப் பிறகும் 65 பேர்கள் சஸ்பென்சன் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, நான் நீண்ட நேரம் பேச முடியாவிட்டாலும் இதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அரசினுடைய ஊதியக் கொள்கை, தொழிலாளர்களுடைய ஊதிய வழங்குக் கொள்கை, தொழிலாளர் நல இலாக்கா நடத்திச் செல்கிற முறை ஆகியவைகள் சரியல்ல. இதே சட்ட மன்றத்திலே அமைச்சர் அவர்கள், மூடிய ஆலையைத் திறக்க வேண்டுமென்று, தொழிற் தகராறு சட்டத்தின் 10-பி பிரிவின்படி ஒரு உத்தரவு போட்டார்கள். அந்த ஆலையை மூடுவது தவறு, அந்த ஆலையை மூடியது சட்ட விரோதம் என்று. ஆனால் சட்ட விரோதமாக்கப்பட்ட அந்த கதவடைப்பைத் திறப்பதற்காக எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் அரசு எடுக்கவில்லை என்பதை நான் வருத்தத்துடன் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அதுமட்டுமல்ல, நம்முடைய தொழிலாளர் நல இலாக்கா இன்றையதினம் எந்தக் கொள்கையும் இல்லாமல் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், தமிழக அரசுக்குச் சொந்தமான ஆஸ்பெஸ்டாஸ் தொழிற்சாலையில் அண்மையிலே வேலை நிறுத்தம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. வேலை நிறுத்தம் செய்வதற்குள்ள உரிமையை அடிப்படை உரிமை என்று கருதக் கூடியவர்கள் நாங்கள். ஆனால் வேலை நிறுத்தம் நடைபெறும் போது, புதிய தொழிலாளர்களை வேலைக்குக் கொண்டு வருகிறார்கள். தொழிற் தகராறு சட்டத்தினுடைய 5-வது

[திரு. வி. பி. சிந்தன்]

[1987 மார்ச் 24]

பிரிவின்படி, இது சட்ட விவாதம். ஆனால், அரசினுடைய ஆலையிலே வெளித் தொழிலாளர்களை போலீஸ் உதவியுடன் கொண்டு வருகிறார்கள். இதை எதிர்த்து குளித்தலையிலே உள்ள நீதிமன்றத்திலே ஒரு வழக்கு போட்டு, நீதிபதிகள் இது தவறு என்று உத்தரவு போடுகிற நிலைமை வந்திருக்கிறது. நான் முடிக்கிற நேரத்தில் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நாட்டுக்குப் பேராபத்தாக ஜாதி உணர்வுகளும், மத உணர்வுகளும் பிற்போக்காளர்களும் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில், தேசிய ஒற்றுமையைக் கட்டிப் பாதுகாக்கிற நோக்கோடு நம்முடைய மிகச் சிறந்த ஒரு இயக்கத்தை தமிழக அரசும், தமிழகத்தினுடைய ஆளும் கட்சியும், ஜனநாயகத்திலே நம்பிக்கை உள்ளவர்களும் இணைந்து செய்ய வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்திலே வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இதுதான் நாச வேலை செய்கிறவர்களுக்கு எதிரணியாக அமையும், அதுதான் இந்த நாட்டினுடைய அரசு உரிமையைப் பாதுகாக்க முடியும் என்று கூறி என்னுடைய தொகுதியிலே உள்ள ஒரு சில பிரச்சனைகளை மட்டும் குறிப்பிட்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

சூரப்பேட்டுத் திட்டம் என்று ஒரு குடிநீர்த் திட்டம். இதை யாரோ ஒரு அமைச்சர் வந்து திறப்பு விழா நடத்தியிருந்தால் நான் வருத்தப்பட்டு இருக்க மாட்டேன். 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், 40 லட்சம் ரூபாய் இந்த நகரியத்திலேயிருந்து மூவாட் போட்டுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு, முதலமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கல் விழா நாட்டிய பிறகும், இன்றைக்கு வரையில் அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதே மாதிரியாக மின் விநியோகம் செய்வதிலே, குடி தண்ணீரிலே இருக்கக்கூடிய குறைகளைத் தீர்த்து வைக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. இரா. சண்முகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கிற நிதிநிலை அறிக்கையை வரவேற்றுப் பேச வாய்ப்பு தந்தமைக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்ல விழைகிறேன்.

1987-88 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மூலம் வரவு ரூபாய் 2,779.15 கோடியாகவும், செலவு ரூபாய் 2,874 கோடியாகவும், அமைந்திருப்பதை நான் இங்கே கோடிட்டுக் காண்பிக்க

1987 மார்ச் 24] [திரு. இரா. சண்முகம்]

விரும்புகிறேன். ஒட்டுமொத்தமாக மூலதனக் கணக்கில் வரவும், பொதுக் கணக்கு மூலமாக வரக்கூடிய வரவும், அதேசமயத்தில் புதிய வரிகளின் மூலமாக கிடைக்கக் கூடிய 90 கோடி ரூபாய், வரிச் சலுகை மூலமாக இழப்பு 15 கோடி ரூபாயும் போக, நிகரப் பற்றாக்குறையாக ரூ. 131.69 கோடி அமைந்திருப்பதை இந்த நாட்டினுடைய அறிஞர் பெருமக்களும், பொருளாதார நிபுணர்களும் வரவேற்றிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் இது ஒரு நல்ல நிதிநிலை அறிக்கை என்றும், தமிழக அரசு வளர்ச்சிப் பணிகளை நோக்கிச் செல்வதற்கான வாய்ப்பை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே கோடிட்டுக் காண்பித்து இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த நிலையில் இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மூலம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மக்களுடைய வரிப் பணத்தை எந்த அளவுக்கு தேர்தல் காலங்களில் தான் கொடுத்த வாக்குறுதிக்கு ஏற்ப புதிய திட்டங்கள் மூலமாகவும், அடிப்படைத் தேவைகள் கிராமப் பகுதிகளிலும், பட்டணங்களிலும் உள்ள மக்களுக்குப் போய்ச் செருகிற வகையில் எண்ணி துல்லியமாக இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை வகுத்து இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அந்த வகையில் தான் சென்ற ஆண்டைக் காட்டிலும் இந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் முக்கியமாக கல்விக்கு 597 கோடி ரூபாயும்—மின்சாரத்திற்கு சென்ற ஆண்டு 300 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருந்தும் 30 கோடி ரூபாய் அதிகமாக செலவு செய்து இருக்கிறோம்—வேளாண்மைக்கு 141 கோடி ரூபாயும், நகராட்சிக்கு 193 கோடி ரூபாயும், சமூக நலன்களுக்கு 92 கோடி ரூபாயும், பாசனத்திற்கு 142 கோடி ரூபாயும் நாம் ஒதுக்கி அவைகளை செலவு செய்ய தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

கல்விக்கு ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிற 597 கோடி ரூபாயை முதற்கண் நாம் வரவேற்று ஆக வேண்டும். எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேரூர் நடராசன் அவர்கள் சொல்லுகிறபோது 'கல்விக்கு நீங்கள் ஒதுக்கிய பணம் போதாது' என்று சொன்னார். புரட்சித் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பு ஏற்றதற்குப் பின்னால் தேர்தல் காலத்தில் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காட்டிலும் அதிகமாகச்

[திரு. இரா. சண்முகம்]

[1987 மார்ச் 24]

செய்து இருக்கிறார். தேர்தல் காலத்தில் கொடுத்த வாக்குறுதிகளையும் நிறைவேற்றி தேர்தல் காலத்தில் சொல்லாமல் இருந்த தன்னிறைவுத் திட்டம் சத்துணவுத் திட்டம் போன்றவைகளையும் நிறைவேற்றியுள்ளார். கிராமப் பகுதியில் இருக்கின்ற பள்ளிக்கூடங்கள் இதற்கு முன்னால் மரத்தடிகளிலும், பொது இடங்கள் இல்லாமல் தனிப்பட்டவர்கள் வீட்டு வரந்தாக்களிலும் நடந்து கொண்டு இருந்தன. மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்றதற்குப் பின்னால்தான் கிராமப் பகுதிகளில் பள்ளிக் கட்டிடங்கள் கட்டப்பட்டு இன்றைக்கு கடுதலான கட்டிடங்கள் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட கட்டிடங்களைக் கட்டி இன்றைக்கு பிள்ளைகள் எல்லாம் வகுப்பு அறைகளில் அமர்ந்து படிக்கிற நிலை இருக்கிறது. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நடராசன் அவர்கள் மரத்தடியில் இன்னும் பள்ளி பிள்ளைகள் படித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று ஏன் இப்படி தவறான தகவலை இங்கே வெளியிட்டார்கள் என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.

பள்ளிக் கட்டிடங்கள் என்று சொல்லுகிறபோது அவர்கள் பொதுவாக ஆரம்பப் பாடசாலை கட்டிடங்களைப் பற்றி சொன்னார்களா அல்லது உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூட கட்டிடங்களைப் பற்றி கோடிட்டுக் காட்டினார்களா என்று தெளிவாகச் சொல்லாமல் சென்று விட்டார்கள். ஏதோ குற்றத்தைச் சொல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அவர்கள் சொன்னார்களே ஒழிய எல்லோரும் மனம் திறந்து பேச வேண்டும் என்று சொன்னால் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் தன்னிறைவுத் திட்டத்தின் மூலமாக கிராமப் புறங்களில் பல வசதிகளைச் செய்து கொடுத்து இருக்கிறார்கள் என்பதை நிச்சயமாக ஒப்புச் கொள்வார்கள். அந்த வகையில் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிற 597 கோடி ரூபாயை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அதுமட்டும் அல்ல, இங்கே நடப்பு ஆண்டின் 30 லட்சம் வீடுகள் கட்டப்பட வேண்டும் என்று இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். 30 லட்சம் வீடுகளை எப்படி கட்ட முடியும் என்று எல்லோரும் கேட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த 30 லட்சம் வீடுகளை கட்டுவதற்கு தனியாக ஒரு நிறுவனத்தை உருவாக்கி அதன்

1987 மார்ச் 24] [திரு. இரா. சண்முகம்]

மூலமாக அந்த கட்டுமானப் பொருட்கள் எல்லாம் இவர்களுக்கு நியாயமான விலையில் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பை உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்றும் இங்கே கோடிட்டுக் காட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் அவர்களுக்கு எல்லாம் அந்தப் பொருட்கள் வெகு சீக்கிரத்தில் கிடைப்பதற்கு நிதிநிலையை உருவாக்கி வைத்ததற்குப் பின்னால் தான் அந்த அரசால் 30 லட்சம் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படும் என்று அறிவித்து இருக்கிறார்கள்.

இதற்கு முன்னால் சத்துணவுத் திட்டத்தை அறிமுகப் படுத்தியபோது எல்லோரும் பேசினார்கள். ஒரு திருமணத்திற்கு ஒரு வேளை, இரண்டு வேளை சமையல் செய்து போட முடியாத இந்த நிலையில் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற எல்லாக் குழந்தைகளுக்கும் எப்படி அன்றாடம் சமைத்துப் போட முடியும்? இது முடிகிற காரியமா? என்று எல்லாம் அவர்களுக்கு முடிந்த அளவில் எடுத்து அதை வெளியில் விமர்சனம் செய்தார்கள். ஆனால் அந்த சத்துணவுத் திட்டம் எவ்வளவு அழகாக தமிழ் நாட்டில் நடைபெறுகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். 85 லட்சம் குழந்தைகள் ஒரு வேளை சத்துணவை உண்டு கொண்டு இருக்கிறார்கள். வேலை இல்லாமல் இருந்து கொண்டு இருக்கிற விதவைத் தாய்மார்கள் 1 லட்சத்து 50 ஆயிரம் பேர்களுக்கு குறைவு இல்லாமல் வேலை வாய்ப்பைப் பெற்று இருக்கிறார்கள். அந்த சத்துணவுத் திட்டத்தை இன்றைக்கு எல்லோரும் பாராட்டிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். 1984 பொதுத் தேர்தல் நடந்தபோது சொன்னார்கள், உங்களுடைய பிள்ளைகளுக்கு அவர்கள் தட்டுகளில் தானே உணவு அளிக்கிறார்கள், நாங்கள் வந்தால் தலை வாழை இலை போட்டு அந்த சத்துணவைப் பரிமாறுவோம் என்று எல்லாம் சொன்னார்கள். அந்த வகையில் இன்றைக்கு இந்த 30 லட்சம் வீடுகள் நிச்சயமாகக் கட்டப்படும். கட்டுவதற்கு உண்டான வாய்ப்புகளை மோண்டிமிருட்டித் தலைவர் அவர்கள் உருவாக்கிய பின்னால் தான் இந்தத் திட்டத்தை இந்த

[பிற்பகல் 1.00]

அவையில் அறிமுகம் செய்து இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு எப்படி வெளி சிமெண்ட் இப்போது கண்ட்ரோல் விலையில் சிறிய வீடுகளைக் கட்டுவதற்கு

[திரு. இரா. சண்முகம்]

[1987 மார்ச் 24]

அரசாங்கம் கொடுக்கிறதோ, அதுபோல இந்த 30 இலட்சம் வீடுகள் கட்டுவதற்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. கல்லினுடைய விலைக்கு வரியை ஏற்றியிருக்கிறார்கள். அதேபோல், மரத்தினுடைய விலைக்கும் எஸ்.டி. ஏறியிருக்கிறது. ஆகவே முன்பு இருந்த விலையே இருக்கக்கூடிய வாய்ப்பை உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, கிராமப் பகுதியிலே ஒருங்கிணைந்த குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டத்தின் கீழ், ஏறக்குறைய 2 வயது முதல் 5 வயது வரை, 28,125 மையங்கள் இருக்கின்றன. பலநோக்குச் சுகாதார மையங்கள் 72,000 மையங்கள் அமைந்திருந்து, நடப்பாண்டில் 77,200 மையங்களாக உயர்த்தப் பட்டிருக்கின்றன. 1987-88 ஆம் ஆண்டில் சுகாதாரத் துணை நிலையங்கள் ஏற்படுத்த திட்டமிட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். கிராமப் பகுதியிலே இருக்கின்ற மக்கள் நோய்வாய்ப்படுகின்ற நேரத்தில் உதவுவதற்கு, கிராமப் பகுதியிலே ஏற்பட்டிருக்கின்ற அவல நிலையைப் போக்குவதற்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்களால் கூடுதல் சுகாதார நிலையங்கள், மேம்படுத்தப்பட்ட சுகாதார நிலையங்களாக மாற்றப்பட்டு, இப்படி பல நிலையங்கள் கிராமப் பகுதியிலே இன்றைக்கு உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியிலே இருக்கின்ற ஏழை எளிய மக்கள் அவற்றைச் சிறந்த வகையில் பயன்படுத்துவதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. நடப்பாண்டில் தொடக்க சுகாதார நிலையங்கள் 140 ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் திருத்தணி தொகுதியில், திருவாலங்காடு பகுதியில், கனகம்மாசத்திரத்தில் ஒரு சுகாதார மையத்தை துவக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, இங்கே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் முதலமைச்சர் ஆனதற்குப் பிறகு மக்கள் கட்டிய வரிப் பணத்தில், குறைந்தது 20 விழுக்காடாவது வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழ்கின்ற மக்களுக்கு நேரடியாகப் போய்ச் சேர வேண்டுமென்ற திட்டத்தினை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலேதான், இந்த மதிய உணவுத் திட்டம் கொண்டு வந்தார்கள், சீருடை வழங்குகிறார்கள். மருத்துவப் பரிசோதனை செய்கிறார்கள். இலவசப் பாடப் புத்தகம்

1987 மார்ச் 24] [திரு. இரா. சண்முகம்]

கொடுக்கிறார்கள். காலணி கொடுப்பதற்கான அறிவிப்பைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். முதியோருக்கு உதவித் தொகை நேரடியாகக் கிடைக்கிறது. முதியோருக்கு ஆண்டுக்கு இரண்டு உடை கொடுப்பதற்கான ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சலுகை விலையிலே அரிசி, சலுகை விலையிலே மண்ணெண்ணெய், சலுகை விலையிலே சமையல் எண்ணெய், சலுகை விலையிலே சர்க்கரை ஆகியவை கொடுக்கிறார்கள். சலுகை விலையிலே ஜனதா ரக ஆடைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இன்னும் என்.ஆர்.ஈ.பி., ஆர்.எல்.ஈ.ஜி.பி. போன்ற திட்டங்களின் கீழ் 20 விழுக்காட்டிற்குக் குறைவில்லாமல் ஏழை மக்களுக்கு நேரடியாகச் சேர்வதற்கான வாய்ப்பை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள்.

செங்கற்பட்டு மாவட்டம் வறட்சி நிலவுகின்ற பகுதி என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வறட்சிப் பகுதி என்று அறிவிக்கின்ற நேரத்தில், மாவட்டம் முழுவதும் வறட்சிப் பகுதியாக அறிவிக்கப்பட வேண்டும். மாவட்டம் பூராவும் இருக்கின்ற வட்டங்களில் ஒரு பகுதியைச் சார்ந்த பிரிக்காவில் இருக்கிற 3 அல்லது 4 கிராமங்களை அறிவிக்கப் போவதாக பொது மக்கள் பல இடங்களில் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வானம் பொய்த்திருக்கின்ற நிலைமை எல்லோருக்கும் தெரியும். அங்கே உள்ள நிலத்தடி நீரைப் பயன்படுத்தி, குறைவாகக் கிடைக்கக் கூடிய மின்சாரத்தைப் பயன்படுத்தி, 2, 3 ஏக்கர் விவசாயம் செய்யப்பட்ட பகுதிகளைப் பார்த்து, அந்த 2, 3 கிராமங்களை விட்டுவிட்டு, வேறு பகுதிகளை வறட்சிப் பகுதிகளாக அறிவிக்கலாமா என்று அதிகாரிகள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, செங்கற்பட்டு மாவட்டம் முழுவதுமாக நிலவரி வஜா செய்ய வேண்டும். காரணம், கூட்டுறவுக் கடன் மீதான வட்டியும், அபராத வட்டியுமாக நாம் தள்ளுபடி செய்த ரூ. 200 கோடியை அவர்கள் அனுபவிக்க முடியாமல் இருக்கிறார்கள். நிலுவையில் இருக்கிற வரி ரூ. 17 கோடி இருக்கும். அதை வஜா செய்வதற்கான ஏற்பாட்டை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களேயானால், வேளாண்மையைச் செய்கின்ற அந்த மக்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். வேளாண்மை செய்கின்றவர்களுக்கு, ஜிப்சம் போன்ற

[திரு. இரர். சண்முகம்]

[1987 மார்ச் 24]

உரத்திற்கு 5 விழுக்காடு விற்பனை வரியை, 3½ விழுக்காடு விற்பனை வரியாக குறைத்து இருக்கிறீர்கள். இந்த ஜிப்சம் என்ற உரம் விவசாயிகள் அதிகமாகப் பயன்படுத்தாத உரம். எனவே, அதிகமாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய உரமாக இருக்கின்ற யூரியா, சல்ஃபேட், காம்ப்ளெக்ஸ் இதுபோன்ற உரங்களை அந்த மானிய விலையிலே கொடுத்து ஊக்கத்தை அளிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். விவசாயிகள் எல்லாம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களை வாயார, மனதார பாராட்டிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். காரணம் ஒரு குதிரை மின் ஓட்டத்திற்கு 75 ரூபாய் கட்டினால் போதும், மிகச் சிறிய விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணமே வேண்டாம் என்று அறிவித்த அந்தக் கொள்கையை எல்லோரும் மனதார பாராட்டி வாழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எனக்கு முன்னாலே பேசிய அருமை நண்பர் இந்த தண்ணீர் இல்லாத கிணற்றுக்கு ஒரு குதிரை மின் ஓட்டத்திற்கு 75 ரூபாய் கட்டக் கூடிய வாய்ப்பினால் விவசாயிகள் மிகவும் அவதிக்குட்பட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படி இருப்பவர்கள் மிகக் குறைந்த சதவிகிதத்தில்தான் இருப்பார்கள். பொதுவாக அதிகமாகத் தண்ணீர் இருக்கின்ற பகுதியிலே, மின்சார பம்பு செட்டுகளை இணைப்பவர்களுக்கு இது ஒரு வரப்பிரசாதமாக இருக்கிறது. மக்கள் இதை வரவேற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஊராட்சிகளுக்கு எல்லாம் டிவி கொடுக்க வேண்டும், கலர் டிவி வைக்க வேண்டும் என்று அறிவிப்பு கொடுத்திருக்கிறீர்கள். கலர் டிவி வைப்பதற்கு ஓராண்டுக் காலமாக அதிகாரிகளை அனுசி கேட்கும்போது, ஊராட்சி மன்றங்களுக்கு டிவி வாங்க வேண்டுமென்றால், அரசாங்கத்திலிருந்து எந்த டிவி வாங்க வேண்டும் என்ற ஆணை எங்களுக்கு இதுநாள் வரை வரவில்லை. ஆகவே நாங்கள் வாங்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, அரசாங்கத்திலிருந்து இந்த பெயர் உள்ள டிவி வாங்க வேண்டுமென்று அனுமதி வந்தால் ஒழிய வாங்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். அது உண்மையாக இருக்குமானால் உடனடியாக எந்த டி.வி. வாங்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1987 மார்ச் 24] [திரு. இரா. சண்முகம்]

கடைசியாக, ஐடிஐ படித்த மாணவர்கள் சிறு தொழில் செய்கின்ற நேரத்திலே வெல்டிங் ஒன்றை மட்டும் வைத்து பிழைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த வெல்டிங் கம்பீக்கு 8 சதவிகிதம் வரியாக இருப்பதை 10 சதவிகிதமாக உயர்த்தி யிருக்கிறோம். ஆகவே மீண்டும் 8 சதவிகிதமாக இருந்தால் நலமாக இருக்கும். ஏழை எளிய மக்கள் ஒரு சின்ன வெல்டிங் செய்வதாக இருந்தாலும் 10 ரூபாய் கேட்கிறார்கள். அதை இப்போது நாம் அதிகப்படியாக உயர்த்திவிட்டால் 15 ரூபாய் என்று கேட்பார்கள். ஆகவே அந்தத் தொழில் செய்து பிழைக்கக்கூடிய மாணவர்கள், சுய வேலைவாய்ப்பு காரணமாக பெற்ற கடனையும் திருப்பித்தர முடியாது. ஆகவே நிச்சயமாக 8 சதவிகிதம் இருக்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல் ஹோட்டல்களில், சிறிய ஹோட்டல்களில் விற்கக்கூடிய பண்டங்களுக்கு வரி உயர்த்தியிருக்கிறோம். அந்த ஹோட்டல்களுக்கு ஏழை எளிய மக்களும், கூலி வேலை செய்பவர்களும், பார வண்டி இழுப்பவர்களும் மட்டும் தான் போய்ச் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு வரி இல்லாமல் விட்டு விட்டு, அந்த வரியை நட்சத்திர ஹோட்டல்களுக்கு விதிப்பதற்கான வாய்ப்பைத் தர வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடைசியாக செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும். பிரித்து தீர்வாகத்தை நேடியாக பார்ப்பதற்கான வாய்ப்பை உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அழகிரி போக்குவரத்துக் கழகம்—பி.ஏ.டி.சி. என்ற அந்தக் கழகத்தை இரண்டாகப் பிரித்து தனியாக செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திற்கு ஒரு பேருந்து கழகத்தை உருவாக்கித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து பொன்னேரியில் இப்போது கட்டிக் கொண்டிருக்கின்ற அனல் மின் நிலையத்திற்கு வட சென்னை அனல் மின் நிலையம் என்ற பெயர் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை மாற்றி அறிஞர் அண்ணா அனல் மின் நிலையம் என்ற பெயர் சூட்ட வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை வைத்து எனக்கு வாய்ப்பை நல்கிய துணைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன்.

[1987 மார்ச் 24]

டாக்டர் க. நல்லமுத்து: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான நிதிநிலை அறிக்கையில் இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக நான் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு முதற்கண் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்க்கின்றபோது, தமிழகத்தில் வறட்சியினுடைய கோரக் காட்சிதான் என் கண் முன் வருகின்றது. தமிழகத்திலே வறட்சி தலை விரித்து ஆடிக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த நிலையிலே எனது தொகுதியான, பெரம்பலூர் தொகுதியிலே குடிநீருக்காக மக்கள் மிகவும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டு வருகின்ற ஒரு நிலை இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 1-10)

பெரம்பலூர் நகரத்திற்கு குடிதண்ணீரை, அங்கே கிணறுகள் வெட்டியோ அல்லது மற்ற வழிகளிலோ கொடுக்க முடியாமல் இருக்கிற நிலையில், காவிரியிலிருந்து பைப்லைன் மூலமாக குடிதண்ணீர் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற திட்டம் பல ஆண்டுகளாக இந்த தமிழக அரசில் கிடப்பிலே இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, அந்தப் பகுதி மக்களுடைய குடிதண்ணீர்ப் பிரச்சினையை உடனடியாக தீர்க்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதை முதற்கண் வேண்டுகோளாக வைக்கிறேன்.

அங்கே அரியலூரிலே வெடிகுண்டு விபத்திலே மாண்ட அப்பாவி மக்களுக்கு எனது அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய கண்ணீரைக் காணிக்கையாக்கி, இதுபோன்ற கொடூரச் செயல்கள் இனி தமிழகத்தில் எங்கும் நடக்காவண்ணம் அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதையும் வேண்டுகோளாக வைக்கிறேன்.

வறட்சியைப் பற்றிப் பேசுகின்ற நிலையிலே, நான் இங்கே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையையும் பார்க்கிறேன். நிதிநிலை அறிக்கை பொருளியல் நிபுணர்களாலும், மனிதாபிமான உள்ளம் கொண்டவர்களாலும் இங்கே தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை ஒரு சில இடங்களில் காண்கிறபோது சற்று மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இங்கே இலவச காலணித் திட்டம், சூழந்தைகள் நல சத்துணவுத் திட்டம், இலவச வீடுகள் கட்டும் திட்டம் இவைகளை எல்லாம் உள்ளபடியே நான் பாராட்டுகிறேன்.

1987 மார்ச் 24] [டாக்டர் க. நல்லமுத்து]

இலவச காலணி வழங்கும் திட்டம்: இந்தத் திட்டத்தை நான் பொருளாதாயக் கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கவில்லை. நான் மருத்துவப் பட்டம் பெற்ற ஒரு மருத்துவன் என்ற கண்ணோட்டத்தில் பார்க்கிறேன். இது மிகச் சிறந்த திட்டமாகும். இந்த காலணி வழங்கும் திட்டத்தினால் குழந்தைகள் பல்வேறு தொற்று நோய்களிலிருந்தும் பாதுகாக்கப்படுகிறார்கள். இதில் எனது ஒரு சிறு ஆலோசனையையும் கூறவிரும்புகிறேன். இந்த குழந்தைகளுக்கு காலணி வழங்கும் திட்டம் என்று இருப்பதுடன், கர்ப்பிணிப் பெண்களுக்கும் காலணி வழங்கும் திட்டம் என்ற ஒரு திட்டத்தையும் இங்கே சேர்த்திருந்தால் இன்னும் சிறப்பாக இருக்கும். ஏன் இதைக் கூறுகிறேன் என்றால் கர்ப்பிணி ஏழைப் பெண்கள் எல்லாம் Anaemia என்ற ஒரு கடுமையான நோயினால் பாதிக்கப்பட்டு நிறைய உயிர்ச் சேதம் ஏற்படுகிற நிலை எல்லாம் இருக்கிறது. ஆகவே, அதைத் தவிர்ப்பதற்குரிய ஒரு நல்ல அறிகுறியாக இது இருக்கும்.

ஒருங்கிணைந்த குழந்தைகள் நல சத்துணவுத் திட்டம். இந்தத் திட்டம், தமிழகத்தில் செயல்பட்டுக்கொண்டுதான் வருகிறது. அதில் ஒரு சிறு மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எந்தத் திட்டமாக இருந்தாலும், அதை முழு மனதுடன் ஊழல் இல்லாது சிறப்பாகச் செயல்படுத்துவதில் தான் அதனுடைய வெற்றியே இருக்கிறது. இங்கே ஒருங்கிணைந்த குழந்தைகள் நலத் திட்டம் என்பது சிறப்பான முறையில் செயல்படுத்தப்பட வில்லை என்பதைக் கூறிக்கொண்டு, இவைகள் சிறப்பான முறையில் நடப்பதற்குண்டான நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இலவச வீடு கட்டும் திட்டம்—இலவச வீடு கட்டும் திட்டம் என்பது தமிழகத்திற்கு மிகவும் தேவையான திட்டம்தான். இலட்சக்கணக்கில், அதாவது 30 இலட்சம் வீடுகள் கட்டுவதற்குரிய திட்டங்களை எல்லாம் வைத்திருக்கிறீர்கள். ஓரளவுக்கு ஆண்டுதோறும் வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டு இருப்பதையும் நான் காண்கிறேன். அந்த வீடுகள் எல்லாம் செம்மையான முறையில் அதற்கு ஒதுக்கப்படுகின்ற நிதியை சரியான முறையில் பயன்படுத்தி வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறீர்களா என்று எண்ணும்போது மிகவும் பரிதாபமாகத்தான் இருக்கின்றது.

[டாக்டர் க. நல்லமுத்து] [1987 மார்ச் 24]

அரசு அதிகாரிகள், அரசு இடைத்தரகர்கள் ஆகியோர் ஏழை மக்களுக்கு கட்டித் தருகின்ற அந்த வீட்டிலுடைய பணத்தைக் கையாடல செய்து மாடமாளிகைகளும், குளிர்ச் சாதன வசதிகளும் ஏற்படுத்திக் கொண்டு, அதிகாரிகளும், அதிகாரிக்கு வேண்டியவர்களும், சுகமாக வாழ்க்கை வாழ்வதற்குத்தான் அந்தப் பணம் எல்லாம் உதவுகின்றதேயொழிய, நிரந்தரமாக குடியிருப்பவர்களுக்கு வசதியான வீடுகள் கட்டுவதற்கு அந்தப் பணம் முழுமையாக செலவழிக்கப்படுவதில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து.

இங்கே எலக்ட்ரானிக்ஸ் பொருட்கள், மோட்டார், மோட்டார் சைக்கிள், ஸ்கூட்டர், மொப்பட் போன்ற பொருட்களுக்கு எல்லாம் வரி குறைப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதில் குறிப்பாக மொப்பட்டிற்கு வரி 4 சதவிகிதம் என்று போட்டிருக்கிறீர்கள். அதை நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். காரணம் என்ன வென்றால், அந்த மொப்பட் வரிச் சலுகை என்பது சாதாரண அரசு அலுவலர்களுக்கும், நடுத்தர மக்களுக்கும், ஆசிரியர் பெருமக்களுக்கும் மிகவும் உபயோகமான ஒரு திட்டம் என்பதை இங்கே பாராட்ட விரும்புகிறேன்.

வீடு கட்டுமானப் பொருட்களுக்கு வரி உயர்வு செய்திருக்கிறீர்கள். பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள். சினிமா டிக்கெட்டின் விலையை உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள். இந்த மூன்றுமே நேர்முகமாக ஏழை எளிய மக்களைப் பாதிக்கக்கூடிய ஒரு திட்டமாகத்தான் இருக்கிறது. வீடு கட்டும் பொருட்களிலேயே செங்கல், மூங்கில் மற்றும் ஓடு, மரம் போன்றவற்றிற்கு நீங்கள் இங்கே வரி உயர்வு செய்திருக்கிறீர்கள். இவைகள் ஏழைகள், வீடு இல்லாதவர்கள், வீடு கட்டுவதற்கு மிகவும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தக்கூடிய ஒரு நிலையாக இருப்பதால், அதை மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் தலைமை)

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை போக்குவரத்துத் துறைகள் அனைத்துமே இங்கே லாபகரமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தி மாணவர்களுக்கும், ஏழை எளிய மக்களுக்கும் ஒரு சிரமத்தை ஏற்படுத்தியதைத் தவிர்த்திருக்கலாம் என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. சினிமா

1987 மார்ச் 24] [டாக்டர் க. நல்லமுத்து]

டிக்கெட் விலையை உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள். சினிமாத் துறை நாட்டினுடைய பெரும்பகுதியான பொருளாதாரத்தை அடக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலையிலே, சினிமா துறையிலே மற்ற பகுதிகளுக்கு நீங்கள் வரியை உயர்த்தி வருமானத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டு இந்த சினிமா டிக்கெட்டுக்கு உரிய வரி உயர்வை நீங்கள் மறு பரிசீலனை செய்து குறைக்க வேண்டுமென்பதையும் இங்கே எனது கோரிக்கையாக வைக்கிறேன்.

இங்கே நிதி அமைச்சர் டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் கூறுகின்ற போது ஏழ்மை ஒழிப்புத் திட்டம் என்னவாயிற்று என்று கோரினார்கள். ஏழ்மை ஒழிப்புத் திட்டம் கண்டிப்பாக ஒரு காலத்தில், வெற்றிபெறத்தான் போகிறது. ஏழ்மை ஒழிப்புத் திட்டம் என்பது, ஒரு பொருளாதாரத் திட்டம் வகுக்கின்றோம் என்றால் இங்கே இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற உழைக்கும் தகுதி பெற்றவர்கள், உழைக்கும் வயது வந்தவர்கள் அனைவரும் உழைப்பில் ஈடுபடவேண்டும். அப்போதுதான் இங்கே ஏழ்மை ஒழியும். இந்த நிலையை கருத்தில் கொண்டுதான் பாரதப் பிரதமர் அவர்கள் இங்கே பொருளியல் நிபுணர்களை வைத்துக் கொண்டு ஏழ்மை ஒழிப்புத் திட்டத்தை வகுத்திருக்கிறார்கள். என்.ஆர்.ஈ.பி. திட்டம், ஆர்.எல்.இ.ஜி.பி. திட்டம் ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டம், இந்தத் திட்டங்களெல்லாம் அந்த தத்துவத்தின் அடிப்படையிலேதான் இங்கே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கே என்.ஆர்.ஈ.பி. திட்டமாக இருந்தாலும் சரி, ஆர்.எல்.இ.ஜி.பி. திட்டமாக இருந்தாலும் சரி, ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டமாக இருந்தாலும் சரி இவைகள் அனைத்தும் வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கே பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இதற்காக ஒதுக்குகின்ற அத்தனை பணங்களும் வளர்ச்சித் திட்டத்திற்குத்தான் உதவுகின்றன. ஏழைகளுக்கு வீடு கட்டுவதற்கு, அலுவலகம் கட்டுவதற்கு, சாலைகள் போடுவதற்கு, ஏரிகள், வாய்க்கால்கள் வெட்டுவதற்கு, இதுபோன்ற வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்குத்தான் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒருங்கிணைந்த ஊரக வளர்ச்சித் திட்டத்தைப் பார்க்கின்றபோது வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே இருக்கின்ற ஏழை எளியவர்களுக்கு இந்தத் திட்டங்களையெல்லாம், உண்மையிலேயே, சிறப்பான முறையிலே, நியாயமான முறையிலே நடைமுறைப்படுத்தினால் கண்டிப்பாக ஏழ்மையை ஒழிக்க முடியும். இதை நான் கண்கூடாகப் பார்க்கிறேன். இந்தத் திட்டம் எந்த ஏழைக்கு சென்று அடைகிறதோ அந்த ஏழை உண்மையிலேயே வறுமைக்

[டாக்டர் க. நல்லமுத்து] [1987 மார்ச் 24]

கோட்டிலிருந்து தன்னுடைய நிலையை உயர்த்திக்கொள்வதைக் கண்கூடாகப் பார்க்கின்ற ஒரு நிலை இருக்கிறது. இங்கே பல்வேறு திட்டங்களையெல்லாம் சிறப்பாகச் செய்திருக்கிறீர்கள்.

இந்த நிலையிலே கல்வித்துறையை இங்கே காண்கிறேன். கல்வித் துறையிலே 1986-87 ஆம் ஆண்டு 551 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி இருக்கிறீர்கள். இந்த ஆண்டு 597 கோடி ஒதுக்கி இருக்கிறீர்கள். இதிலே எனக்கு ஒரு சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. தமிழக கல்வித் துறையில் கட்டாயக் கல்வி முறை இருக்கிறதா? இலவசக் கல்வி முறை இங்கே கடைப்பிடிக்கப்படுகிறதா என்பதை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இங்கே எல்லா நகரங்களிலும் ஊர்களிலும் தனியார் பள்ளிகள் அன்றாடம் தொடங்கப்பட்டு வருகின்றன. அதன் பொருள் என்ன? இங்கே தமிழகத்தில் படிக்கும் வயதுவந்த மாணவர்கள் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள்? அந்த மாணவர்கள் அனைவரும் படிப்பதற்குரிய பள்ளிகள் எத்தனை இருக்கின்றன? அந்தப் பள்ளிகளுக்குத் தேவையான ஆசிரியர்கள் அங்கே அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்களா என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இதைப் பார்க்கின்ற போது தமிழகத்திலே கல்வி இலவசக் கல்வியாக இல்லையோ என்ற ஐயப்பாடு எனக்குத் தோன்றுகிறது. அதோடு இங்கே ஏழை எளிய மக்களெல்லாம் தங்களுடைய குழந்தைகளைப் பள்ளிகளிலே படிக்க வைப்பதற்குப் பணம் இல்லாத காரணத்தினால் கல்வி பயில்கின்ற வாய்ப்பை இழந்து கொண்டிருக்கிற ஏழை மாணவர்களெல்லாம் இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அரசாங்கம் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும் என்பதை என்னுடைய வேண்டுகோளாக வைக்கிறேன். இங்கே, அரசுப் பள்ளிகளும் சரி, தனியார்ப் பள்ளிகளும் சரி அனைத்திலும் படிக்கின்ற மாணவர்களிடம் நன்கொடை என்கின்ற பெயராலே பணம் பெறுகிறார்கள். இந்த நிலை நீடித்தால் நிச்சயமாக இந்தக் கல்வித்திட்டம் மூலம் படித்தவர்கள் தொகை தமிழகத்தில் எதிர்காலத்தில் குறையக் கூடிய ஒரு நிலை உருவாகிக்கொண்டு வருகிறது என்பதையும் இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், அரும்பாவூர் மேல்நிலைப் பள்ளி, பெரம்பலூர் மேல்நிலைப்பள்ளி, அம்மா பாளையம் மேல்நிலைப்பள்ளி இதுபோன்ற பள்ளிகளிலெல்லாம் கட்டாயமாக நன்கொடை வசூல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1987 மார்ச் 24] [டாக்டர் க. நல்லமுத்து]

நன்கொடை என்பதைப் பல்வேறு வகையிலே பெறுகிறார்கள். சீருடை என்ற ஒரு திட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு சீருடை என்ற பெயராலே பணத்தை இங்கே வசூல் செய்கிறார்கள். ஆசிரியர் பயிற்சி, ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளியெல்லாம் அரசுப் பள்ளிகளிலே தொடங்கி இருக்கிறார்கள். இந்த ஆசிரியர் பயிற்சிப் பள்ளிகளிலே நன்கொடை பெறாமல் மாணவர்களைச் சேர்ப்பதில்லை. இந்த நிலைமையில் ஏழை மக்களுடைய குழந்தைகள் எப்படி ஆசிரியராக ஆக முடியும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-20)

அடுத்து ரெவின்யூ துறையைப்பற்றியும் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விழைகிறேன். ரெவின்யூ துறை என்பது இங்கே பல முறை கேடுகளுக்கும் ஊழல்களுக்கும் இரையாகி, அந்தத் துறையே செயல்படுகிறதா என்றே ஐயப்படுகிற நிலைமைதான் இருந்து வருகிறது. என்னுடைய தொகுதியான பெரம்பலூர் தொகுதியில் தாண்டகப்பட்டு என்ற இடத்தில் ஆயிரக்கணக்கான தரிசு நிலங்களை அங்கே உள்ள அரசு அலுவலர்களும் பெரும் செல்வந்தர்களுமாக எடுத்துக் கொண்டுவிட்டார்கள். அது மட்டுமல்ல ஏழை எளிய மக்களிடமிருந்து வந்த நிலங்களையும் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டுவிட்டார்கள். அதன் காரணமாக நிலமற்ற ஏழைகள் இன்றைக்கு அல்லல்படுகிற நிலைமைதான் இருக்கிறது. இந்த நிலைமையை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் இங்கே “ஏழ்மையை ஒழிக்க முடியுமா” என்று கேட்ட கேள்வியைத்தான் நானும் கேட்க வேண்டியவனாக இருக்கிறேன். (மணி அடிக்கப் பெற்றது) மேலும் காவல் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் . . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. குப்புசாமி): தயவுசெய்து முடித்துவிடுங்கள். ரொம்பவும் நேரமாகிவிட்டது. இன்னும் 4 பேர் பேச வேண்டும்.

டாக்டர் க. நல்லமுத்து: முடித்துவிடுகிறேன். காவல் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் நாள்தோறும் சூற்றங்களுக்கும் பல்வேறு கொலைகளும் கொள்ளைகளும் நடக்கிற நிலைமையைப் பார்க்கும்போது தமிழகத்தில் போதுமான அளவுக்குக் காவலர்கள் இல்லையோ என்றே ஐயப்பட வேண்டியிருக்கிறது. என்னுடைய

[டாக்டர் க. நல்லமுத்து] [1987 மார்ச் 24]

தொகுதியில் பல காவல் நிலையங்களில் துணை ஆய்வாளர்களே இல்லை என்ற குறைபாடு இருக்கிறது. இதன் காரணமாக அங்கே சட்டம் ஒழுங்கு, பராமரிப்பு மற்றும் பாதுகாப்பு எல்லாம் வெறும் கேலிக் கூத்தாகவே ஆகிக் கொண்டு வருகிறது என்பதையும் சுட்டிக் காட்ட விழைகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே; தமிழக முதல்வர் அவர்களின்மீது நான் அன்பும் மரியாதையும் கொண்டவன் என்ற நிலையில், நம்முடைய முதல்வருடைய ஆட்சியில் ஒரு சில அப்பாவி மக்களுடைய நிலையை மட்டும் எடுத்துக் காட்ட விழைகிறேன். தயவுசெய்து கொஞ்சம் பொருத்த்ருளுங்கள் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. குப்புசாமி): நீண்ட நேரம் பேசியாகிவிட்டது. 12 நிமிடங்களுக்கு மேல் பேசியாகிவிட்டது. முடித்துக் கொள்ளுங்கள். இன்னும் 4 பேர் பேச வேண்டும். அடுத்து திரு. உத்திராபதி . . .)

டாக்டர் க. நல்லமுத்து: இதோடு முடித்துக் கொள்கிறேன். எனது தொகுதியான பெரம்பலூர் தொகுதியில் உள்ள திருவாடத் துறை என்ற ஊரில் குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் சார்பில் ஆழ் குழாய்க் கிணறு தோண்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த ஆழ் குழாய்க் கிணறு அமைக்கும் பணி அங்கே உள்ள ஆற்றில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அதிலே 4 இளைஞர்கள் ஆற்று மணலில் புதைந்து போய்விட்டார்கள். ஆற்று மணலில் தோண்டும் போது அவர்கள் புதைந்துவிட்டார்கள். அவர்களை உடனே அவர்கள் தோண்டி எடுத்தார்களா என்று பார்த்தால் உண்மையிலேயே வேதனைப்பட வேண்டிய அவசியம்தான் இருக்கிறது.

அந்த இளைஞர்கள் 4 மணிக்கு மணலில் புதைந்து போய் இருக்கிறார்கள். உடனடியாக அவர்கள் எந்த நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளவில்லை. இரவு 11 மணிக்கு எனக்குத் தகவல் கிடைத்து நான் சென்று ஊரில் கண்டோரா போட்டு பின்னாலே மணலைத் தோண்டி அவர்களை வெளியே எடுக்கிற அவல் நிலை இருக்கிறது. காரணம் என்ன? அவர்கள் எல்லாம் அப்பாவி ஏழைகள். அதைப் போலவே அரியலூர் தொகுதியில் ஏழை விவசாயிகள்—ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த 4 பேர்கள்—நாள் முழுவதும் வயலிலே வேலை செய்து பிழைப்பவர்கள், அவர்கள் 5 மணிக்கு வேலையை முடித்துவிட்டு அங்கே உள்ள வாய்க்காலில்

1987 மார்ச் 24] [டாக்டர் க. நல்லமுத்து]

தண்ணீரில் குளித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிச் குளித்துக் கொண்டிருக்கிறபோது பக்கத்தில் செல்கிற மின்சாரக் கம்பி அறுந்து ஆற்றுத் தண்ணீரில் விழுந்தது. அந்தத் தண்ணீரில் குளித்துக் கொண்டிருந்த அந்த 4 பேரும் இறந்து போனார்கள். அந்தக் குடும்பத்தைச் சார்ந்த வனிதா, வனஜா என்ற 1½ வயது மற்றும் 3 வயது குழந்தைகள் அனாதைகளாக ஆகிவிட்டார்கள். அந்தக் குடும்பத்திற்கோ அல்லது அந்தக் குழந்தைகளுக்கோ இதுவரை ஏதாவது நிவாரணம் அளிக்கப் பட்டதா என்றால் இல்லை என்பதை வேதனையோடு நான் இங்கே தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதைப்போலவே என் தொகுதியில் வாலிகண்டாபுரம் பஞ்சாயத்தில் பம்பை கிராமத்தில் கடந்த 5—3—1987 அன்று ஒரு வெடிகுண்டு விபத்து ஏற்பட்டது. அதிலே பாதிக்கப்பட்டவர்கள் எல்லோருமே சிறுவர்கள். பள்ளிச் சிறுவர்கள்தான் அந்த விபத்திலே பாதிக்கப்பட்டார்கள். ஒரு சிலருக்கு அந்த விபத்தின் காரணமாக 2 கண்களும் போய்விட்டன. மற்றவர்கள் கைகால்களை இழந்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சம்பவம் எப்படி ஏற்பட்டது? வெடிகுண்டு எப்படி வந்தது, அது எப்படி வெடித்தது என்று இதுவரை கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை. பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு என்ன நிவாரணம் அளிக்கப்பட்டது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் கேட்க விரும்புகிறேன்... (மணியடிக்கப் பெற்றது).

* திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1987-88 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் 90 கோடி ரூபாய்க்கு தமிழகத்தில் வரி விகிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பற்றாக்குறை 131.69 கோடியாக இருக்கிறது. அதே போல மத்திய அரசும் எட்டாயிரம் கோடி ரூபாய்க்கு மேல் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் போட்டு பல்லாயிரக்கணக்கான கோடி ரூபாய்க்கு புதிய வரிகளை பல்வேறு இனங்களில் போட்டிருக்கிறது. இப்படி மத்திய அரசும் இந்த மாநில அரசும் போடக்கூடிய வரிகளும், பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டும் சாதாரண ஏழையெளிய மக்கள் தலையில் வெடிகிறது. எனவே இந்த பட்ஜெட்டை நாங்கள் பாராட்ட முடியாமல் கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறோம்.

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1987 மார்ச் 24]

திருச்சியிலேயிருந்து சென்னைக்கு திறந்தவெளி கால்வாயின் மூலமாக குடிநீர் கொண்டு வருவதாக அறிவித்தீர்கள். ஆனால் பிறகு அந்த திட்டம் கைவிடப்பட்டது. அதேபோல தஞ்சை மாவட்டம் பட்டுக்கோட்டை தாலுக்காவில், மறவகாட்டில் உப்பு இரசாயனத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கல்நாட்டு விழா செய்தார்கள். அந்த திட்டமும் பிறகு கைவிடப்பட்டுவிட்டது. இதெற்கெல்லாம் என்ன நடைமுறை என்று தெரியவில்லை. சென்னையில் இருக்கக் கூடிய மாநில அரசு அலுவலகங்களை தமிழகத்தின் நடுமையமாக இருக்கக்கூடிய திருச்சியில் அமைக்கப் போவதாக அறிவிக்கப் பட்டது. அந்த திட்டமும் பிறகு கைவிடப்பட்டுள்ளது. இப்படி தமிழகத்தில் முக்கியமான திட்டங்கள் என்று சொல்லக் கூடிய திட்டங்கள் முதலில் அறிவிக்கப்பட்டு பிறகு நடைமுறைக்கு ஒவ்வாதைகள் என்ற வகையில் செயலற்றதாகி விட்டன. ஆகவே பட்ஜெட்டில் சாதாரண மக்களுக்கு வேலைக்கு உத்தரவாதம், வாழ்க்கைக்கு உத்தரவாதம் ஆகியவற்றுக்கான திட்டங்கள் பற்றி குறிப்பிடவில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப் போலவே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள், பொங்கல் பரிசாக, ரேஷன் கார்ட் வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் 'கோ-ஆப் டெக்ஸ்' கடைக்குச் சென்று 25 ரூபாய் கொடுத்தால் வேட்டி, சேலை கொடுத்தப்படும் என்று அறிவித்தார்கள். ஆனால் இதற்கான நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை. சட்டசபை கூடப் போகிறது என்று தெரிந்திருந்தும், சட்டசபையில் வரி விதிப்பது பற்றி பேசி முடிவெடுத்திருக்கலாம் என்றில்லாமல், உலக வங்கியின் வற்புறுத்தலுக்காக தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய சோமன், கட்டபொம்மன் போன்ற பல்வேறு போக்குவரத்து வாரியங்களில் ஆதாயம் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலையிலும், பஸ் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருப்பது என்பது சாதாரண மக்களை கசக்கிப் பிழியக் கூடிய அளவிற்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதால் நான் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பாக கண்டிக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. எனவே உலக வங்கிக்கு தமிழ்நாட்டு மக்களை அடகு வைத்து விடுவீர்களோ என்று அச்சம் ஏற்பட்டு வருகிறது. இந்த போக்கை கைவிட வேண்டும்.

1987 மார்ச் 24] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

அடுத்து, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குத் தேவையான நிதி கிடையாது. தேவையான நிதி இல்லாததால் குடிநீர், மன சாரம், சாலை வசதிகள் ஆகிய மக்களுக்குத் தேவையான காரியங்களை தோந்தெடுக்கப்படாத அமைப்புகள் இருந்தும் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குத் தேவையான நிதியை வழங்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நகராட்சிகளில் எல்லாம் சுகாதாரம் சீர்கெட்டு சாக்கடைகள் நாற்றமெடுத்து ஓடுகின்றன. மெயின் ரோடுகளைத் தவிர மற்ற தெருக்கள் எல்லாம் கடக்க முடியாத அளவிற்கு சீர்கெட்ட சாலைகளாக இருக்கின்றன. ஆகவே நகராட்சிகளுக்கு நிதி வழங்க மாநில அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அதைப்போலவே பெரும்பாலான பேரூராட்சிகளுக்கு வருமானம் கிடையாது. ஒவ்வொரு மாதமும் 1ஆம் தேதி அங்கே பணிபுரியும் சுகாதார ஊழியர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டிய அளவிற்குக்கூட வருமானம் கிடையாது. அப்படிப்பட்ட நிலையில் உள்ள பேரூராட்சிகளைக் கணக்கெடுத்து அவைகள் நிதி ஆதாரத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள அல்லது அவர்களுக்கு நிதி கொடுக்க மாநில அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டும். ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் அவர்கள் செலவு செய்ய வேண்டுமானால் அதற்கு அரசின் அனுமதி கிடைக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர்கள் எந்த வேலையும் செய்ய முடியாது. ஆகவே இந்த ஆயிரம் ரூபாய் என்பதை ஐந்தாயிரம் ரூபாய் என்று வைத்து அவர்கள் வேலை செய்வதற்கேற்ப பேரூராட்சிகளுக்கு அதிகாரம் வழங்க அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். குறிப்பாக நகராட்சிகளுக்கும் பேரூராட்சிகளுக்கும் நிதிப் பற்றாக்குறை இருப்பதால் பல்வேறு வேலைகள் தேக்க நிலையில் உள்ளன. குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் முத்துப்பேட்டை பேரூராட்சியில் தேர்தலுக்கு முன்னால் உள்ள மின்சார பாக்கி, அதாவது 22-5-1986-க்கு முன்பு இருந்த மின்சாரக் கட்டண பாக்கி ரூ. 39,939.50. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பேரூராட்சி மன்றத் தலைவர் வந்த பிறகு அந்தப் பணம் முழுமையும் கட்டி விட்டார்கள். இதைக் கட்டியதற்குப் பிறகு பேரூராட்சியிலிருந்து மின்சார விஸ்தரிப்புக்காக கேட்டபோது, காலதாமத கட்டணம் என்ற பெயரில் அந்த

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1987 மார்ச் 24]

பேரூராட்சி ரூபாய் 50,448.35 கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். மின்சார கட்டண பாக்கி ரூபாய் 39,939 என்றால், அதைக் கட்டுவதில் ஏற்பட்ட காலதாமதத்திற்காக போட்டிருக்கக்கூடிய வட்டி ரூபாய் 50,448 என்றால் எப்படி பேரூராட்சிக்கு மின்சாரம் வழங்க முடியும்? ஆகவே பேரூராட்சிகளுக்கு கொடுக்க வேண்டிய மின்சார கட்டண பாக்கிக்கு வட்டி போடக் கூடாது. ஆகவே அந்த வட்டியைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30)

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு தமிழகத்தில் மக்களை வறட்சி ஆட்டிப் படைக்கிறது. இன்றைக்கு வறட்சி நிவாரணம் என்று சொல்கிறபோது, பயிர் சாவியாகிவிட்ட நிலங்களுக்கு நிலவரி தள்ளுபடி செய்வது மட்டும் போதாது. சாகுபடிச் செலவுக்கு முதலீடு செய்து, விளையாமல் கஷ்டம் ஏற்பட்டுவிட்டதால், ஏக்கருக்கு ஆயிரம் ரூபாய் நஷ்ட ஈடு வழங்க வேண்டும். இன்றைக்கு தென்னை மரங்கள், பனை மரங்கள்கூட பட்டு விட்டன. திருநெல்வேலி மாவட்டம், தஞ்சை மாவட்டம், சேலம் மாவட்டம், தர்மபுரி மாவட்டம், இராமநாதபுரம் மாவட்டம், மதுரை மாவட்டம் இன்னும் பல மாவட்டங்களில் பனை மரங்கள், தென்னை மரங்கள் முழுமையாகப் பட்டுப்போய் விறகாகக்கூட வந்துவிட்டன. எனவே வறட்சி உச்சக் கட்டத்தில் இருக்கிறது. இன்றைக்கு பருவ மழை பொய்த்ததால், சாகுபடி நடக்காமல், தரிசாக லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் உள்ளன. இதையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்து, விவசாயிகளுக்கு ஜீவனக் கடன் வழங்க வேண்டும்.

வறட்சி தமிழ்நாட்டில் நீடித்து வருகிறது. வருடந்தோறும் சில மாவட்டங்களில் பருவமழை பொய்த்துவிடுவதால், நிவாரணத் திற்கு நிரந்தர ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் வறட்சி வந்துகொண்டிருக்கிறது. எனவே வறட்சி நிவாரணத் திற்காக தனியாக நிதி ஒதுக்கிட அரசு எதிர்காலத்தில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். செப்டம்பர்-அக்டோபர் மாதங்களில் பருவமழை பொய்த்தவுடன் முன் எச்சரிக்கையுடன் திட்டமிட்டிருக்க வேண்டும். இன்றைக்கு துணைக் கோள் மூலம் ஒரு மாதத்துக்கு முன்பே கால நிலையைத் தெரிந்துகொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு நவீன விஞ்ஞானம்—சையன்ஸ்—வளர்ந்துள்ளது.

1987 மார்ச் 24] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இந்து, எக்ஸ்பிரஸ் இன்னும் பல பத்திரிகைகளில் முன்கூட்டியே வறட்சி வரப்போவதாக அறிவிக்கிறார்கள். எனவே கடும் வறட்சி ஏற்படுமென்று தெரிந்து, வறட்சிக் கொடுமையைத் தவிர்க்க வேண்டும். ஆனால் அரசு அதிகாரிகளும், அரசும் வறட்சி வருவதற்கு முன்பு திட்டமிடுவதில்லை. இதில் மாநில அரசு தவறி விட்டது என்று குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

குழாய்க் கிணறுகள் தோண்ட துரப்பணக் கருவிகள்—ரிக்— இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வெளி மாநிலங்களுக்கு தனியார் வாடகைக்கு விடுகிறார்கள். இங்கே கிணறு தோண்ட கருவிகள் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் தனியார் வெளி மாநிலங்களுக்கு கொடுத்து, அதிக வருமானம் பெறுகிறார்கள். இன்றைக்கு, குடி தண்ணீருக்காக நிலத்தடி நீரைப் பயன்படுத்த ஆய்வு செய்த குழாய்கள் மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றன. முன்கூட்டியே இணைப்புகள் கொடுத்திருந்தால் குடிதண்ணீர் தட்டுப்பாட்டைத் தவிர்த்திருக்கலாம்.

வறட்சிக் கொடுமை, குடிப்பதற்கு தண்ணீர் இல்லாத கொடுமை ஆகிய இரண்டு காரணங்களால் வயிற்றுப் போக்கும், வைசுரி நோயும் பரவுகிறது. கடுமையான வெய்யிலும் கொடுமைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. எனவே குடி தண்ணீர் தட்டுப்பாட்டைக் குறைக்கவும், நோய் பரவாமல் தடுக்கவும் போர்க்கால துரித நடவடிக்கை வேண்டும். இதில் மாநில அரசின் தாமதத்தை என்னால் கண்டிக்காமல் இருக்க முடியாது. ஆகவே துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மேலும், மத்திய அரசும் வறட்சி நிவாரணத்திற்கு போதுமான நிதி வழங்க வேண்டும். ஒவ்வொரு ஆண்டும் மத்திய அரசு சொல்லி தட்டிக் கழிப்பது, மாநில அரசு நேரத்தோடு வறட்சி நிலைமையைப் பற்றிச் சொல்லத் தவறி விட்டார்கள் என்பதுதான். இதை பாராளுமன்றத்தில் மத்திய அமைச்சர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அந்த நிலைமை இல்லாமல், காலத்தோடு மத்திய அரசுக்கு எடுத்துச் சொல்லி, தேவையான நிதியைப் பெற மாநில அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் 37,000 கண்மாய்கள் மேடிட்டு இருக்கின்றன. மழைத் தண்ணீரை கண்மாய்களில் தேக்கி வைக்கும் வகையில் அவற்றைப் புதுப்பிக்கத் திட்டமில்லை.

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1987 மார்ச் 24]

வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்வதற்கு மாறாக, வயல்களில் கொடி நட்பு, ஜப்தி செய்கிறார்கள். பேராலூணி, பட்டுக்கோட்டை இன்னும் சில மாவட்டப் பகுதிகளில் கடுமையான ஜப்தி நடவடிக்கை எடுத்து, ஆடு மாடுகளை ஓட்டிப் போவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இந்த கடும் வறட்சி நிலையைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு, ஜப்தி நடவடிக்கையைத் தள்ளி வைக்க வேண்டும்.

அடுத்து வறட்சிக் கொடுமை, பஞ்சம் ஆகிய காரணத்தால் ஆடு மாடுகளைப் பராமரிக்க முடியாமல் ஈனக் கிரையத்திற்கு சந்தையில் விற்கிறார்கள். மக்கள் பிழைப்பைத் தேடி இடம் பெயர்ந்து வெளி மாநிலங்களுக்கு சாரி சாரியாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். தொடர்ந்து வறட்சி இருக்கிறது. மேற்கண்ட மூன்றாம் இடந்தால் பஞ்சப் பிரதேசமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்பது பேமின் கோட் விதி—பஞ்ச நிவாரண விதி. இது வெள்ளைக் காரன் காலத்திலேயே போடப்பட்டுள்ளது. வெள்ளைக்காரன் காலத்திலேயே பஞ்ச நிவாரண விதி என்று வைத்திருந்தார்கள். நமது தமிழக அரசு அந்த விதியைப் பயன்படுத்தி, அமுல் நடத்த தயக்கம் காட்டுவதேன்? ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு பச்சைக் காட்டு கொடுத்து இலவச ரேஷன் வழங்க வேண்டும். இன்றைக்கு வேலை கிடையாது. வறட்சி அதிகரித்திருக்கிறது. ஆகவே பச்சைக் காட்டை வழங்கி இலவச ரேஷன் வழங்க வேண்டும். நிவாரண வேலைகள் ஆரம்பிப்பதன் மூலம் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டும். மத்திய அரசு கரூர்—திண்டுக்கல் ரெயில்வே திட்டத்திற்கு அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருந்தால் அங்கே அவர்களுக்கு வேலைகள் கிடைத்திருக்கும். ஆனால் அந்த மாதிரியான திட்டங்களை மத்திய அரசு எடுத்துக் கொள்ளாததால் வேலை ஏற்படவில்லை. அப்படி எடுத்துக் கொண்டிருந்தால், லட்சக்கணக்கான விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைத்திருக்கும். இந்த திட்டத்தின் மூலமாக தமிழக அரசுக்கும் பலன் கிடைக்கும் என்பதை இந்த நேரத்திலே எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கிருஷ்ணா நதித் திட்டம். முன்னாள் பாரதப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் கல்நாட்டு விழா செய்து நான்கு ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஆகிறது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் 30 கோடி ரூபாயை, தமிழக மக்களுடைய வரிப் பணத்தை, சென்னை நகர மக்களுக்கு குடி தண்ணீர் வழங்க

1987 மார்ச் 24] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

வேண்டுமென்பதற்காக தூக்கிக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். இன்றைக்கு ரூ. 47 கோடிக்கு மேல் கொடுப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார். ஆனால் இன்றைக்கு ஆந்திர அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். மாண்புமிகு துணை சபாநாயகர் அவர்கள் அனுமதியோடு நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். “தெலுங்கு கங்கை திட்டத்திற்கு பணம் தரவிட்டால் ஒரு சொட்டு தண்ணிர் கூட விடமாட்டோம்.” ஆந்திர மந்திரி மிரட்டல். “டெல்லிக்கு எம்.ஜி.ஆர். ஏன் பயப்படுகிறார்?” இன்று தமிழக மக்கள் நம்பிக்கை இழக்கக்கூடிய அளவுக்கு அறிவிப்புகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே அமைச்சர் அவர்கள் துரிதமாக தெலுங்கு-கங்கை திட்டத்தின் மூலமாக சென்னை நகர மக்கள் 50 லட்சம் மக்கள் குடிதண்ணீர் பெறுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

காவிரி நீர் பிரச்சினை. அதற்கு நிரந்தரமான தீர்வு காண வேண்டும். அடுத்த ஜூன் மாதத்திற்குள் தண்ணீர் கிடைக்கும் என்று தஞ்சாவூர் மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஆகவே இன்றைக்கு நடுவர் தீர்ப்புக்கு விட்டிருக்கிறோம். மத்திய அரசை வற்புறுத்தி ஒரு காலகெடுவுக்குள் அந்த பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதற்கு நம்முடைய அரசு முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல வீட்டுவசதி திட்டம். வீட்டுவசதி உலக ஆண்டு என்று ஐ. நா. சபையில் ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டு இருக்கிறார்கள். அதுபோலவே 30 லட்சம் வீடுகள் என்று நீங்கள் ஒரு திட்டத்தை அறிவித்தீர்கள். இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஏறத்தாழ ஓராண்டு முடிந்தும் கூட 10 லட்சம் வீடுகள் சட்டியிருக்கின்றார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடக்கூடிய நிலை இல்லை. ஆகவே இந்த திட்டம் தோல்வி கண்டிருப்பதாகத்தான் நான் சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது.

அதே போல இன்றைக்கு தாட்கோ வீட்டு வாரியம் இருக்கும் போது, அந்த தாட்கோ வீட்டு அமைப்பிற்கு கட்டுமான பொருள்கள் உற்பத்தி சங்கங்கள் என்று அமைப்பது என்பது திசை திருப்புவதாக இருக்கும். அது ஒரு பெரிய ஊடலாக, இடம் கொடுக்கும். இன்றைக்கு அப்படி பல்வேறு காரியங்கள் நடப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அரசுத் துறையில் கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை கொடுக்கிறோம். ஆனால் அதன் மூலமாக பல்வேறு

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1987 மார்ச் 24]

அமைப்புகள் தவறு செய்கிறார்கள். ஆகவே அதை இன்றைக்கு தாட்கோ நிறுவனத்தின் மூலமாகவே செய்வதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு உலக வீடு கட்டும் ஆண்டு என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் குடியிருப்பு மனைகள் பட்டா சொந்தமாக ஆக்கப்படவில்லை. இன்றைக்கு வீடு கட்டுவதற்கு குடியிருப்பு மனைகள் பட்டா உள்ளனவாக இருக்க வேண்டும். அப்படி வீட்டு மனைகள் இருந்தால்தான் வீடு கட்ட முடியும். ஆகவே இந்த ஆண்டிலேயாவது அனைத்து மக்களுக்கும் குடியிருப்பு மனைகள் சொந்தம் ஆக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் எடுக்க வேண்டும்.

அதுபோலவே, அரசு பணியாளர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் மத்திய அரசு ஊழியர்களுக்குக் கொடுப்பதுபோல சமமான ஊதியத்தை மாநில அரசு இன்னும் அறிவிக்கவில்லை. அது பெரிய ஏமாற்றமாகும். ஆந்திரம், கேரளம், கர்நாடக மாநிலங்களில் உள்ள அரசுகள் கொடுக்கும் ஊதியத்தைவிட தமிழக அரசு ஊழியர்களின் சம்பளம் குறைவாக இருக்கின்றது. ஆகவே எதிர்காலத்தில் மற்ற மாநிலங்களுக்கும், மத்திய சர்க்காருக்கும் சமமாக அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்களுக்கு சலுகைகள் அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விற்பனை வரி மீது உபரி வரி, உணவுப் பொருள்கள் மீது நீக்கப்பட்ட வரியை இப்போது போட்டிருப்பது என்பதெல்லாம் மக்கள் தலைமீது மேலும் ஏற்றிய சுமையாக அமைந்துவிடும். ஆகவே இன்றைக்கு விலைவாசிகளை மேலும் உயர்த்தாமலும் இருக்க வேண்டும். இன்றைக்கு வளர்ச்சித் திட்டங்கள் எதுவும் இல்லை. பிளாமி நிலங்கள் ஒழிப்புத் திட்டம், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை உத்தரவாதம், ஊதிய உயர்வு ஆகியவற்றைப் பற்றி இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒன்றும் குறிப்பிடவில்லை. வறட்சி நிவாரணத்தில் என்னவோ அக்கறையில்லை. மெத்தனமான போக்கு மேலோங்கி இருக்கிறது. இன்றைக்கு காலுக்கு செருப்பு கொடுப்பது என்று இருந்தாலும், ஒரு குடம் தண்ணீர் கிடைக்க மைல் கணக்கில் தாய்மார்கள் நடந்து சென்று எடுத்துவரக்கூடிய அவல நிலை இருக்கிறது. நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வது, உடனடியாக வறட்சி நிவாரண வேலைகளை வேகமாக்க வேண்டும். துரிதப்

1987 மார்ச் 24] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

படுத்த வேண்டும். மக்களுக்கு குடிதண்ணீர் கிடைக்க துரித நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவுத் துறையில் பணியாற்றக்கூடிய சகல ஊழியர்களை நிரந்தர பணியாளர்களாக ஆக்குவதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதே போன்று சத்துணவு ஊழியர்கள் சத்துணவு மையத்தில் பணியாற்றக்கூடிய ஊழியர்களை நிரந்தரம் ஆக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். காரணம் சத்துணவு திட்டம் நிரந்தரம் ஆக்கப்பட்டதுபோல, அதில் பணியாற்றும் பணியாளர்களையும் நிரந்தரம் ஆக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதுபோல அமுதம் அங்காடி, நெல் கொள்முதல் நிறுவனம் போன்ற நிறுவனங்களில் பணியாற்றக்கூடிய ஊழியர்கள் அனைவரையும் நிரந்தரமாக்கி அரசு ஊழியர்களுக்கு அளிக்கக்கூடிய சலுகைகளை எல்லாம் அவர்களுக்கும் கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-40)

அதேபோல என் தொகுதியிலுள்ள போட்டுர் யூனியனில் பள்ளிவர்த்தி கிராமத்தில் அரிசந்திராநதி ஆற்றில் வண்டி பாலம் கட்டி கொடுக்க வேண்டும். இந்த இடத்தில் 15 ஆயிரம் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். அதுபோல பொன்னுக்கொண்டான் ஆற்றில் வண்டி பாலம் கட்டி கொடுக்க வேண்டும். பாமனி ஆற்றில் பாலம் கட்டப்பட வேண்டும். அதுபோல திருத்துறைப்பூண்டி யூனியனில் ஆலத்தம்பாடியிலிருந்து ஆலத்தார் வரையுள்ள ரோட்டைப் பொறுத்தவரையில் 9 கிலோ மீட்டர் தூரமுடையது இந்த ரோடு. சுதந்திரம் பெற்று இவ்வளவு ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டது. அங்கே ஏழையெளிய விவசாயிகள் வாழ்கிறார்கள். முன்பு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் திரு. இராமசாமி இருந்தபோது ஒரே நேரத்தில் 15 அயிரம் பேரைத் திரட்டி 9 கிலோ மீட்டர் தூரத்தை லாரி போகிற அளவுக்கு ஈர் செய்து கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த அண்டிலேயே அந்த ரோட்டை பேருந்து போகும் அளவுக்கு ஈர் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மீத்துப்பேட்டை நகரம், திருத்துறைப்பூண்டி, இடைபூர் பஞ்சாயத்து இன்னும் நூற்றுக்கணக்கான கிராமங்களில் குடிதண்ணீர் வசதியில்லாமல் மக்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். பட்டுக் கோட்டை ராஜாமடத்திலிருந்து 12 கோடி ரூபாய் செலவில் குடிநீர் வழங்குவதற்கு ஒரு கூட்டுக்குடி நீர்த்திட்டம் முன்னாள்

[திரு. பொ. உத்திராபதி]

[1987 மார்ச் 24]

வணிக வரித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் முயற்சி செய்யப்பட்டது. இத்திட்டத்தை இந்த ஆண்டிலேயே மேற்கொள்ள ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திருத்துறைப்பூண்டியில் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி துவக்கப்பட்டும் இன்னும் தேவையான தளவாடங்கள் இல்லை. இதற்கு உடனடியாக ஆவன செய்ய வேண்டும். கோட்டுரில் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி துவக்கப்பட்டு வாடகை கட்டிடத்தில் நடக்கிறது. வாடகை பணம் 7 ஆயிரம் பாக்கியிருப்பதால் அதை காலி செய்ய வேண்டுமென்று கோர்ட் மூலம் உத்தரவு வாங்கியிருக்கிறார்கள். அதே ஊரில் கோயிலுக்குச் சொந்தமாக சுமார் 5 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. கிராம மக்கள் அதை கேட்டால் மார்க்கட் ரேட் கேட்கிறார்கள். அது அதிகம் என்பதால் அதற்கு சர்க்கார் ஒரு ரேட் கொடுத்து நிலம் வாங்கி கட்டிடம் கட்டி பெண்கள் நல்ல முறையில் கல்வி கற்க வாய்ப்பு வசதிகளை செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

கடைசியாக, முத்துப்பேட்டை நகரத்தில் பிறப்படுத்தப்பட்ட மாணவர்களின் நலனுக்காக விடுதி கட்டிக்கொடுக்க உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த நிதி நிலை அறிக்கையை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருந்தாலும், மக்களுக்குத் தேவையான திட்டங்களை நிறைவேற்றும் அளவுக்கு முக்கியமாக வாழ்க்கைக்கு உத்தரவாதம் உடையதாக அமையவில்லை என்று சொல்லும் அளவிற்கு கின்ற வறட்சியை போக்குவதற்கு அரசு உடனடியாக தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்லி, வாய்ப்பளித்தமைக்கு செலுத்த வேண்டுமென்று சொல்லி, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. அ. பெரியசாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1987-88 ஆம் ஆண்டுக்கான மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களால் அவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ள நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு தங்களுக்கு நன்றி கூறி என்னுடைய உரையை துவக்குகின்றேன். மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய பொற்கால ஆட்சியில் பூத்த இந்த பட்டுஷெட் பாட்சிகரமானது, காரணம் ஜனவரி 1 ஆம் தேதி முதல் மதுவிலக்கு பூரணமாக அமுல்படுத்தப்படுவதால் அரசுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு சுமார் 250 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இழப்பு ஏற்பட்டிருந்தாலும் நாட்டு மக்களுக்குத்

1987 மார்ச் 24] [திரு. அ. பெரியசாமி]

தேவையான பல்வேறு நல்வாழ்வு திட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப் பட்டிருப்பதால்தான் இந்த படஜெட்டை நான் பாராட்டி வரவேற்கிறேன்.

இந்தியாவில் வேறு எந்த ஒரு மாநிலமும் அமுல்படுத்தாத முதலமைச்சர் குழந்தைகள் சத்துணவுத் திட்டத்தை சுமார் 400 கோடி ரூபாய் மதிப்பீட்டில் ஒருங்கிணைந்த குழந்தை நல சத்துணவுத் திட்டமாக இந்த அரசு அமுல்படுத்த இருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். வரவேற்கிறேன். உலக அரங்கில் எந்த ஒரு அரசும் செயல்படுத்தாத அற்புதமான திட்டம் இலவச காலணி திட்டமாகும். இந்தத் திட்டத்திற்காக 20 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதையும் நான் பாராட்டுகிறேன், வரவேற்கிறேன். ஏழையெளிய தாய்மார்களும், குழந்தைகளும் இத்திட்டத்தின் மூலமாக பலனடைவார்கள் என்பதனால் அவர்கள் எல்லாம் இத்திட்டத்தை வாழ்த்துவார்கள், வணங்குவார்கள். இத்திட்டத்தின் மூலம் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் நிரந்தர வேலைவாய்ப்பு பெற இருப்பதால் இத்திட்டத்தை நான் பாராட்டி வரவேற்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேலும் கிராமப்புறங்களில் தொலைக்காட்சி தகவல் தொடர்பு முறையாக ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்காக ஒவ்வொரு ஊராட்சிக்கும் வண்ண தொலைக்காட்சி பெட்டிகள் வழங்கும் திட்டத்தை தொடங்க இருப்பதை நான் மனதார வரவேற்கிறேன். பாசனத்திற்காக 1987-88ல் 14 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளதான் எனைய பாசனத் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதற்கான பணியும் விரைவுபடுத்தப்பட்டு வருவதை நான் பாராட்டுகிறேன். கேரளாவில் மேற்கு நோக்கி பாய்கின்ற ஆறுகளில் சிலவற்றிலிருந்து உபரி நீரை திருப்பி தமிழகத்தின் வறண்ட பகுதிகளுக்கு பயன்படுத்துவதற்காக கேரள அரசை வலியுறுத்தி வருவதற்காக இந்த அரசின் அணுகுமுறையை நான் பாராட்டி வரவேற்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கோயம்புத்தூர், பெரியார் மாவட்டங்களில் 56,600 ஹெக்டேர் பரப்பு நிலங்கள் பயன் அடைய ரூபாய் 18.63 கோடி மதிப்பீட்டுச் செலவில் பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்ட ஆயக்கட்டு விரிவாக்க திட்டப் பணியை அரசு நிறைவேற்றி வருவதை வரவேற்கிறேன். மேலும் ரூபாய் 7.44 கோடி மதிப்பீட்டுச் செலவில் கூடுதலாக 14,170 ஹெக்டேர் பரப்பளவுக்குப் பாசன வசதி அளிக்க வகை செய்யும் இந்தத் திட்டத்தை அளித்ததற்கு அந்த மாவட்டத்தின் சார்பாக அரசுக்கு நன்றி சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

[திரு. அ. பெரியசாமி]

[1987 மார்ச் 24]

கல்விக்காக அரசு ரூபாய் 597 கோடி ஒதுக்கி இருப்பதை வரவேற்கிறேன். இதனால் தமிழகம் கல்வித் தரத்தில் முதன்மையான இடத்தை வகிக்கும் என்பது உறுதி ஆகும். 1 முதல் 8-வது வகுப்பு வரை கல்வி பயிலும் பள்ளி மாணவ மாணவியர்க்கு இலவச சீர் உடைகளும் பாட புத்தகங்களும் வழங்கப்படுகிறது. மேலும் இதன் மூலம் சீருடைகளை தைப்பதால் 40,000 மகளிர் வேலை வாய்ப்பு பெறுகின்றனர்.

நமது முதல்வர் அவர்கள் மீனவர் சமுதாயத்தின் நண்பராகத் திகழ்வதால் அந்தச் சமுதாய மக்கள் நலனுக்காக இலவச வீடுகள் ஒதுக்கவும், அவர்களின் குடியிருப்புகளை முக்கிய சாலை களுடன் இணைக்கவும், அலை தடுப்புச் சுவர் கட்டவும், புயலில் இருந்து பாதுகாத்துக் கொள்ள புகலிடம் கட்டவும் வகை செய்கின்ற திட்டங்களும் இந்த பட்ஜெட்டில் அறிவித்திருப்பதை உளமார வரவேற்கிறேன்.

புன்செய் நிலத்தில் பயிரிடும் பணியில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களின் பொருளாதார நிலைமையை மேம்படுத்தவும், மானாவாரிப் பயிர் விளைவிக்க வேளாண்மைப் பணிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 4 சதவீத சலுகை வட்டி வீதத்தில் கடன் வழங்குவதை மனதார வரவேற்கிறேன். அவ்வாறே சிறுதொழிலிலும், குடிசைத் தொழிலிலும் ஈடுபட்டுள்ள நலிந்த பிரிவினர் தொடர்ந்து 4 சதவீத சலுகை பெற வழி செய்யப்பட்டு இருப்பதையும் பாராட்டுகிறேன்.

மேலும் குடிசைக்கு ஒரு விளக்கு திட்டத்தை அரசு 1979 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வந்தது. இப்போது 7.4 லட்சம் குடிசைவாழ் மக்களுக்கு மின்சக்தி இலவசமாக வழங்கப்பட்டு வருவதையும் பாராட்டுகிறேன்.

மேலும் பருவமழைகள் பெரும் அளவுக்குப் பொய்த்து விட்டதனால் மாநிலத்தின் பெரும் பகுதியில் வறட்சி நிலவுகிறது. இந்த நிலையைச் சமாளிக்க இந்த அரசு மேற்கொண்ட முயற்சிகளைப் பற்றி, ஆளுநர் அவர்கள் தன்னுடைய பேருரையில் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். ரூபாய் 347 கோடிக்கு நிதியுதவி கோரி மத்திய அரசுக்கு அறிக்கை அனுப்பி உள்ளதை வரவேற்கிறேன்.

கடந்த ஒன்றரை மாதங்களில் 1,233 ஆயுதுளைக் கிணறுகள் தோண்டப்பட்டு உள்ளன. இதற்காக ரூ. 28 கோடி ஒதுக்கப் பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும்.

1987 மார்ச் 24] [திரு. அ. பெரியசாமி]

இவ்வளவு மக்கள் நலன் திட்டங்கள் பட்ஜெட்டில் இருந்தும் மக்கள் நலனுக்காக பல வரிச் சலுகைகளும் இந்த அரசு தாயன் போடு செய்து இருப்பதை நான் மிகவும் மனப்பூர்வமாக பாராட்டுகிறேன்.

கூட்டுறவு அமைப்பின்கீழ் ஆதி திராவிடர்களைச் சேர்ப்பதற்கு தொடர்ந்து அரசு முன்னுரிமை அளித்து வருகிறது. 1985-86 ஆம் ஆண்டிலும் 1986-87 ஆம் ஆண்டிலும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆதி திராவிடர் வகுப்பைச் சேர்ந்த 10,000 பேர் கூட்டுறவு அமைப்பின்கீழ் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளனர். அத்துடன் வேளாண் மையம் பணிக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உறுப்பினர்களாக இருக்கும் ஆதி திராவிடர்கள் அதிகமாக்கக் கடன் வாங்குவதால் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் வட்டியில்லாக் கடனாக ரூபாய் 250 வழங்கும் மற்றொரு திட்டத்தையும் அரசு செயல்படுத்தி இருப்பதை வரவேற்கிறேன்.

பால் சொசைட்டிக்கு தாட்கோ மூலமாக கடன் வழங்கியதில் ஆதி திராவிடர்களுக்கு மானியம் வழங்கவில்லை. மானியம் வழங்க அரசு ஏற்பாடு செய்து தர வேண்டுகிறேன்.

மேலும் தமிழ்நாட்டில் தற்போது வெடிகுண்டு சம்பவங்கள் சதிகாரர்களின் சதிவேலையாக இருந்தது. சமீபத்தில் நடந்த வெடிகுண்டு விபத்துக்குக் காரணமாக இருந்த சதிகாரர்களை பிடித்த போலீஸ் துறைக்கு ஏன் சார்பிலும் அரசு சார்பிலும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதுபோன்ற தீய சமயவங்கள் இனிமேல் நிகழாமல் பார்த்துக்கொள்ள நடவடிக்கை மேற்கொள்ள கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-50]

எனது தாராபுரம் தொகுதி மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் உள்ளது. தாராபுரம் தொகுதி தொழில் துறையில் பின்தங்கிய தாலுக்காவாக இருந்தும் இங்கு யாரும் தொழில் தொடங்க முன் வருவதில்லை. அதற்குக் காரணம் இரயில் பாதை தாராபுரத்தில் இல்லாததுதான். ஆகையால் தாராபுரத்திற்கு புதிய இரயில் பாதை திருப்பூரிலிருந்து தாராபுரம் வழியாக பழனிக்கு அமைக்க மத்திய அரசை வற்புறுத்தி, ஏற்பாடு செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் தாராபுரம் பகுதியில் எஞ்சினீயரிங், விவசாயம், மற்றும் கலைக்கல்லூரி ஆகியவைகளுடன் பாலிடெக்னிக் கல்லூரிகளும் தொடங்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. அ. பெரியசாமி]

[1987 மார்ச் 24]

தாராபுரம் நகர் பகுதியில் புதிய பூங்காக்களை அமைத்தும், நகராட்சி சார்பில் சினிமா தியேட்டர், திருமண மண்டபம், டவுன் ஹால் போன்றவைகளைக் கட்டவும் தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எனது தொகுதியில் குடிநீர் பற்றாக்குறையைப் போக்க மேல் நிலை நீர்த்தேக்கத் தொட்டிகள் அமைத்திடவும், நகரில் சிந்தாமணி கூட்டுறவு சிறப்பங்காடி திறக்கவும், நகராட்சிப் பள்ளிகளில் கழிப்பிட வசதி, சுற்றுச் சுவர் வசதி, போன்றவைகளைச் செய்திடவும் நகரப் பகுதியில் தற்போதுள்ள குழல் விளக்குகளை மாற்றி சோடியம் ஆவி விளக்குகளைப் போடவும் ஏற்பாடுகளைச் செய்திட வேண்டுகிறேன்.

தாராபுரம் தொகுதிக்கு உட்பட்ட ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் சாலைகள் பழுதடைந்துள்ளன. நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக அந்தச் சாலைகள் சரிவர செப்பனிடப்படாமல் உள்ளன. அந்தச் சாலைகளை செப்பனிட வேண்டும். அதோடு மேலும் பல புதிய சாலைகளை அமைத்து, அதற்கு ஏற்றாற்போல் புதிய பஸ் வசதிகளையும் செய்து தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிநீர்ப் பற்றாக்குறையைப் போக்க ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் புதிய ஆழ்குழாய்க் கிணறுகளை அமைத்துத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மடத்துக்குளம், தாராபுரம் ஒன்றியங்களில் பஞ்சாயத்துப் பள்ளிகளில் உள்ள, மாண்புமிகு இதய தெய்வம் தமிழக முதல்வர் அவர்களின் சத்துணவுக் கூடங்களில் குடிநீர் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பள்ளி அறைகளில் அதிகப்படியாக மாணவர்கள் உட்கார்ந்து பயில்கிறார்கள். அங்கு ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாக உள்ளது. ஆகையால் புதிதாக ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் எனது தொகுதியில் இரண்டு நூற்பாலைகளைக் கட்டித்தர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாராபுரம் அரசு மருத்துவமனையில் குடும்ப நல அறுவை சிகிச்சைக்காக தனியாக அறுவை அரங்கு ஏற்படுத்தித்தர வேண்டும். ஏற்கெனவே அதற்கான அரசாணை பெறப்பட்டு

1987 மார்ச் 24] [திரு. அ. பெரியசாமி]

உள்ளது. ஆகவே கட்டிடம் கட்டித்தர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு சுகாதார நிலையங்கள் அமைத்தும் மக்களுக்குப் பணியாற்ற வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

மடத்துக்குளம் ஒன்றியத்தில் பத்தாயிரம் ஏக்கருக்கு மேல் விவசாயிகள் பயிர் செய்திருந்தார்கள். ஏக்கருக்கு சுமார் 1,500 ரூபாய் செலவு செய்திருந்தும் மழையில்லாத காரணத்தாலும் அமராவதி அணையில் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தாலும் பயிர்கள் காய்ந்து விட்டன. ஆகையால் மடத்துக்குளம் பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதால், அந்தப் பகுதியில் உள்ள வரிகளை நிறுத்தி வைக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாராபுரம் தொகுதி, மணக்கடவு கிராமத்தில் கடுமையான தண்ணீர்ப் பஞ்சம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் இருந்து வருகிறது. இதைக் கருத்திற்கொண்டு தமிழ்நாடு கிராமக் குடிநீர் வாரிய நிர்வாகப் பொறியாளர் (சுரோடு) 1983 ஆம் ஆண்டு 8 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டில் ஒரு திட்டத்தைத் தயார் செய்தார். ஆனால் இதுவரையில் அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படவில்லை. இந்த 1987-88 ஆம் ஆண்டிலாவது அந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைப் படுத்த உத்தரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

* திரு. ஆ. சிவக்குமார்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நடமாடும் பல்கலைக் கழகம், தமிழகத் தினுடைய நிதி அமைச்சர் மாண்புமிகு நாவலர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற இந்த 1987-88 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையைப் பாராட்டுகின்ற முகத்தான் நான் சார்ந்திருக்கிற அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களை அவைமுன் வைக்க விழைகிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணாவினுடைய வழி நடக்கும் புரட்சித் தலைவருடைய பொற்கால ஆட்சியில், இங்கே இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டது போன்று நான்கு பண்புகளையும் ஒருசேர சிறப்பான முறையில் செயல்படுத்தி வருகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மூலமாக இதைத் தெள்ளத் தெளிவாக உலகுக்கு உணர்த்தியுள்ளது என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அனைத்து

[திரு. ஆ. சிவக்குமார்]

[1987 மார்ச் 24]

நாடுகளும் வீட்டுவசதி ஆண்டாகக் கொண்டாடுகிற இத்தருணத்தில் மாண்புமிகு தமிழகத்தினுடைய முதல்வர் இதய தெய்வம் அவர்கள் ஏழை எளிய மக்களுக்காக 30 இலட்சம் வீடுகளை இங்கே அறிவித்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்த அன்பர்கள் '30 இலட்சம் வீடுகளை எந்த வகையில் கட்டிக் கொடுக்க முடியும், அதற்கு எந்த நிதியாதாரம் இருக்கிறது' என்றெல்லாம் குறைபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டமானது கிராமப்புற வேலை வாய்ப்பினைப் பெருக்குவதாக இருப்பதோடு, தான் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற முயற்சி வெற்றி பெற இந்த அரசு செம்மையாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் தெளிவாக சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இப்படிப்பட்ட நல்ல திட்டங்களைக் கொண்டு வருகிற நேரத்தில் சில குள்ள நரிக்குணம் படைத்த குணாளர்கள் கேலியும், கிண்டலும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நான் மெத்த பணிவோடு ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 'கூரை ஏறிக் கோழி பிடிக்க முடியாதவன் வானத்தைக் கிழித்து வைகுண்டத்தை எப்படி காட்ட முடியும்' என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த அரசு செய்கிற நல்ல திட்டங்களை நீங்கள் நல்ல பண்பாட்டோடு ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமே தவிர குறைபட்டுக் கொள்வதே உங்களுடைய குணமாக இருக்கக் கூடாது என்பதை இந்த நேரத்தில் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் இந்த பட்ஜெட் வாயிலாக காலனித் திட்டத்தை அறிவித்து இருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டம் ஏழைக் குழந்தைகளுக்குப் பயன்படுகிற வகையில் அமைந்து இருக்கிறது. இந்தச் சீர்மிகு திட்டத்தை ஏழைக் குழந்தைகளுக்காக மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அறிவித்திருந்தும் கூட அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதவர்கள் வக்கணையும், கேலியும், கிண்டலும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒன்றை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதாவது காமாலைக்காரனுக்குக் காண்பதெல்லாம் மஞ்சள் என்று சொல்வார்கள். ஆக எதை எடுத்தாலும் நீங்கள் குறைபடுவதும், அகிலே குற்றம் கண்டுபிடிப்பதுமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறீர்களே தவிர ஏற்றுக் கொள்கின்ற மனம் எதிர்க்கட்சி அன்பர்களுக்கு இல்லை; அதைத் தாங்கிக் கொள்ளவும் முடியவில்லை. எனவே சாதாரணத் திட்டமாக இதனை நீங்கள்

1987 மார்ச் 24] [திரு. ஆ. சிவக்குமார்]

நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்களே தவிர இந்தச் சிறப்பான திட்டத்தை வரவேற்கிற வகையில் நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. எனவேதான் நான் உங்களுக்கு ஒன்றை சொல்லிக் கொள்வேன், உங்களைச் சொல்லிக் குற்றம் இல்லை, நீங்கள் படித்துக் கொண்டிருக்கிற பாடசாலை அப்படிப்பட்டது என்பதைத்தான் இந்த நேரத்திலே நான் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த நாட்டிலே குழந்தைச் செல்வங்கள்தான் வருங்காலத் தலைவர்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட குழந்தைகளுக்காக மாண்புமிகு புரட்சித்தலைவர் அவர்கள் சத்துணவு மையங்களை அமைத்து அவர்களுக்கு சத்துணவு வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குழந்தைகளின் நலனும், தாய்மார்களின் நலனும் முக்கியமாகக் கருதப்படுகிறது. இதையும் சில பேர் நக்கலும், நையாண்டியும் செய்து பேசுகிறார்கள். என்ன பேசுகிறார்கள்? இந்தத் திட்டமானது அறிவிக்கப்பட்ட நிலையிலே 'இந்தத் திட்டம் 60 நாட்களுக்குச் செயல்படுமா, பிள்ளைகளைப் பிச்சைக்காரர்களாக ஆக்கும் திட்டமல்லவா இது, எப்படி இதை நடத்தப் போகிறார்கள்' என்றெல்லாம் அன்றைய சூழ்நிலையில் வருணித்தார்கள். ஆனால் இன்றைய நிலையில் அந்தத் திட்டமானது எந்த அளவுக்கு சீரோடும், சிறப்போடும், செம்மையோடும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை பார்த்து அவர்களது வாய் மூடி இருப்பதை நாமெல்லாம் கண்கூடாகக் கண்டு கொண்டிருக்கிறோம்.

(பிற்பகல் 2-00)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவையின் அனுமதியுடன் அலுவல் நேரம் சிறிது நேரம் நீட்டிக்கப் பெறுகிறது.

திரு. ஆ. சிவக்குமார்: அண்மையில் நடைபெற்ற குண்டு வெடிப்பு சம்பவங்கள் குறித்து இங்கே சுட்டிக் காட்டுவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். வெடி குண்டுகளை வைத்து கட்டிடங்களைத் தகர்ப்பதும், ரயில் பாலங்களில் வைத்து ரயிலைக் கவிழ்ப்பதும் அன்றாட நிகழ்ச்சியாகிவிட்டது. இப்படிப்பட்ட மிருகத்தனமான செயல்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கத் தக்கது. இப்படிப்பட்டவர்கள் இலங்கைப் பிரச்சினை பற்றியும், இலங்கையில் உள்ள தமிழர்களின் நலன் பற்றியும் பேசி வருகிறார்கள். ஆகவே நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்

[திரு. ஆ. சிவக்குமார்] [1987 மார்ச் 24]

கிறேன். “உள்ளூரிலே ஓணான் பிடிக்க முடியாதவர்கள் உளுந்தூர் பேட்டையிலே போய் எப்படி உடம்பு பிடிக்கப் போகிறார்கள்” என்பதை நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். இங்கே உள்ள தமிழர்களைக் காக்கத் தெரியாதவர்கள் இலங்கையிலே உள்ள தமிழர்களுக்காக எந்த அளவுக்கு நீலிக் கண்ணீர் வடிக்கிறார்கள் என்பதைத்தான் நான் இங்கே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்றையும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆடுநனைகிறதே என்று ஓநாய் கவலைப்படுவதற்கு ஒப்பாகும் இது என்பது என்னுடைய கருத்து. இறுதியாக என் தொகுதியைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விழைகிறேன். அதற்குத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் அனுமதி அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே பாதிப் பகுதி வறட்சியால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடுமையான வறட்சிக்கு உட்பட்டிருக்கிறது, பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை நான் ஏற்கெனவே இந்த அவையில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அகவே மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் என்னுடைய தொகுதி முழுவதையும் ஆராய்ந்து பார்த்து வறட்சிப் பகுதியாக அறிவித்து வரி வஜா செய்ய வேண்டும் என்று மிக அன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சமயநல்லூரைப் பொறுத்த வரையில் தொகுதியின் தலைமை இடமாக இருப்பதால் அங்கே ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்து படிக்கக்கூடிய மேல் நிலைப் பள்ளி இயங்கி வருகிறது. அதைப் பிரித்து பெண்களுக்கு தனியாக ஒரு பள்ளியை அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சமயநல்லூர் மிகப் பெரிய ஊராகும். அங்கே கால்நடை மருத்துவமனை ஒன்று சின்ன இடத்தில் மருந்தகமாக இயங்கி வருகிறது. மரத்தடியிலே அதை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை நயவுசெய்து பெரிய மருத்துவமனையாக மாற்றி ஒரு கட்டிடம் கட்டித் தரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்...

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (25-3-1987) காலை 10.00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2.03 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.